

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLİYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©*

Cilt:37 Sayı:441 EKİM 1996
(KDV DAHİL) 120.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumlusu:
Halûk HACALOĞLU

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOŞOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumlusu:
Yasemin TOKATLI

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazi
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 281 62 00 - 268 37 28

Renk Ayrımı
Degrad Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE P.K.9
80072 Beyoğlu/İST.

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 1.440.000 TL.
(Öğrenciler: 1.150.000 TL.),
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: FARKINDALIK	2
● DOĞMADAN ÖNCE	5
● GENİŞLEYEN ZİHİN ALANI	6
● ERKARNASYON ve DÜNYA YAŞAMI	9
● BEDENSEL ve PERİSPİRİTAL ŞUURALTIMIZ	12
● KUANTUM KURAMININ MODERN EPİSTEMOLOJİYE ETKİLERİ	13
● KİTAP İNCELEMESİ: KOZMİK ŞUUR	16
● UFO'LAR: GERÇEK Mİ, YOKSA KURGU MU?	17
● RUHSAL ŞİFA	19
● İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİ	22
● "OĞLUM, BUDİST BİR RAHİBİN TEKRARDOĞUŞUDUR"	24
● ARKADAŞTAN RİCA	27
● YENİ YENİ TEKRARDOĞUŞ VAKALARI (3)	28
● HAYATI YAŞAMAK	31
● ÖNÜMÜZDEKİ BEŞ YIL ve ÖTESİ	34
● İŞLETMELERDE YENİ ÇAĞ	37
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: RABLERİN RABBİ PLÂN	41
● OLAYLAR ve İNSANLAR	42
● SÜKÛNET	43
● RUHSAL AKTÜALİTE: HARİTA ÜZERİNDE RADYESTEZİ	44
● İNSANIN KENDİ KENDİNİ HATIRLAMASI	45
● ETKİNLİKLERİMİZ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: KENDİ KENDİNE TELKİN ve İPNOZ	48

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Rab'bin karşısında bütün Varlıklar Eşittir. Bu eşitliği zedeleyen, bu eşitliği görmezlikten gelen her inanç, delâlet ve aşağı bir zan altında, hakikatten yoksun, barış ve kurtuluşu sağlamakta yetersiz, tükenmiş bir hurafe olmaktan öteye geçemez.

Hangi dinden olursa olsun Rab'bin ayetlerini (bilgisini) ellerinde tutanlar kendilerini O'nun yüksek huzurunda O'nun hitabıyla karşı karşıya bulmalıdırlar.

Rab'bin her devirdeki sözü mükemmeldir. Mutlak mükemmel olan Rab'bin indirdiği bilgileri içeren kitaplar arasında fark yoktur. Her kutsal kitap insanlığın gelişmesi, birlik ve beraberlik içinde olmasını sağlamak için verilen bilgi, nasihat ve emirleri içerir. Kitaplarındaki sözü, her devrin tekâmül seviyesine göredir. Olabildiğince ihtiyaçlara sürekli bir cevap verebilecek tarzda oluşturulmuştur.

Şimdi ve burada, İnsanlık
kutsal kitaplara rağmen
şaşkın ve azap içindedir.

İnsanlık, kutsal kitaplarına rağmen, inançsızlığın temelini oluşturan Varlıksal Eşitlik bilgisinden mahrum bırakılışının ıstırabını doya doya yaşamaktadır.

Bütün insanlık, Varlıksal Eşitlik, yani Rab'bin Adaleti'ne dayalı BİL-Gİ'ye şiddetle ve acilen muhtaçtır.

Şuursal uykudan uyanmanın son basamağında bulunan insanlık, el yordamıyla yürüyerek yeterince ıstırap çekmiştir.

Hiç kuşkusuz insanlık amacını şaşırılmış, yönünü belirleyemez hâlde, kendi başına bırakılamaz. İnsanların kendi elleriyle yaptıkları kitap ayrıcalığının BİR'lenmesi için gerekli olan ESAS HAKİKATLER son kez olarak muhteşem bir ışık şelâlesi hâlinde, her varlık kademesinde uyanışı sağlayacak şekilde ortaya çıkmayı bekliyor.

Bütün insanların kardeş oldukları bildirilmiştir. İnanç kardeşliği değildir esas olan. Esas Hakikatlerin Nuru ile bu kardeşlik fiilen gerçekleşmek imkânına kavuşacaktır.

İnsanlar birbirine değil, Rab'be teslim olmayı, bağlanmayı öğrenemediyse, evrenin yetim çocuğu olmakta devam edecektir.

Hepimiz hepimize yardım ederek tekâmülün gereklerini, bu arada bilginin kaynağına doğru, daha derinlere sızmak cehdini sağlamak vazifemizdir. İnsan ruh olarak maddede bulamadığı ve hiçbir zaman da bulamayacağı manevî bir desteğe muhtaçtır. Bu manevî destek, onun RUH sahibi olduğunu, ruhsal tarafıyla ebedî bir hayata malik bulunduğunu bilmesiyle elde edilebilir.

Zamanın ve mekânın şartlarına ve icaplarına göre ne gerekiyorsa yeri ne getirilir. Üstün vazifelere doğru yürüyen kimseler için, ne yazık ki, idrak noksanlığı yüzünden vazifeleri ihmal edenler, hatta vazifeye ihanet edenler vardır. Bir manevî vazifeyi aldıktan sonra her şeyin olup bittiğini ve cennetin anahtarlarını ceplerinde sananlar derin bir uykudadırlar.

Her an imtihan içinde olduğunuzu unutmayın.

Selâm ve Sevgiler

FARKINDALIK

Farkında olmak demek, sürekli bir **kozmetik araştırma, geliştirme** içerisinde kendi varlığını tutabilmek demektir.

PEK çok şeyin farkına varmamız gerektiği gibi kendimizin de farkına varmamız gerekir. Yani kendimize

soru soracağız: Ben şu anda ne yapıyorum? Neyim, ne düşünüyorum? Ne yapmak istiyorum? Yarım saat evvelki haletimle yarım saat sonraki haletim arasında bağ kurabiliyor muyum? Veya şu andaki durumum, anlayış düzeyim, insanlara bakış açım, onları sezebilmem, onlara karşı duyduğum hisler, değer yargılarımın sebebi nereden kaynaklanıyor, benim geçmiş hayatımla bir ilgisi var mı? Geçmiş hayatım deyince yani üç, beş sene evvelki veya daha eskisi. Aldığım eğitimler, şunlar bunlar bir ilgisi var mı, yok mu? Niçin böyleyim tarzında en azından bilinecek bir şekilde iyi yollarla, akli yollarla işin farkına varmak.

Farkına varmayı alışkanlık hâline getirmek lâzım. Sonbaharda kuvvetli rüzgârlar

Ben ve sen, ben ve o değil biz hepimiz büyük bir hologramın minik parçalarıyız.

karşısında düşmüş bir kuru yaprak, ordan oraya uçuşan kâğıtlar, naylon torbalar görürüz. Saatlerce uçuyor görüyoruz. Farkındalık demek yaprak gibi şuarsuz olmamak demektir.

KENDİNİ HATIRLAMA

Nerede bulunduğunu, şu anda ne yapmakta olduğunu, neyle meşgul olduğunu her an insanın hatırlaması lâzım. Buna kendini hatırlama diyoruz.

Kendini hatırlama esasında bir şuur sal bütünlük meselesidir. Kendimizi toplumdaki eşyadan, çevreden, dünyadan koparmayacağız. Kopardığımız anda nerede olduğumuz belli değildir. Hiçbir şey yapamayız. Daima kendimizi bulunduğumuz organizasyon içerisinde bir yerde bulmamız lâzım. Bir yerde olduğumuzun farkında olmamız lâzım ki ben burdayım diyebilelim. Bu, varlığın kozmik bir araştırma içinde olması mânâsına gelir. Farkında olmak demek, sürekli bir kozmik araştırma, geliştirme içerisinde kendi varlığını tutabilmek demektir. Eğer bunu belli bir sevi-

yeye çıkarırsak yaşarken bile insan kozmik bir yapıya, anlayışa, bir farkındalığa ulaşabilir.

KOZMİK-HOLOGRAMİK ŞUUR

Buna modern ismiyle hologramik şuur seviyesi deniyor. Bir hologram filmi alalım elimize, çekilmiş bir parçayı koparalım. Şimdi bu hologramdaki bütün nitelikler parçada da vardır. Yani bütüne sahip olmamız gerekmez. Bütünün hakkında bilgiyi elde etmek istiyorsak minik parçanın hakkında bilgi elde etmemiz kâfidir. Parçayı analiz edip anladığımız zaman bütünü de anlamış oluyoruz. Yani parça ile bütün arasındaki birliği kurmuş oluyoruz. Kozmik şuur budur. Bunu bilim bize hologram teorisiyle gayet iyi bir şekilde izah etmiştir. Meditasyoncular, Krişnacılar, birsürü Hint tarikatı, Hint öğretim metotlarıyla hem Avrupa hem Amerikalılar bir-

kaç pratik ile, bir kozmik şuura ulaştık diye karıştırıyorlar. Hologram fizikî bir keşiftir; felsefi yönü çok kuvvetli olan bir durum olmakla birlikte psişik yönü çok şumullü olan bilgiler ihtiva etmektedir. Bunların açıklanmasıyla beraber kozmik anlayış ve şuur için pek şiddetli mütalâaya gitmeye, göklerdeki en uç köşeye uçmaya hiç gerek yok. Hologram sayesinde, insan yaşarken de kozmik şuura sahip olabilir meselesini insanlara yeni fizik bir daha anlatmış oldu. Uçmamıza, fantastik

Hologramik kardeşliğimiz, birliğimiz ruh kardeşliğinden dolaydır.

düşünceye lüzum yok, her şey sizin içinizdedir dediler. Nitekim Kuran bunu en bariz ve en güzel şekliyle ifade etmiştir. Orada Tanrı'nın kendini tanıtmı bakımından bir ifade var. Ben size şah damarınızdan daha yakınım demenin bir mânâsı olan hologramik bir anlayışı o zamanki insanlara böyle veciz bir ifadeyle sunmuş. Şah damarında, yani en can alıcı noktada ben varım demek, sen benim bütünümlü içinde sin, senle ben biriz, sen benim parçamsın mânâsına geliyor. Ama sen de Tanrı'sın mânâsına değildir o. Sen Tanrı'dansın anlamında kullanılan bir ifadedir.

KENDİNİ BİLEN RABBİNİ BİLİR

Bunları daha henüz hazmedecek durumda değil insanlık. Bu hologramik anlayışta da aynı hazımsızlık vardır. Bir küçük parçayla bu parçanın

büyüğü aynıdır. Bunun tahlilini yapın, bunun içinde neler varsa, buradan hangi bilgiyi elde ediyorsanız, büyükten de aynı bilgiyi elde edersiniz, illâ bunu olduğu gibi incelemeniz gerekmez.

bu çok önemli bir anlayış seviyesidir. İnsan kendini tanırsa ve bilirse, kendi ruhsal bedeninde olan kanunları ve ilkeleri tanırsa kâinatı da tanır. Kâinatın nasıl işlediğini, Tanrı yasalarının nasıl oluştuğunu, nasıl uygulamalar içinde bulunduğunu da

anlar. Onun için, ta Sokrat'tan beri, kendini bilen Tanrısını bilir, evreni bilir, demişler. Yahut Tanrı'yı, evreni tanımak istiyorsan kendini bil mânâsında bu söz en eskisinden beri söylenmiş ve hâlâ daha bunun tatbikiyle uğraşıp duruyoruz. Şuurlu olmak, farkında olmak için ikilemden kurtulmak lâzım. Ben ve sen, ben ve o değil biz hepimiz büyük bir hologramın minik parçalarıyız burada. Kendimizde o büyükle alâkalı bütün hususlar, nitelikler, özellikler, bütün gelişme imkânları mevcuttur. Kâinatın her noktasına uzanabilecek dercede güce sahibiz.

RUH KARDEŞLİĞİ DEVRİ

Bizi birleştirecek yegâne husus da ruh varlığı olmamızıdır. Bizim hologramımız budur, hepimiz ruhsal enerji taşıyan varlıklarız. Bizim hologramik kardeşliğimiz, birliğimiz ruh

kardeşliğinden dolayıdır. İnanç, vücut, beden kardeşliği devri artık bitti. Artık bundan sonraki kardeşliğin asıl geçeceği, uzanacağı yer ruh kardeşliğidir. Bu farkındalığı yakalamak ve böylece daha global bir şekilde bütün varlıklarla ruh kardeşi olduğumuzu, birbirimizden hiçbir farkımız olmadığını, aynı enerjiyi taşıdığımızı ve aynı enerjiyle dünyada işlem yaptığımızı bilmemiz gerekir. Birisi çıkıp şöyle bir şeyler de ifade edebilir: "Benim inancım var, bana öğretilen bilgiler var, ben yapamıyorum. Benim inancım dan olmadığı için ben o insanların biraz dışlıyorum yahut yabancı geliyor bana, aramda bir duvar var."

"Duvar ince de olsa bir duvardır, geçemiyorum kolaylıkla, bir tampon bölge var. Ne yapacağız?" Bu tür benzeri anlayış ve otomatik yaşayışın ifadeleri esasında doğal ve kozmik bir şey değildir. Bu doğru dan doğruya insan varlığı tarafından yaratılmış olan bir halisünasyondan ibarettir, bir aldanmadır, bir illüzyondur. Göz aldanmasından ibarettir o duvarlar, tamponlar. O engelleri, duvarları biz kendimiz örüyoruz ve kendimiz öyle istiyoruz. Çünkü henüz daha gelişimimiz itibarıyla ideal seviyeye ulaşamadık. İdeal seviyeye ulaştığımız zaman aradaki bütün duvarlar, birbirimizi daha net görmemize engel olan o flü camlar yahut geçirgenliği az olan o düşünceler yavaş yavaş ortadan kalkacaktır.

FARKINDALIK ve İSTIRAP

Bu, doğrudan doğruya

varlığın dünyasal cehaletinden, özdeşleşmesinden ileri gelen, kendini maddenin ya da madde bilgisiyyle aynı sanmanın, bu odur, o da benim mânâsında bir yanılgıdan ileri gelen durumdur. İstiraplı, acı veren olaylar mutluluk veren olaylardan çok daha fazla reaktif etki taşırlar. Yani her şeyi iyilikle, sevgiyle, gülücüklerle, tatlı tatlı, okşayarak yapsak ya da yapmaya çalışsak olmuyor. İnsan yapısı maddeyle ilişki kurduğu sürece ıstirapsız bir şey olmuyor.

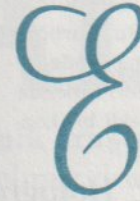
Belki bir farkındalığa ulaştıktan sonra ıstiraplı birtakım imtihanlar ve olaylar içerisinde kafayı bir kere duvara vurduktan sonra, kafayı duvara vurmadan da birtakım şeyleri elde edeceğimizin farkına vardığımız zaman mutlu oluyoruz. Mutluluğumuz oradan geliyor. Neden? Çünkü bir bilgi farkı çıkıyor ortaya. Bir bilgi elde ediyoruz. Diyoruz ki, kafayı da vurmasam şu iş olmuyormuş. Şunu şöyle yapsaydım bu olurdu tarzında bir bilgiye sahip oluyoruz.

HAZ ve ELEM

Demek ki ıstirabın temelindeki asıl gaye bize acı çektirmek, elem vermek, bir zulüm yapmak değildir. Birtakım meseleleri daha iyi anlayabilmemiz için ıstirap yöntemi ile sunuca gidilmeye çalışılır, ıstirapta uyarma kabiliyeti çok fazladır. Çünkü temel yapımızda daima elemden kaçmak, huzur veya mutluluk veren şeye koşmak gibi bir meyil vardır.

Farelerle bizim aramızda bu bakımdan hiçbir fark yoktur. Onları da elektrikli bir ka-

fese sokalım, bir tarafa da onun seveceği bir gıda koyalım, hayvancağz o gıdayı alabilmek için hep elemden kaçır. Elektrik verirler, ayaklarına elektrik çarptığı zaman hızla öbür duvara gider. Elemden kaçmak ve hazza ulaşmak için. Haz da, oradaki küçük yem parçasını almaktır.

lem ve haz dengesi daima her yerde vardır. Bitkilerde, hayvanlarda, insanlarda da vardır. İnsanlar elem den kaçarak hazza doğru, kendisine haz veren, huzur, tat ve keyif veren şeylere doğru gider ve daima acı ve ıstirap veren şeylerden kaçır. Fakat böyle olmakla beraber bir türlü bu iki yol arasındaki bilgi farkını bir türlü elde edemez. Elde edemiyor çünkü bir özdeşleşmeye girmiştir, kalıpla, elbiseyle kendisini aynı zanneder. Sen nesin dendiği zaman insanlar önce elbisesine bakıyor. Kravatım var, gömleğim var, ayakkabım şu renk, diyor. Halbuki onlar kabuktan ibaret, değişen bir şey yok. Kendi öz varlığı hakkında söyleyeceği bir sözü de yok.

İKİLEMEN BİRLİĞE

Bu ikilemden kurtulmak için de mücadele etmek lâzım. Bunlar kolaylıkla olmaz yani nutuk atarak, söz söyleyerek değil, yaşayarak olur. Hayatımız içerisinde bu ikilemin olmadığını, teklüğün mevcut olduğunu, ben ve o ayrımı yapmadan "biz varlıklar" diyebilmek ancak tecrübeler içerisinde

de olur.

Onun için bugün insanlar bu çoğulluğu yaşamanın derdine düşmüştür. Hep sevgi peşinde koşmaya çalışıyorlar. Çünkü çoğulluğun dışında kaldıkları zaman tekil hâldeler, yalnız, tek başına. Kendisini düşünen yok, gözünün içine bakan yok, onunla hemhal olan yok. Yani sürekli bir şekilde insanlarla özdeşleşmek zorundadır. **Ben ve sen ayırımından çıkıp birleşmek, iç içe girmek ihtiyacıdır.** İç içe girebilmek lâzım varlık olarak. Yoksa benim elim senin cebinde, senin elin benim cebimde, borsa oyunu oynamak mânâsında değil. Bugün insanlar bunu daha çok maddî seviyede yapıyorlar. İç içe yaşamanın yollarını arıyorlar.

BENLİKTE KURTULMAK

Spatyomdaki varlıklarla

irtibat kurduğumuz ve onlarla görüşme yaptığımız zaman orada varlığın nefsiyle değil, ben hâliyle konuşuyoruz. Varlık ben diyor, egosunu gösteriyor. Orada bir nefsanîyet yok, yani dünya cazibesıyla hareket etmiyor. O anda kendinde mevcut olan bilgiyle veya kendine vermiş olduğu değerlerle hareket ediyor. Ben şöyle adamım, şöyle yaparım, bunu biliyorum, eğer bana şu imkânları tanımasanız size şunu yaparım gibi birtakım tehditler de yaparlar. Tecrübe yapan arkadaşlar ilk çalışmalarda böyle hususlarla karşılaşabilirler. Orada ego devam eder ve ego hepimizde vardır.

Ego benliktir. Gelişmekte olan zatiyetin bir aşaması, belli bir yerde "ben" diye ifade ediyoruz. İşte bunu da yavaş yavaş bu tekil birinci zamiri, ben lâfını mümkün olduğu kadar kaldırmalıyız. Ben yaptım değil, yaptım deyin çünkü

Türkçenin bu kadar güzel tarafları da vardır. Bunu belki bir İngilizcede Fransızcada söyleyemeyiz ama Türkçede ben demeyebiliriz. O son -im takısı kafidir: yaptım, ettim, gittim, geldim.

Şuurlu bir kontrole başlayacak, kendi üzerimizde otomatizasyonu yenebileceksek, ben kelimesini az kullanmaya çalışalım. Zamanla bunun alışkanlığını ve ruh haletini kazanırız. Artık ikide bir ben demeye ihtiyaç duymayız. Lüumsuz bir şeydir hep kendini ortaya koymak, en ön tarafta olmanın bir mânâsı yok. Bu tamamen bir güvensizlik duygusundan ileri gelen marazî bir durumdur. Bunu yenmek lâzım. İnsanın kendinin farkına varması hususunda, kendini kontrol etmek durumunda ben kelimesini kullanmamaya çalışmak kendini kontrol çalışmalarında önemli bir yeri olan bir metottur. ■

Doğmadan Önce

Doğmadan önce, ruhsal ihtiyaçlarınız çerçevesinde bu ihtiyaçları gidermek için aşağıda söylenenleri siz istediniz:

- duygularınızın yükselmesini sağlayacak **bedensel eksiklikler**;
- tesirleri kontrol edebilmeyi öğrenmek için **uzun süreli hastalıklar**;
- disiplin alıştırmaya yapacağınız **bazı fiziksel bozukluklar**;
- aşırı saldırganlığınızın engellenmesi için **belirli bir sakatlık**;
- fikirlerinizi yenileyebilmeniz için **psikolojik kompleksler**;
- şefkatin değerini öğrenebileceğiniz **ıstıraplı bir aile**;
- kibirliliğe derinden son verebilmek için, sizi toplum içinde **zor durumlara sokacak eprövlər**;
- eski borçların ödenmesi için geçmişin **düşmanları**, şimdinin **problemlili aile fertlerinden biri** olabilir;
- entelektüel aşırılıkları frenlemek için, **akademik bir ünvanı geçici olarak alamayabilirsiniz**;
- varlıksal gelişiminizde bazı yeteneklerinizi ortaya çıkarmak için, **yoksulluğun sürüp gittiği bir yerde doğabilirsiniz**

Mevcut zorlukları ve çatışmaları kabul edin, çünkü etrafımızda olup bitenler, bizim kendimizi geliştirmemiz ve yükselmemiz için Tanrı'nın bir lütfudur.

Medyom: F.C. Xavier • İspanyolca'dan İsmet YALÇIN çevirdi.

Genişleyen Zihin Alanı

Rupert SHELDRAKE

NASIL ALGILIYORUZ?

DESCARTES için ruh; bedenden elini eteğini çekmiş ve rasyonel, şuurlu zihnin yeri olan beyin küçük bir alanına yerleşmiştir. En yeni geleneksel teori de esasen aynıdır, tek fark; ruhun ileri sürülen yerinin birkaç santimetre ötedeki beyin kabuğuna taşınmış olmasıdır. Bu, uygarlığımızda baskın olan görüştür.

Şüphesiz, hiç kimse zihnin beyne nasıl tesir ettiğini veya beyinle nasıl etkileştiğini bilmemektedir. Materyalist filozoflar zihnin bağımsız hiçbir faaliyette bulunmadığını, bütün işin beyinde olduğunu söyleyerek bu sorunla başa çıkmaktadırlar. Şuurumuz, sinir uçlarımızın etrafında bir tür parıldayış gibidir; beyinden kaynaklanır ama bir şey yapmaz. Etkileşimciler (interactionists) beyinle etkileşen gizemli bir şeyin olduğunu ama bunun nasıl olduğunu bilmediklerini söylemektedirler.

Doğa Tarihi Müzesi'nde, alnında pleksiglas bir pencere olan bir insan modelinin yer aldığı "Hareketlerimizi Nasıl Kontrol Ederiz" konulu bir kısım vardır. Adamın kafasının içinde göstergeler, kontroller, kumanda kolları ile dolu bir pilot kabini vardır. Ve iki boş koltuk vardır, muhtemelen birisi beyinin sol yarı küresindeki hayaletimsi pilot için, diğeri de onun yardımcı pilotu olan, sağ yarıkürede bulunan makinedeki hayalet için.

Descartes'dan önce hiç kimse zihin veya ruhun sadece kafada yer aldığını düşünmemişti. Geleneksel görüş ruhun çok daha geniş alana uzandığı olduğu yolundadır ve sanırım, deneyimizden kaynaklanan fenomenlerden bir anlam çıkarmak üzere genişlemiş zihin görüşüne dönmemiz gerekir. Neyi kastettiğimizi izah etmek üzere düşündüğüm şey o kadar basittir ki ilk anda kavraması zor olabilir.

Algılamayla ilgili geleneksel görüş, siz önünüzdeki bu sayfaya bakarken ışık huzmelerinin sayfadan size doğru geldiğini, retinanızda sayfanın ters bir görüntüsünü oluşturduğunu, retina hücrelerinde kimyasal ve elektriksel değişimlerin meydana geldiğini, sinir uyarımlarının beyindeki görme sinirlerine kadar çıktığını, beyin kabuğunda faaliyet desenlerinin oluştuğunu, açıklanamayan bir mucize eseri, sayfanın bir imgesinin beyninizde oluştuğunu ve sizin de bunu şuurlu biçimde deneyimlediğinizi söylemektedir.

Sayfayı kafanızın içinde görmektense dışında görme olgusu bile, geleneksel algılama görüşü tarafından açıklanamayan derin bir gizemdir. Önerceğim şey aslında sayfanın imgesinin kafanızın içinde, öyleymiş gibi görüldüğü yerde olduğudur. Sizin dışarı yansıttığınız zihinsel bir imgedir. İki yönlü bir akış vardır; **ışığın içeri doğru akışı ve zihinsel imgelerin dışarı doğru akışı.**

Sanırım algılamada olan şey, bir anlamda zihnimizin gördüğümüz şeye dokunmak üzere dışarı uzanmasıdır. Çocuklar da deneyimlediğimiz şeyin bu olduğunu sanırlar ama bu imgelerin aslında beyinlerimizin içinde olduğuna inanacak biçimde yetiştiriliriz.

Sanırım zihinlerimiz etrafımızda uzanmaktadır, bu dünya dışı projekte edilmiş zihinsel dünyalarla doludur, sadece bizimkiler değil, aynı zamanda hayvanların projekte ettikleriyle de. İkel denilen insanlar ve çocuklar ve Tibetliler gibi sofistike insanlar bir şey gördüğümüzde bunun dışı doğru bir projeksiyon olduğuna hep inanmışlardır. Bu maddi olamaz ve elektromanyetik de değildir; bu şey, realitenin mevcut olan haritasındaki bir şey değildir. Ve eğer bu dışı projekte ediş biz bir şeylere baktığımızda oluşursa, bir etkiye sahip de olabilir.

Böyle bir düşünüşün deneysel olarak test edilebilmesi mümkün hâle gelir: sadece bakarak

başka insanlar üstünde etki oluşturabilir miyiz? İnsanlar kendilerine bakıldığını anlayabilirler mi? Aslında bu son derece bildik bir fenomendir ama garip olan, bilim tarafından neredeyse tamamen göz ardı edilmiş olmasıdır. Hatta parapsikologlar tarafından bile ihmal edilmiştir ve bu daha da gariptir. Bu; telepatiden, kaşık bükme-ten ve durugörüden daha bildik bir şeydir ve bu konu üzerinde araştırma yapmak neredeyse tamamıyla tabudur. Parapsikologlar arasında bile bu fenomen üstünde inceleme yapma konusunda "kör bir nokta" var gibidir.

"GÖZ" DEĞMESİ, NAZAR

Dünyanın her yanında görülen folklorik inancın önemli bir bölümü, bakarak bir şeylere etki edeceğimizi söyler. Bizimki hariç bütün kültürlerde "kem göz"ü çevreleyen inançlar ve uygulamalar çok ciddiye alınmaktadır. Yunanistan, Güney İtalya, İslâm dünyası, Hindistan ve Afrika, kısacası her yerde birisine ve bir şeye kıskançlık, öfke veya kötülük yapma isteği ile baktığınızda, baktığımız şey veya kişide bir hastalık veya bozulma meydana getirebileceğinize inanılır. Kıskançlık bakışı çok tehlikeli bir şeydir.

Oxford'daki Pitt-Rivers Müzesinde, dünyanın her yanından toplanmış, kem göze karşı korunma amaçlı yüzlerce nazarlık ve takıdan oluşan iki kasalık bir koleksiyon vardır. Bazı insanların, diğerlerinden fazla "göz" sahibi olduğuna da inanılır. Bu insanlardan genellikle korkulur çünkü bunlar sadece bakarak kötü etkiler oluşturabilirler. Bu inanışlar İngiltere'de de görülmektedir. Cadılar genellikle çocuklara ve davalara "fazla bakmak" ve onlara hastalık getirmekle suçlanmışlardır.

İnsanlar, kendilerine bakıldığını hissettiklerinde bu onların lânetlendiği veya böyle bakışların onlara hep bir zarar getireceğini söylemiyorum. Söylediğim şey, kem gözle ilgili bu geçmişin, bu konu hakkında düşünmekle ilgili tabu tuzağına parapsikologların bile düşmesine sebep olan şey olabileceğidir.

Zıt inançlar da vardır. Hintliler *darshanlar*, yani kelimenin tam anlamı ile "bakış"ları için kutsal adam ve kadınları ziyaret etmek için millerce yol katederler. Kutsal bir kişinin bakışının bir kutsama anlamına geldiğine inanılır. Dolayısıyla dünya üzerindeki folklorik inançta ve kendi ülkemizde anlatılan kanıtların miktarına bakarak, insanların bakılarak etkilenebileceğini söyleyebiliriz.

Bunu test etmek üzere son derece basit deneyler düzenlemek mümkündür.

Bu deneylerde insanlar çiftler hâlinde çalır, birisi sırtını diğerine dönerek oturur. Rasgele sırada bir dizi denemede, bakan kişi deneğin sırtına ya 20 saniye bakar ya da 20 saniye başka bir yere bakarak başka bir şey düşünür. Rasgele sıralanış, her denemeden önce bir para atarak saptanabilir: tura bak anlamına gelir, yazı ise bakma. Bakan kişi bir denemenin başlıyor olduğunu deneğe bir tıklatma veya zil sesi ile bildirebilir, böylece denek kendisine bakılıp bakılmadığını tahmin edebilir.

Tek tip mekanik tıkırtı veya elektronik bip sesleri, tıklatmadan daha iyidir çünkü tıklatmaların gücüne bağlı olarak ipuçlarının verilmesi olasılığını ortadan kaldırırlar. Bakan kişi sonuçları kaydeder ve daha sonra deneğe cevabının doğru olup olmadığını söyler. Bakan kişi daha sonra bir para atarak bir sonraki denemede ne yapacağını belirler ve deney böylece sürer gider.

Prosedür son derece hızlıdır ve dakika başına ortalama iki deney kolaylıkla yapılabilir. Sonuçlar, *Dünyayı Değiştirebilecek Yedi Deney* adlı kitabımın Pratik Detaylar kısmında gösterilen basit bir sonuç kayıt formuna kaydedilebilir.

Test sürelerini oldukça kısa, aşağı yukarı 20 dakika kadar tutmanın iyi olduğunu gördüm, bu sürede kırktan fazla deneme yapılabilir. İstatistiksel analiz için ise en azından on ayrı deney süresi gerçekleştirerek iyi olur; bunlar aynı çiftle veya farklı çiftlerle de yapılabilir.

Başlangıç testlerinde iyi performans göstermeyenler için uygun oldukça 15 ilâ 20 dakikalık test seanslarında pratik yapmaları iyi olur. Bu, biyo-geribesleme için bir öğrenme sürecini mümkün kılar, kişinin kendisine bakıldığını anlamasının etkili bir yolunu bulma çabalarında çeşitli süptil duyanımlar ve göz önünde canlandırma metotları kullanılabilir.

Duyarlı denekler belirlendikten sonra, birçok başka soru da sorulabilir. Bazı doğrudan sorulacak soru örnekleri şöyledir:

1. Bakan kişi ne kadar fark yaratır? Bazı kişiler diğerlerinden daha etkili mi bakarlar?
2. Bakan kişi bir pencereden de baksa, bakılıyormuş hissi hâlâ oluşmakta mıdır? Uzaktan, örneğin dürbünle bakıldığında da aynı his ortaya çıkar mı?
3. Deneğin yansımaya bir aynadan bakıldığında yetenek yine ortaya çıkmakta mıdır?
4. Deneğe kapalı devre TV sisteminden bakan kişi ve denek ayrı odalarda iken ve hatta

ayrı binalarda iken bakıldığında bakılma hissi ortaya çıkmakta mıdır?

5. Bakılma hissi telepatiyeye ne kadar yakındır? Birisine bakmak, birisine bakmadan sadece onu düşünmekten daha etkili midir?

Bunlar duyarlı deneklerle mümkün olabilen birkaç deneyden biridir ama bu örnekler, bunun hızla verimli bir araştırma alanı olabilmesi için yeterlidir. Alan ardına kadar açıktır ve ima ettiği şeyler akıl karıştırıcıdır.

FANTOM ORGANLAR

Bakılma hissi, zihnin bedenini ötesine uzanmasını ima etmektedir. Şimdi zihnin bedenini ötesine uzanması, bilhassa bazılarının esiri beden dedikleri alan içinde uzanışı ele alacağım. Burada ilgilendiğim konu fantom organlardır.

Bir kolu veya bacağı kesilmiş olan insanlar genellikle o organın hâlâ orada olduğunu hissederekler. Bu, hastahanelerde büyük bir sorundur. Ayakları kesilmiş olan insanlar, sıklıkla yataktan kalkmakta ve yürümeye çalıştıkları için kötü biçimde düşmektedirler. Fantom bacaklar o kadar gerçek biçimde hissedilir ki, bu insanlar ağırlıklarını sıklıkla o bacaklarına verirler. Fantom organlarda genellikle ağırlar da vardır. Bilim, fantom ağırlara çare bulmakta gerçekten çaresizdir ve bu büyük bir tıbbî sorun yaratmaktadır.

Şunu soruyorum: Fantomun yapısı nedir? Fantomun beyin içinde üretilmiş olması gerektiği düşüncesi, var olan tıbbî görüş tarafından o kadar kanıksanmıştır ki organ orada olmadığına göre, ağrının orada olmaması gerektiğini düşünürler. Dolayısıyla bütün mesele, oradaymış gibi olduğu yere beyinden projekte edilen bir illüzyon gibi muamele görür.

Glk olarak, doktorlar fantomların sinir uçlarının, organın geri kalan ucundaki küçük sinir parçacıklarının kaşınma hissi oluşturduğuna ve bu hissini yukarıya ulaştırarak, beyinde fantom duymaları yarattığına inanmaktaydılar. Ama ameliyatla bu sinirleri almak, fantom ağrıları geçirmeye çalışmak genellikle hiçbir etki yapmamaktadır.

Tüm bunlar tıp araştırmacılarını, **fantomun sandıkları gibi beyin içinde bir yerde olmadığı sonucuna yöneltmiştir: fantom yayılmış olmalıdır, beyin bütün kısımlarına bölük pörçük dağılmış olmalıdır ve dolayısıyla ameliyat yoluyla ulaşılamamaktadır. Bu şekilde bu fenomenle uğraşmaktan vazgeçmişlerdir. Fantomu, beyin-**

de bir bölgede bulunan biçimde açıklamanın hiçbir basit yolu olmadığı ortaya çıkmıştır.

Benim ilgilendiğim nokta, fantomun gerçekten de oradaymış gibi olduğu yerde olma olasılığıdır. Bu, kelimenin tam anlamıyla bir fantomdur, **o organın bir tür hayaletimsi varlığıdır. Eğer böyleyse, maddî olmaktan ziyade psişik bir realitedir. O zaman soru şudur: Eğer orada gerçekten bir şey var ise, bunu saptamanın bir yolu yok mudur?**

FANTOM TEMAS

Düşündüğüm en basit deney, bakılma hissine benzerdir. Fantom organı olan (meselâ kolu veya ayağı kesik) birisi, organları tamam olan birisinin arkasında oturur ve rastgele düzene göre uzanıp fantom elleri ile diğer kişinin omzuna dokunurlar. **Bu fantom dokunuş hissedilebilir mi?**

New York'daki hazırlık deneyleri, fantomlara bir hassaslık geliştirmenin mümkün olduğunu önermektedir. Bu yeteneği çoktan geliştirmiş olabilecek kişiler arasında Terapi Teması'nı uygulayanlar olabilir. Bir Hemşire ve bir Roma Katoligi olan New York'lu bir şifacı, kendisi ve meslektaşlarının fantom ağrısını gidermek üzere fantomları olan insanların esiri bedenlerine masaj yapmaya çalıştıklarını söyledi.

Bunu evcil hayvan araştırmalarıyla da birleştirmek mümkün olabilir. Çeşitli Amerikalı savaştan gazilerine evcil hayvanlarına fantom organlarıyla dokunmalarını, bunun onları uyurken uyandırıp uyandırmayacağını, hayvanların bir fantom bacağın dokunuşunu gerçekten hissedip hissedemeyeceğini görmeyi önerdim.

Fantom organlar ve beden dışı deneyimler arasında fenomen sürekliliği vardır. Araba kazası geçirip omurgalarını inciten kişiler bazen bedenlerinin belden aşağısının yukarıya doğru havalandığını, bedenlerinden ayrıldığını hissetmektedirler. Ölüme yakın ve beden dışı deneyimlerde bütün beden ayrılmaktadır; sanki bütün beden fantom hâline gelmektedir. Lord Nelson savaşta bir kolunu kaybetmiştir ve fantom kolunun kendisi için ruhanî mevcudiyetinin kanıtı olduğunu söylemektedir. Sanırım bu ciddiye alınması gereken bir kanıt.

Bazıları fantom mevcudiyet için *esiri beden* terimini tercih edeceklerdir ama sanırım bu temelde aynı olan şeyden farklı biçimde söz etmektir. Bu, akla getirdiği şeylerin alanı çok geniş olan bir şeydir. ■

(LIGHT dergisi, Yaz 1995 sayısından
Çev.: Yasemin TOKATLI)

Enkarnasyon ve Dünya Yaşamı

Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER

ENKARNASYON çok çeşitli yönlerden ve çok çeşitli seviyelerde olur: Yükseklerden dökülen çağlayan gibi, merhale merhale yükseklik kaybederek aşağılara, maddenin derinliklerine doğru iner. Bu inişin (maddenin derinliklerine doğru yönelişin) varlıksal yapıımızdaki görünümü; özden cevhere, cevherden de perispiri içinde şuur alanının en uç noktalarına kadar giderek kabalılaştığını, merhaleden merhaleye (tedricen) şu görünen hâlimize kadar geldiğini biliyoruz. Varlıksal yapıımız içinde, varlıksal durumumuza göre, plânsal fonksiyonumuza göre şuur alanımızın belirli bir yoğunluk noktasından maddenin belirli bir noktasına ineriz. Bu iniş yukarıda belirtilen merhaleden merhaleye (tedricen) son derece doğal bir iniş, ama o derecede de kendi içine kapanış, örtünüş, daralma ve kararırma (şuur kapanıklığı) şeklinde tezahür eder. Hermes, bunu binlerce yıl önce gayet vezce ve sembolik bir şekilde ifade etmiştir.

Genel anlamda "enkarnasyon" süreci bu şekilde gerçekleşir. Ama yaşamın yüce organizatörlerinin önemli dönemlerdeki enkarnasyonları biraz daha özellik ve ayrıcalık arz eder. Dünyaya gelen varlıkların çok az bir kısmı "zik-zak" iniş dediğimiz enkarnasyon şekliyle dünyada tezahür ederler. Çünkü bu yüce varlıklar için dünyaya adapte olabilecek şekilde "kabalılaştırmak, örtünmek, maddeye bürünmek" çok zordur. Varlık istese de vibrasyonlarını alçaltması çok zordur. Bunlar ender varlıklardır. Ancak büyük vazifeli varlıklar "zik-zak yöntemi"ni kullanarak çok yukarı

plânlardan ("koni"nin tepesine yakın bölgelerden) inebilirler. Bu iniş süreci içinde varlık her plânda kendi bilgisini o plâna uyarlar. Kendi bilgisi % 100'dür. Bir alta indiği zaman örneğin, % 90 olur. Onun altına indiğinde % 80'e iner ve bu aşağılara doğru devam eder. En altta (ya da küresel yapılanma içinde en dışta), en son merhalede, diyelim ki %10'da kalır. İşte buradaki %10 ile, yukarıdaki %100 aynı şeydir. Fakat aşağıda mütemediyen simgelere bürünür. Kutsal kitapların simgesel ifadelerle dolu olması işte bu "zik-zak iniş"ten dolaydır. Aslında, simge içerisinde sarıp sarmaladığı bilgi kaybolmuyor. Çaba gösteren; simgeleri çözerek %10'dan, %20'ye, 30'a, 40'a... çıkabilir. Biz de hayata enkarne olurken vibrasyon düşürürüz.

Enkarnasyon, varlığın kendi dışındaki alanlarla olan bağlantı şekillerinden sadece bir tanesidir. Şimdi bizler de şu anda sadece bu bedenlerimize enkarne olmuş durumda değiliz.

Ruh varlığı çeşitli zaman-mekân kesitlerinde tezahür ederek yaratıcılığını gerçekleştirir.

Madde içerisinde ve mantal içerisinde çok yönlü olarak deneyimlerimiz devam etmektedir. Mantalde olanla, yeryüzünde olanın arada bir "rüzgârını" alan varlıklar da vardır (sezgiler, ilham, rahmet, yardım...). Bu anlamda tüm yardımlar; melekût âleminde, bedensiz varlıklardan gelmez, daha ziyade varlığın kendinden kendinedir: Mantaldeki varlığımız, fizikteki varlığımıza yardım eden varlık enkarne olurken; kendisinin rehberlik, yardım ve koruma sistemini de kendi oluşturur.

Bu durumda, bizim "dünya yaşamı" diye adlandırdığımız bir görünüm altında, aslında, maddenin gelişmesi için kendimizi adanmış bulunuyoruz. En büyük fedakârlık budur. "Yaşam" dediğimiz bir görünüm içinde, maddenin en hurda ayrıntısı içine girmişiz (Zaten madde bizi kendisine çekiyor). Mikrobuna, atomuna, DNA'sına, genetiğine kadar girmişiz. Bunu kendi hayrımız için değil, maddenin hayrı için yapıyoruz. Çünkü ruhun maddeden alacağı bir şey yoktur. Maddenin de mimarı ruhun kendisidir.

Enkarnasyondan amaç; bir mekânda tezahür etmek, bu şekilde madde ile iletişim ve etkileşime girmek ve plânsal vazifemizi o zaman-mekân kesitinde gerçekleştirmektir. Bu vazifemiz ve evrensel fonksiyonumuz genel anlamda; maddesel ortamlarla ruhsal âlemler arasında iletişimi ve etkileşimi gerçekleştirmek, maddeyi tekâmül ettirmek, tüm bu süreç içinde de yaradılış nurunu merkezden maddenin en ücra köşelerine kadar taşımaktır.

Gşte bu evrensel yolculuğumuz ve kozmik etkinliğimiz içinde, şu anda (şuur alanımız içinde bazı yerlere enkarne olduğumuz gibi), dünya adını verdiğimiz bu uzaysal obje üzerinde de enkarne vaziyetteyiz. (Bir yanımızla da burada tezahür etmiş durumdayız. Dünyasal terminoloji ile "yaşam" adını verdiğimiz bir bedensel aksiyon içinde bulunuyoruz.)

ENKARNASYONLARIN NEDENLERİ

Bu anlamda enkarnasyonun genel evrensel sebebinin yukarıda belirttik, sadece bu yaşamımızla (dünya yaşamıyla) ilgili sebebinin de bu yaşamımızda ele alacağız: Yaşam aksiyonunu gerçekleştirmek için enkarnasyonun bilebildiğimiz nedenleri ve bunun gereği...

Enkarnasyonun bir nedeni; ruh varlığının bir maddî bedeni, kendi evrensel vazifesi yönünde yönlendirmektir. O bedeni bir araç (maşa) gibi kullanarak plânsal hiyerarşi içindeki vazifesini gerçekleştirmektedir. Çeşitli enkarnasyonlar boyunca bu nedenle bedenleri canlandırır, onları eprövden epröve (dolayısıyla haletten halete) sokarak özümüzdeki bilginin tatbi-

katını yapıyoruz, onun kullanılabilirlik oranını arttırıyoruz, şuur alanımızdan enkarne olduğumuz noktadaki enerjimizi bu bedende tezahür ettirmeye çalışıyoruz. Eprövlere oluşturan mizansenler topluluğunu (senaryoyu) kendimiz kuruyoruz (ki bunun adına "yaşam" demişiz) ve kendimiz (bedenimiz vasıtasıyla) oynuyoruz. Bu anlamda ruh varlığı olarak hem senarist hem oyuncuyuz. Onun için; olmakta olanı ve olacak olanı saygı ve sevinçle karşılamaktan, onun haletini yaşayıp uyum sağlamaktan başka yapacağımız bir şey yoktur. Çünkü her şey ruhun (öz kendimizin) eseridir.

Bu amaçla ruh varlığı kendi hayat enerjisi ve sevgi enerjisini bilgisiyle birlikte bedene bağlı tutmak suretiyle canlılığı ve yaşamı sürekliler. Bu bakımdan, hayat enerjisini bağladığımız her şey bir enkarnasyondur. Hayat enerjisinin bir "yaratma fonksiyonu" vardır. Bu şekilde ruh varlığı, çeşitli zaman-mekân kesitlerinde tezahür ederek yaratıcılığını gerçekleştirir. Bu anlamda enkarnasyonun bir nedeni de ruhun yaratma işlevini gerçekleştirmektir. Buna bağlı olarak, enkarne olmak aynı zamanda bir gerekliliktir. Bunun sebebi de; mensubu olduğumuz plânın istediği şeyi (ilâhî muradı) yerine getirme

liyakatimizi giderek arttırmaktır. İşte bu genel hedef içinde; yan hedeflerimizi de çeşitli dünyasal yaşamlar boyunca "yaşam plânları" dediğimiz düzenlemelerle gerçekleştiriyoruz. O hâlde, dünya yaşamının görünen yüzünün ardında (kumaşın öteki yüzü) bu ana hedef, yani **vazife yapma hakkımız çerçevesinde** ruhsal ihtiyaçlarımızın oluşturduğu esas itici güç bulunmaktadır.

Demek ki yaşam olgusunu gerçekleştirmek için enkarnasyon süreci içine girmek gereklidir; enkarnasyonun da evrensel ve dünyasal nedenleri yukarıda açıklamaya çalıştığımız olmaktadır.

RUH ENERJİSİNİN TEMSİLCİLERİYİZ

Ruh varlığı plânsal bir yapılanma içinde tüm varoluşa enkarne olmuş vaziyettir. Bu anlamda her şey ruhun tezahürüdür. İşte bizler de şu fizik dünyadaki varlık olarak minik bir ruh enerjisi enkarnasyonuyuz. (*) Bizler bu arada, dünyadaki yaşamı oluşturan insanlar (beşer topluluğu) olarak ruh enerjisinin birer temsilcisi/ve-liahı olarak bulunuyoruz.

O'nun adına enkarne olup, O'nun adına deneyimler geçiriyoruz, gözlem yapıyoruz. Gözlemlerimiz, yaşam olgusu içinde, şuur dediğimiz o çok büyük fonksiyon içinde bilgiye dönüşüyor. Yaşam içinde haletini geçirdiğimiz her epröv, sonuçta bir bilgi partikülüne dönüşüyor. Demek ki, bu dünyada biz ne yapıyoruz sorusuna verecek cevap, görünen ardındaki gerçeğe dayalı yanımız; "Yaşadığımız şeyleri, bilgi partiküllerine dönüştürüyoruz." olmaktadır. Tüm bu bilgi partiküllerinin yerleştiği/birleştiği yer de mensubu olduğumuz plânımızdır. İşte bu süreç, "öz"deki bilginin giderek "kullanılabilir" hâle gelme sürecidir. Bu sürecin sağlıklı bir şekilde gerçekleşmesi ve sonunda plânsal yapılanma içinde "bilgi partikülleri"nin oluşturulması için, hayatı tam anlamıyla yaşamak, bu bilinç içinde ve kuşkusuz maddenin oyuncağı ol-

(*) "Sizler ancak %20 nispetinde tezahür ediyorsunuz." SADIKLAR PLÂNI

Arı kovandaki arıların biraraya getirilmesi gerekir.

madan, dişil prensiple özdeşleşmeden yaşamı gerçek anlamda değerlendirmek, bunun için de haletleri derinden yaşamak, ıstırapları çok iyi değerlendirmek gerekir.

Burada "yaşamı çok iyi değerlendirmek" derken kastımız; esasen ruh varlığı olduğumuzu unutmadan, mümkün olduğu kadar uyumsuz yanımız olan nefsimize muhalefet ederek, duyguları kontrol altında tutarak ve evrensel dişil prensibin tezahürü olan maddenin iğva edici cazibesine kapılmadan ve onu bu uyanıklık içinde belirli bir mesafede tutarak yaşamaya çalışmaktır.

Aksi takdirde, fizik plânın (maddesel mekânın) ruh enerjisine ilk tepkisi; onu sarıp sarmalayıp kendisine benzetmektir. Ne yazık ki;

Hayat enerjisini bağladığımız her şey bir enkarnasyondur. Hayat enerjisinin bir "yaratma fonksiyonu" vardır. Bu şekilde ruh varlığı, çeşitli zaman-mekân kesitlerinde tezahür ederek yaratıcılığını gerçekleştirir.

belli bir enkarnasyonda, genel bilgimizin sadece bir kısmını (enkarne olduğumuz mekânda-ki maddenin imkânlarının elverdiği ölçüde) kullanabiliyoruz. Bu nedenle birçok bilgileri pratikte kullanmıyoruz. Fizik plân

buna izin veriyor. Çünkü fizik plân; kendinden yüce bilgilerin kendi üzerinde uygulanması için bizimle işbirliğinde bulunmaz. Aksine, madde, "Bendeki bilgiyi çıkaracaksın!" diyor. Maddenin doğasında çıkarıcılık (dişi prensip) vardır. "Bana enkarne ol. Benim koşullarım içerisinde ben sana çok şey veririm. Bende çok bilgi saklı..." diyor. İşte

dünya maddesinin (genel anlamda dişil prensibin) bu özelliğini hep göz önünde bulundurmak; bedenli yaşamı gerçek anlamda çok iyi değerlendirmemize yardımcı olacaktır.

Enkarnasyon süreci içinde ve yaşamlar boyunca yaşadığımız başka bir şey de; (her enkarnasyonda) bedenlerde ufak tefek değişiklikler yapmaktır. Enkarnasyon yasasına göre; biz her şeyden önce, anayı ve babayı da seçmeden önce, ceninden itibaren, arı kovanındaki arıların biraraya gelmesi gibi hangi organ varlıkları, hangi hücre ruhları bizle beraber çalışacak, bunu ayarlarız. Kovadaki oğul arının etrafına öteki arıların toplanması gibi... Bize hizmet edecek bir yılın işçi arıyı toplarız etrafımıza. Demek ki, enkarnasyon yasaları içerisinde birinci husus şu-

dur: Bir tür "petek kurma yasası" gibi, sebep-sonuç bağlantısının dışında, sempatisasyon yasasına da bağlı olarak, manyetik ya da ruhsal bir çekim gücüyle beraber hücrelerin ruhlarını, aynı zamanda anne ve babayı aramaktır.

Tekrar doğmak için yaşam plânımızı beyan ettikten sonra, bu irade beyanımıza uygun olarak, ortak ihtiyaçlarda ve irade benzerliğinde olan varlıklar etrafımızda toplanmaya başlarlar. Tüm bunlar büyük bir organizasyon şeması içerisinde bizimle biraraya gelir. Bu şekilde bir astral beden oluşturmuş oluruz. Bu astral beden, sadece belli bir doğumumuzla alâkalı bir astral bedendir. Ona "enkarnasyon bedenimiz" de diyebiliriz. ■

BEDENSEL ve PERİSPRİTAL ŞUURALTIMIZ

Selman GERÇEKSEVER

T **EKRARDOĞUŞ** yasasının varlıklara bahsettiği imkânlardan yararlanarak; şuur değişimi süreci içinde bedenden bedene geçmek suretiyle maddesel ortamlardaki deneyimimizi artırıyoruz. Bu deneyimin artırılması, özümüzdeki bilginin uygulamasını yapmak, bu arada maddede geliştirme süreci içinde, onun organize edilmesini ve yönetimini öğrenmek şeklindedir. Geçmiş hayatlar boyunca edindiğimiz deneyim budur. Kuşkusuz, bu deneyimi plânlarımız adına yapıyor ve onların hedefini amacımız bilerek ilâhî Murat'a hizmet ediyoruz.

Söz konusu deneyimin aktif rol oynayacak kadar etkili hâle gelmesi, başka bir ifadeyle, uygulamasını yaptığımız bilginin kullanılabilir hâle gelmesi, kendi öz malımız olması için uygulama sırasında geçirdiğimiz haletlerin derinden yaşanması, bu sayede âdeta haletin şiddetinin mantalde yankılanması gerekmektedir. Ancak o zaman, her türlü bilgi uygulamada aktif rol oynayacak kadar etkili hâle gelir. O bilgiyi ancak o zaman, daha sonraki yaşamlarımızda kendi malımız ola-

rak kullanabiliriz. Artık o bizim için yakılması gereken bir enerji değil, kendi öz malımız olmuştur.

İşte bu hâle getirilmiş bilginin birikimi bedensel şuuraltımızı meydana getirir. Belirli bir siklus içinde bedenlenmelerimiz boyunca onu hem kullanırız, hem de hacmini genişletiriz.

Bir de "perisprital şuuraltımız" var. Bu da, **bağlı olduğumuz ruhsal plânın, bizim payımıza düşen bilgi birikimi**, yani plânımızın bedensel şuuraltı muhtevasıdır. Plânımızın bedensel şuuraltından (yani kendimizin perisprital şuuraltımızdan) liyakatimiz ölçüsünde yararlanılır. Bu liyakatimizi de, bizim kendi bedensel şuuraltımızı geliştirme ve genişletme gayretimiz oluşturur. Dolayısıyla, bedenli varlıkların, maddesel ortamlardaki deneyim birikimleri kendi bedensel şuuraltlarını oluşturur.

Varlık, şuur değişimleri (tekrar tekrar doğuşlar) süreci içinde bedenden bedene geçen her bedenlenişte, vazifesinin türüne ve kapsamına göre, geçmiş yaşamlarındaki en başarılı nitelikleri bedensel şuuraltından çeker, bunlarla kendini teçhiz eder (bu şekilde kendi rehberlik sistemini de kendi oluşturur) ve uygulamaya girer. ■

KUANTUM KURAMININ MODERN EPİSTEMOLOJİYE ETKİLERİ

Doç. Dr. Haluk BERKMEN

DALGA MI, PARÇACIK MI?

(Geçen Sayıdan Devam)

Kuantum kuramının iki matematiksel ifade şekli, yani Represantasyonu vardır. Bunlardan biri Schrödinger'in dalgasal ifade şekli, diğeri de Heisenberg'in matrisel ifade şeklidir [4]. Bu iki ifade şekli tamamen eş değerli olup tamamen aynı matematiksel sonuçları vermektedirler. Ancak birinde parçacık dalga olarak ifade bulmakta, diğeri ise maddesel tanecik muamelesi görmektedir. Şu hâlde, bir kuantum sistemine -karmaşık dahi olsa- ya dalga veya maddesel tanecik olarak bakabilmekteyiz. Eğer maddesel tanecik olarak bakarsak sistemin bölünemez olduğu apaçık ortadadır. Zira tanım olarak maddesel parçacık-hesabın belli bir aşamasında-elementer tanecik (bölünemeyen en küçük parça) olmak zorundadır. Demek ki bütün sistem, aynı klâsik mekanikteki tanecik (particle) kavramı gibi, bölünemeyen küresel bir bütün gibi davranacaktır.

Dalgasal ifade şeklinde ise dalganın da aynı özelliğe sahip olması gerekir. Etkileşmeyi sağlayan ara parçacık bir dalga denklemi ile ifade edilmekle birlikte bu bildiğimiz fiziksel dalga olmayıp bir olasılık (probabilite) dalgasından ibarettir. Parçacığın yerini veya momentumunu bildiren bu dalgaya, klâsik anlamda bir gerçek karşılık aramak sadece çözülmesi zor çelişkiler getirmekten öteye gitmez. Bir kuantum sistemin tümünü tek bir dalga olarak ifade etmek istediğimizde değişik kısımlarını değişik dalgalarla ifade edip bunları lineer olarak toplamak (süperpoze etmek) zorundayız. Ölçüm yapıp sonuç elde edilmedikçe de bu kısımların varlığı hakkında hiçbir şey söylenemez. Örnek olarak, ara kısımlardan biri canlı bir kedi ise-Schrödinger Kedisi gibi [5]-bu kedi deneyin sonucu alınana kadar

Kuantum kuramına göre, "Evrenin her noktası diğer her nokta ile gizli bir ilişki içindedir."

hem canlıdır hem de cansız.

Çelişkiyi çözmek isteyen fizikçiler şu üç görüşü ileri sürmüşlerdir:

a) Paralel gerçekler varsayımı: Bu görüşe göre gerçekler birarada paralel olarak seyrediler. Hepsisi de eşit bir şekilde olasıdır, yani simetrikler. Bu küresel simetriyi bir deney yapıp kırmadığımız sürece hangi olasılığın daha gerçek olduğunu bilemeyiz.

b) Ana dalga varsayımı: Bu görüşe göre söz konusu olan ara dalgalarından sadece bir tanesi taşıyıcı ana dalgadır. Asıl gerçek bu ana dalganın etrafında toparlanmaktadır. Diğerleri ise var olmakla birlikte gerçeği etkilemeyecek kadar ufaktırlar.

c) Potansiyel gerçek varsayımı: Bu görüşe göre ara dalgaların gerçeğinden sadece bir po-

tansiyel, yani eğilimi olan, bir gerçek olarak sözü edilebilir. Deney yapıp sonuç elde edilmedikçe (simetri kırılmadıkça) asıl gerçek ortaya çıkmaz.

Her üç varsayımın savunucusu ve karşı çıkkanı bulunmaktadır. Günümüzde en yaygın kabul gören (c) varsayımı olup Kopenhag Tefsiri olarak tanınmaktadır [6]. Her üçünün ortak yanı ise gözleyen ile gözlenen arasında ulaşılamayan bir varlığın bulunduğu ve bu varlığa nesne olarak bakılamayacağıdır. Dolayısıyla, klâsik görüşün nesnellik varsayımı, doğada çok önemli bir yer tutan, kuantum sistemler için geçerli olmadığı kesinlik kazanmaktadır. Bu sistemler elektromanyetik dalgaları ve elementer parçacıkları içeren, sürekli temas hâlinde olduğumuz makro sistemlerdir. Meselâ, "Evren" bir kuantum sistemidir. Çünkü uzayın her köşesinden dünyamıza görülen ışık, görülmeyen fakat ölçülen radyo dalgaları, gamma ışınları, protonlar, nötrinolar ve daha nice parçacık ulaşmaktadır. Tüm bu dalga ve parçacıkların etkileşmelerini inceleyen bilim dalı ise Kuantum Fizikidir. Dolayısıyla, yaklaşık yetmiş yıldır deneylerin ve gözlemlerin sınavına tâbi tutulan Kuantum kuramı hâlâ başarı ile varlığını devam ettiriyorsa demek ki biz insanların kavrayamadığı birtakım gerçekler içermektedir. Bu gerçeklerden belki de en önemlisi evrenin her noktasının diğer her nokta ile gizli bir ilişki içinde oluşudur. Bu özelliği kavrayabilmek için Bell Teoremi'nden söz etmek gerekecektir [7,8].

BELL TEOREMİ

1930'lu yıllarda Niels Bohr, Kuantum kuramını savunmak için Kopenhag Tefsirini ortaya atmadan önce Einstein kurama karşı çıkmış ve şöyle bir düşünce deneyi ileri sürmüştü: "Belli bir ilişki içine girmiş iki parçacığı yeteri kadar birbirlerinden uzaklaştırsak-ışık hızı ile bile haberleşemeseler-ve birini değiştirecek bir etkiye bulsak, bu etki anında diğer parçacıkta belirir mi?". Diğer bir deyişle, yerel etkiler yerine küresel etkiler olabilir mi? Bu soru yıllar sonra Bell Teoremi ile bir cevap bulabilmiştir. Bell'in ortaya attığı bir eşitsizlik deneysel olarak sağlanırsa yerel kuramlar, sağlanmazsa küresel kuramlar haklı çıkacaklardır. 1982 yılında Alain Aspect bu deneyi gerçekleştirmiş ve küresel kuramların haklı olduklarını göstermiştir.

Bu çok önemli deneyle birlikte Kuantum sistemlerin-boyutları ne olursa olsun bölünemeyeceği ve yerellik varsayımının tutarsız, hatta geçersiz olduğu ortaya çıkmaktadır. Şu hâlde nasıl oluyor da Klâsik Mekanik veya Görelilik (Rölati-

vite) Kuramları, yerel kuramlar olmalarına rağmen, bize doğru sonuçlar vermektedirler? Bu sorunun cevabını şöyle açıklamak gerekecektir:

Yerel kuramlarda hem etkileşme hem de haberleşme en hızlı ışık hızı ile olabilir. Cisimler arası hiçbir mesaj ışık hızını geçemez, oysa ki küresel kuramlarda sadece etkileşme ışık hızını aşabilir, mesajlar gene ışık hızının altında kalmak zorundadırlar. Bu anında ve uzaktan etkileşmeyi sağlayan, ne ilginçtir ki, Görelilik kuramının izin verdiği ikinci bir olanaktır. Özel Görelilik kuramında zamanın yönünü değiştirsek (t yerine -t koyalım) denklemler sonucu, ışıktan hızlı hareket eden ve en düşük hızı ışık hızı olan Takiyon adlı parçacıkların varlığı ortaya çıkmaktadır. Bu parçacıkların kütleleri imajiner (kök içinde eksi bir sayı: $\sqrt{-a}$) olduğundan deneysel olarak hiçbir zaman gözlenemeyenlerdir [9]. Kuantum kuramının bize tanıdığı serbestiye sığınarak Takiyonların küreselliği sağladıklarını pekâlâ kabul edebiliriz. Anlaşılan, evrende her nokta diğer her nokta ile takiyonlar sayesinde ilişkidir zira evren tam anlamı ile bir kuantum sistemdir. Ayrıca, Big Bang modelinin iddiasına göre evren, başlangıçta, küçük bir hacim içinde, tam anlamıyla ilişkili (Korele) bir sistemden türemiş ve bugünkü hâlini almıştır [10]. Dolayısıyla, A. Aspect'in laboratuvar deneyi evren için de geçerlidir.

Takiyon varsayımında insana ters gelen, t'yi eksi t ile değiştirmekle, bu parçacıkların zamanda geriye doğru gidişleridir. Bu özellik Kuantum kuramına ters düşmemektedir, zira kuramda zaman tersinirdir. Ancak bizim, mutlak olarak varsaydığımız, zamanın tek bir yönde ilerlemesi gerektiği inancı ile çelişmektedir. Bu yerel inancımızın kaynağına inebilmek için Entropi'den söz etmek gerekecektir [11].

TERMODİNAMİNİN İKİNCİ PRENSİBİ

Çok parçacıklı sistemleri, genellikle gazları inceleyen bir bilim olan Termodinamiğin ikinci prensibine göre: "Kapalı bir sistem içinde parçacıklar en olası dağılımı sağlayacak şekilde hareket ederler".

Bu prensibe göre sistem dengeye ulaştığında sistemi oluşturan parçalar da "en olası" dağılıma varmış olurlar. Zaman içindeki bu değişimi ifade eden matematiksel fonksiyona Entropi denilmekte ve entropinin artış yönü olmakta-

dir. Şu hâlde ikinci prensip şöyle de ifade edilebilir: "Kapalı bir sistemde Entropi ya artar veya sabit kalır, fakat hiçbir şekilde zamanla azalmaz." Entropinin maksimum olduğu hâl denge hâli olup aynı zamanda minimum enerji harcaması gerektiren hâldir. İnsanın tam denge hâlinde olması demek, minimum enerji sarfiyatıyla var olması, yani hafızasını kullanmaması ve zamandan haberdar olmaması demektir. Zira, hafıza (bellek) gerektiren her zihni gayret bir miktar enerji sarfi ile gerçekleşir.

İnsanın psikolojik zamanı ile termodinamik zamanın aynı yönde artma nedeni ise zamandan haberdar olmak için gerekli olan hafızaya kaydetme veya hatırlama mekanizmasının Entropi arttırıcı bir faaliyet oluşudur. Yaşam için, yani hafıza oluşturmak-veya hatırlamak -için, beslenmeye ve dolayısıyla çevreye ısı salmaya gerek vardır. Salınan bu ısı enerjisi, hafıza oluşturmak için gerekli enerjiden çok daha fazladır. Zor bir ismi -veya olayı- hatırlamak için bazen neden terlediğimiz şimdi daha iyi anlam kazanmaktadır. Uyurken zamandan haberdar olmayışımızın nedeni ise, uyku hâlinin uyanık hâlden daha az enerji sarfi ile gerçekleşmesi ve bünyemizin hafıza oluşturmak için enerji sarfına gerek duymamasıdır. Uyandığımızda çoğu rüyalarımızı hatırlamayışımızın da nedeni belki budur.

Entropinin artması demek daha düzenli bir enerji türünün -meselâ mekanik enerjinin- daha düzensiz bir enerji türüne -meselâ ısı enerjisine - dönüşmesi demektir. Zira "en olası" hâl-minimum enerji sarfiyatı gerektiren hâl- en düzensiz hâldir. Bir odayı toplamak için harcanan enerjinin onu dağıtmak için harcanan enerjiden çok daha fazla olduğunu hanımlar gayet iyi bilirler. Zamandan haberdar olmak (hatırlamak) için belleğini kullanan insan da kimyasal enerjinin bir kısmını ısı enerjisine dönüştürerek Entropiyi arttırmaktadır.

Şu hâlde, önceden sonraya (zamanın arttığı yönde) hareket eden parçacık ve sistemler Entropiyi arttırırken, gelecekte geçmişi (zamanın azaldığı yönde) hareket edenler Entropiyi arttırırken, gelecekte geçmişi (zamanın azaldığı yönde) hareket edenler Entropiyi azaltmak durumundadırlar. Entropinin azalması düzensizlikten düzene geçiş olduğuna göre, Takiyonların düzeni- etkileşimleri ve ilişkileri - arttırıcı bir özelliklerinin bulunması gerekir. Bu görüş, doğada neden Doğa Yasaları bulunduğunu da bir bakıma açıklamaktadır. Doğa yasaları belli bir düzenin bulunduğuna işaretler. Bilim gözlem ve deneye dayandığından ışıktan hızlı hareket

eden parçacıklar, bir bakıma, fiziğin değil metafiziğin konusudurlar.

İnsanın zamanı tek yönlü kavrayışı yapısal olarak ışıktan hızlı hareket eden sistem ve parçacıkları hiçbir şekilde -ne duyu ne de âletlerle- algılayamıyışındandır. Gerçeğin Arayışı adlı bir kitap yazan Bernard d'Espagnat [12] sözlerini şöyle noktalamaktadır:

"Ne duyularımız, ne deneysel metot, ne de matematiksel kuramlar hiçbir şekilde gerçeğin ne olduğunu bize aktaramamaktadırlar."

SONUÇ

Kuantum sistemlerin bölünmezliği bize "Bağımsız nesne" kavramında ısrar etmenin anlamsızlığını işaret etmektedir. Her maddesel cisim esas itibarıyla enerji olduğundan ve enerji türleri birbirlerine dönüşebildiklerinden indirgeme metoduyla da gerçekleri kavrayabileceğimize de fazlaca güvenmememiz gerekir. Zira gerçek, bir gökkuşağı gibi, yaklaşıldıkça gözden kaybolan değişken bir yapıya sahiptir. Bize son derece gerçek gibi görünen zaman dahi fizyolojik yapımızın bir sonucu olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu durumda insanın ümit edebileceği tek şey, bilim ve felsefenin deneysel verileri yorumlamakla kalmayıp bilgelik yolunda yeni ufuklara ışık tutmasıdır. ■

REFERANSLAR

1. Werner Heisenberg, *Physics and Philosophy*, Harper & Row, New York, 1962
2. Michael Riordan, *The Hunting of the Quark*, Simon & Schuster, New York, 1987
3. International Symposium on the Forth Family of Quarks and Leptons, *Annals of the New York Academy of Sciences*, Vol.518,1988
4. Paul Dirac, *The Principles of Quantum Mechanics*, Clarendon Press, Oxford, 1958
5. Michael Talbot, *Beyond The Quantum*, Macmillan, New York, 1986
6. Henry P. Stapp, *The Copenhagen Interpretation*, American Journal of Physics, Vol.40,1972
7. Alain Aspect et. al., *A New Violation of Bell Inequalities*, Physical Review Letters, Vol 49, 1982
8. John Hogan, *Quantum Philosophy*, Scientific American, Temmuz, 1992
9. David Bohm, *Wholeness and the Implicate Order*, Routledge & Kegan, London, 1981
10. Stephen Hawking, *A Brief History of Time*, Bantam Books, New York, 1988
11. Ilya Prigogine, *Order out of Chaos*, Bantam Books, New York, 1984
12. Bernard d'Espagnat, *In Search of Reality*, Springer Verlag, New York, 1983.

• Kitap İncelemesi •

KOZMİK ŞUUR

Yazan: Richard Maurice BUCKE
İnceleyen: Brenda MARSHALL

1991 yılında ilk kez yayınlandığında, insan ruhunun daha yüksek şuur âlemlerine doğru tekâmül hakkındaki bu çalışma; William James ve P.D.

Ouspensky gibi düşünen zihinler tarafından kabul edilmişti. O zamandan bu yana dört kez daha basılmış olmasına karşın, bu yeni baskının Bucke'ye aşına olmayan yeni bir okur kitlesi tarafından da okunacağı muhtemel görünüyor. Yazarın başlıca tezi, kozmik şuur dediği şey ile donanmış olan son derece nadir bulunan insanların, günümüzde, yüzyılın başında olduğundan daha fazla kabul görüyor olduğudur. Bu, bir bütün hâlindeki insanlığın ruhsal yapısının tekâmül ediyor olduğu ve aydınlanmış kişilerin, kendilerinden önce gelen aydınlanmış kişilere göre daha yüksek dereceden bir kozmik şuur örneği gösteriyor olduklarına dair çıkarımı için de geçerlidir. Bir iki kez, birçok okuyucu için kabul etmenin zor olduğunu bilhassa belirterek, sunmuş olduğu tekâmül eden insan zihni vizyonunun, birçok tebliğ kaynağı iddiaları dahil şimdilerde birdenbire ortaya çıktığını ve giderek arttığını söylüyor.

Diyor ki, **insanlık tarihi**; gelişip tekâmül etmeden önce her biri "içlerinden çıkacakları herhangi bir ırkın üyesi için bir imkânsızlık veya saçmalık olarak görülebilecek" **yeni yeteneklerin gelişiminin tarihidir**. Örneğin, spiritüalizm ve telepati ile ilgili çeşitli ve olağanüstü fenomenleri anlatmakta ve günümüz insan varlığı için şunu söylemektedir: "Bizlerde sadece bir değil, birkaç üstün ırkın tohumu var; bir kozmik şuur ırkı, nesnel madde dediğimiz şey üstünde güç uygulayabilen görünürde mucizevi bir ırk, örnekleri tarafından şu ana dek sahip olunanları ziyadesiyle bastıran durugörü gücü olan bir başka ırk, mucizevi şifa güçleri olan bir diğer ırk."

Araştırmalarından, aydınlanmanın genelde otuzlu yaşların başında veya ortalarında başladığını ve süjenin dengesini geçici de olsa bir hayli sarstığını ve bundan sonra kişinin hayatının sonsuza kadar değiştiğini bulmuştur. Hiçbir

istisna olmaksızın, kozmik şuur hayatlarını yaşıyor tarzlarında gösteren kişiler, kendi zamanları, çağları içinde tanınmışlardır ama onları ah-laksız veya deli diye adlandıran çağdaşları, bu büyük ruhların kendi toplumlarının sınırlı ahlâkî değerlerine sahip çıkmadaki isteksizliklerini ve içsel aydınlanma tarafından yönetilen bir hayatın genellikle dünyanın talihsizlik olarak adlandırdığı biçimde sona erişinin üstüne atlamışlardır. **Kozmik şuurun bir özelliği karşılaşılanlar karşısında duyulan neşe ve itideldir**. Bunun bilhassa tanınan bir örneği Blake'dir.

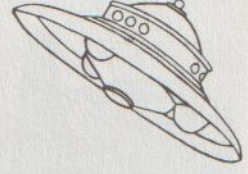
Kozmik şuur kazanmış ve Buda ve İsa'ya kadar inen on dört kişiye ek olarak Bucke, kimileri daha yakın zamanlarda yaşamış ama bu hâle giden yolun eşiğini geçmiş olmalarına karşın tam olarak aydınlanamamış otuz altı kişiden söz etmektedir. Kitabın 1946'da yazılan sunuş kısmının yazarı, Bucke'yi de bu kişilerden biri olarak göstermektedir.

Bucke'nin metnine ek olarak, kitabın geniş bir antoloji ve referans kitabı olmasıyla da insana cazip gelen bir eser. Örnek verdiği kişilerden bol miktarda alıntılar yapmış, özellikle de onların kozmik şuurun ne olduğunu ve onlara nasıl geldiğini anlatışlarından. Bütün mistikler gibi onlar da bunun tarif edilemez olduğunu itiraf ediyorlar ama aydınlanma deneyimlerini anlatma çabalarındaki benzerlikler çok önemli.

Son bir bölümde, esas niyetinin paranormal deneyimlerle ilgili bir incelemeyi de eklemek olduğu ama bunun çok geniş bir alan olduğunun ortaya çıktığını izah ettikten sonra, Stainton Moses'in, SPR Dergilerinde kaydedilen anlatımlardan alıntılar yaparak, olağanüstü güçlerinden söz eder. Bucke, bu ve diğer paranormal deneyimlerin ardındaki gücün, sıklıkla inanıldığı gibi, ruhlar tarafından sağlanmadığını ve bunun henüz tanımlanamamış nesnel bir güç de olmadığını ama insan zihninin daha yüksek bir gücü olduğu konusunda spekülasyon yapar. Bu güç, kozmik şuurdan henüz çok uzaktadır ama insanın normal halinde büyük bir ilerlemedir. ■

LIGHT DERGİSİ, Cilt 115 no.3 Kış 1995
sayısından çeviren: **Yasemin TOKATLI**

UFO'lar: Gerçek mi yoksa Kurgu mu?

* William BRAMLEY - Çev: Ayhan TOLAYBENK *

ANAHEIM tecrübeleri, yine de asıl noktayı gözden kaçırmakta ve UFO fenomenleri hakkında hiçbir şey açıklamamaktadır. Sadece, ipnoz hakkında zaten bildiğimiz şeyleri yeniden onaylamaktadır.

İpnoz altında bulunan bir insanın hafızasının tahrif edilebileceği doğrudur, tıpkı şuuru açık bir insanın hafızasının tahrif edilebileceği gibi. Diğer yandan, hafızayı tümüyle yerine yerleştirmede de ipnozun etkili olabildiği yeterince kanıtlanmıştır. Bu, ipnozun yeteneğine ve süjenin zihinsel durumuna bağlıdır. Bir ipnozcu hayatında hiç trene binmemiş birisinde, bir trene binmiş olmanın gerçekçi bir hafızasını yaratabilir. Ama bu, bir trende olduğunu hatırlayan her ipnotik süjenin, uydurduğu anlamına mı gelir? Elbette hayır.

Muhakkak ki, ipnozun kendisinde gerçekten sorunlar olabiliyor. Çünkü yarı şuurlu durumdaki ipnotik süje, normal durumunda olduğundan daha fazla etkiye açıktır. Bu yüzden, Amerikan mahkemeleri ipnoz altındayken elde edilen tanık ifadelerini genellikle kabul etmez. İpnozun diğer bir tehlikesi de, eğer süje daha fazla hatırlaması için sürekli ipnoza sürüklenirse, zihinsel "zaman izi" karmakarışık hâle gelebilir. Böyle bir şey olursa, gerçekte meydana gelmiş ek "olayları" sık sık "hatırlamaya" başlayacaktır. Buna rağmen orijinal hafıza aynen kalır.

(Geçen Sayıdan Devam)

Ne yazık ki, UFO'ların kaçırıldığı bazı kişiler, mantık dışı ölçüde ipnotize ediliyor, sonra ipnozdan çıkarılıyor. Sonunda da, kaçırma olaylarından dolayı zaten yüksek derecede yüklenmiş bulunan süjelerde karmakarışık hâle gelmiş hafızalar yaratıyorlar. Bu ve diğer nedenlerden dolayı, ipnoz kullanımına şiddetle karşıyım. Süje tam şuurlu bir durumdayken, büyük ölçüde kaplanmış hafıza açığa çıkarılabilir ve çıkarılmalıdır da. Bazı UFO kaçırma olayları tecrübeleri bu şekilde ortaya çıkarılmıştır.

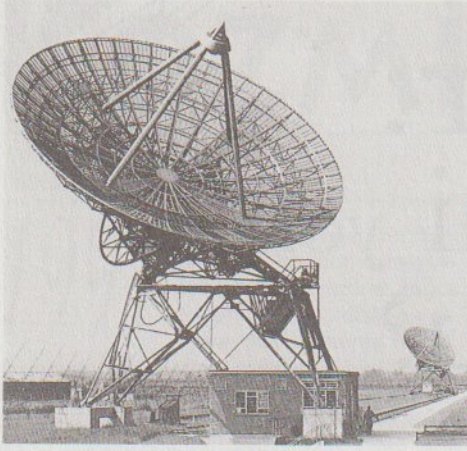
İnsanın durumu, gözlem alanı sadece birkaç dekarı kapsayabilen küçük karınca kolonilerine benzetilebilir.

9- Dünyayı keşfeden dünya dışı bir ırkın matematiksel ihtimal oranı, ihtimal olmaktan çok uzaktır.

Dünyanın dünya dışı topluluk tarafından ziyaret edildiğinin ne kadar gerçek dışı olduğunu göstermek için birkaç matematiksel formül icat edildi. Bu formüller genellikle evrim teorilerine, üzerinde hayat bulunabilecek gezegen sayısına ve gezegenlerle galaksiler arasındaki mesafelere dayandırıldı.

Böylesi formüller elbette ilginç olabilir fakat hiçbir zaman sonuç ifadeleri olarak ele alınmamalıdır. **Eğer bir şey varsa, vardır. Onu bir matematik formülüyle yok etmeye çalışmak gerçeği gizleyemeyecektir.**

Unutmayalım ki, hayat olup olmadığını saptamak şöyle dursun, güneş sistemimizin ötesinde herhangi bir gezegeni göremiyoruz bile. Bu bakımdan **insanın durumu, gözlem alanı sade-**

Cambridge Üniversitesi, Mullard Radyoastronomi Gözlemevi'ndeki teleskoplar, sürekli gökleri tarayarak sinyal topluyorlar.

ce birkaç dekari kapsayabilen küçük karınca kolonilerine benzetilebilir. Eğer bu koloni boş bir alana yerleştirilecek olursa, karıncalar tüm dünyanın terk edilmiş bir arazi olduğu sonucuna varabilecektir; çünkü yüz mil ötedeki dev metropolisi hayal bile etmeyeceklerdir. Galaksimizde sadece güneş sistemimizin belli bir alanına ulaştığımızdan dolayı, herhangi bir hayat işareti alamayışımızın bu durumun her yerde geçerli olduğunu göstermez. Galaksinin başka bir alanı zeki hayatla tam anlamıyla kayıyor olabilir ve hiç değişmeyen teorilerle tahminde bulunmanın dışında Samanyolu'nun bu uzak köşelerine ulaşmanın yolu da yoktur. Bu yüzden, dünya dışı ziyaretlerin kanıtlarını öz ardı etmek pek akıllıca bir tutum değildir.

10- UFO'lara inananlar, sadece zihinsel sorunları olan insanlardır.

Bazı UFO eleştirmenlerinin, dünya dışı ziyaret kanıtlarına saldırmak için kullandığı başarısız yöntemlerden biri de psikolojik teoridir. Böyle birisi göklerimizde hiçbir dünya dışı uzay aracı olmadığına kesin olarak inandığı için, eleştirmenlerin reddettiği bir olasılığı niçin bu kadar çok insanın kabullendiğini "açıklamak" gayreti içinde çirkinleştirici psikolojik etiketlere müracaat edebiliyor. Bu tür etiketler basit bir dinsel uygulamadan sabit olmayan şizofreniye kadar her yerde kullanıldı. Maalesef bu şüpheli psiki-

yatri son yıllarda yaygın hâle geldi. Bu tutum, UFO'lar konusundaki en ciddi araştırmaların umulanın üstünde hem nesnel hem de bilimsel olabileceği gerçeğini gizlemektedir. UFO araştırmacılarının çoğu, gurur okşamayan psikolojik etiketlere karşılık vermede çok hızlı davranan eleştirmenler kadar akıllı başında ve mantıklıdır. Gerçek UFO tartışmaları duygusal değil, bilimsel, entelektüel ve tarihsel konular çevresinde yoğunluk kazanmaktadır.

UFO'lara yönelik halkın ve bilim çevrelerinin ilgisinin nedenini "açıklamak" için psikolojik "analiz" kullanmadaki bir diğer sorun da kazılan kuyuya kendilerinin düşebileceğidir. Dünya dışı ziyaret olasılığını savunan herhangi bir insan, kolayca; zıt kanıtlarla karşılaştığında UFO gözlemleri için sadece kalitesiz açıklamalara sıkı sıkıya yapışanların, anlayamadıkları bir şeyden çok korktuklarını iddia edebilir.

Görebildiğimiz kadarıyla, bu tür bilimsel bir tartışmada psikolojik çamur atmalar epey zayıf kalmaktadır. Hiç kimseye bir yararları yok ve bu etiketler genellikle de yalan oluyor. Üstelik gerçek konuları gizlemeye yönelik. UFO tartışmalarının her alanında zeki ve mantıklı insanları bulmak çok kolaydır.

11- UFO teorileri, saf insanları avlamak için tasarlanmış, para kazandıran bir meslektir.

Toplumumuzda iki büyük suçun olduğu herkesçe bilinir: para kazanmak ve para kazanmamak. Her ikisi de aynı vahşilikle cezalandırılır.

Bir fikri kötölemenin en kolay yollarından biri, o fikri ifade etmek için o insanın para aldığına öne sürmektir. Bazı UFO eleştirmenleri, garip fikirlerle insanları aldatan ve onların saflıklarını kullanarak zengin olan geçmişteki şarlatanları ima etmektedir. UFO konulu kitap ya da filmlerden para kazananların benzer hilelerde bulunduğu öne sürme gayreti içinde, bu tür imalar yapılmıştır.

Lütfen unutmayalım, paranın kendisi, bir fikrin geçerli oluşuyla hiçbir bağına sahip değildir. Para hem lâyık olana hem de lâyık olmayana giden, bu yüzden tahmini zor olan bir eşyadır. Birsürü insan, UFO fenomenleriyle ilgili kitap ve filmlerden gerçekten de iyi paralar kazanmıştır.

(Devam Edecek)

RUHSAL

GOSANTRİK (kendini merkez sayan), bencil ve sadece yaptıklarına karşılık ne kazanacağını hesap edenlerin şifa melekesine sahip bulunmaları pek muhtemel görünmez. Ruhsal şifayı harekete geçiren itici güç, sevgi ve şefkattir; onlar maddî mükâfat gözetmeksizin cömertçe verebilen kimselerdir, onlar ihtiyaçta bulunan bütün hemcinslerine hizmette bulunmayı severler."

• Elvan ÖĞÜT (IRAD Üyesi) •
(Geçen Sayıdan Devam)

ŞİFA

ŞİFADA İLKE AYNIDIR, METOTLAR ÇEŞİTLİDİR

Ruhsal plânda gerçekleşen şifa (ruhsal tedavi), şifacının sağlığına bağlı olarak, onun süptil bedenleri aracılığıyla fizik plâna ulaşabilmektedir ve elleriyle hastaya şifa enerjisi iletilmektedir. Ruhsal şifa, hasta kişinin belli ihtiyaçlarına göre, evrensel ilke ve kanunlar çerçevesi içinde plânlanmış bir harekettir. Bütün şifaların dayandığı temel de budur. Fakat metotlar çok çeşitlidir.

Bu metotlar; Ruhsal Şifa; Kansız Ameliyatlar; Metafizik Şifa; İponzla Tedavi; Manyetizm; Uzaktan Şifa'dır.

Her ne yöntemle yapılırsa yapılsın, şifa; tıp biliminin çaresiz kaldığı yerde devreye girerek, insanların tekrar sağlıklarına kavuşmalarına aracı olmaktadır.

Tüm bu şifa yöntemleri, yaşayan ruhun varlığını ve insanın bir ruhsal varlık olduğu gerçeğini görebilmemize imkân sağlamakta olan birer araçtır. Şifa, sınırlı dünya anlayışımızın dışında, daha farklı bir boyuttan bize ulaşmakta olduğu için onun işleyişini ayrıntıları ile kavrayabilmemiz pek mümkün olamıyor. Ancak onun fizikteki sonuç ve yansımalarını izleme imkânımız olabiliyor.

KENDİ KENDİNE ŞİFA

Şifa yöntemlerini incelemeye devam etti-

ğimiz zaman bir başka ilginç yöntemle karşılaşyoruz: kendi kendine şifa.

Kendi kendine şifada en önemli unsurları imajinasyon, istek ve kendi kendine telkin oluşturmaktadır. Bu şekilde insanlar bedenleri üzerinde hâkimiyet kurabilmekte ve hatta kökeni psikik olan birçok rahatsızlıkları ortadan kaldırebilmektedirler.

Kendi kendine şifanın temeli; *derin gevşeme, telkin ve imajinasyona* dayanmaktadır.

Kuşkusuz derin gevşeme bir çırpıda öğrenilip uygulanacak bir çalışma değildir. Gerek kendi kendine, gerekse bir çalıştırıcının yardımıyla vücudumuzdaki bütün kasların isteğe bağlı olarak gevşetilmesini, şuur dışı ile olan bağlantımızı sağlayan bir araçtır. Bu sağlanmadan, imajinasyon ve telkinler etkisiz kalır.

O hâlde, tamamen kendine telkinle ilgili olan kendi kendine şifa yönteminde başarılı olabilmemiz için tam bir **istek**, tam bir **çaba** ve **iyi bir teknik** uygulayarak olumlu sonuçlar alınması mümkündür.

Kendi kendine şifa, *insanın kendindeki gücü keşfetmesine* yardımcı olmaktadır. Yani kendi kendine şifa yönteminde kişi tamamen kendi ruhsal gücünü, isteğini ve imajinasyonunu olumlu yönde kullanarak hastalığını kendi kendisine yenmektedir. Teknik en başta *olumlu düşünceyi* ön plâna çıkartıp, onu kullanması yoluyla uygulanmaktadır.

"Olumlu düşünme" yalnız hastalıkların tedavisinde değil, hayatımızın her anında oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Kendi ken-

dine şifa sayesinde normal sağlıklarına kavuşmuş olan insanların hepsinde ortak olan yan, *olumsuz düşünceleri reddetmiş olmalarıdır.*

Eğer zihnimiz gün boyu olumsuz birtakım düşüncelerin saldırısına uğruyorsa, bunun sebebi hayatımıza sağlıklı olmayan olumsuz şartların karışmasına izin vermemizdir. Çevremiz bu tür olumsuz düşünceleri taşıyan ve ister istemez de bunların olumsuz sonuçlarıyla karşılaşan insanlarla dolu bulunmaktadır. Ve bu kimseler bazen kendi olumsuz düşüncelerini çevrelerindekiilere de empoze edebilmektedirler. Fakat bu gibi durumlarda bu olumsuz düşünceleri reddedebilme gibi bir şansımız olduğunu da her zaman hatırlamamız gerekmektedir. Olumsuz düşünceler bir tür hastalıktır; beraberinde acı, endişe, üzüntü ve hastalıkları getirmektedir. İşte kendi kendine şifa yöntemiyle yapılan şey, bu olumsuz düşüncelerin bizden uzaklaşmasını sağlamaktır.

Kendi kendine şifa tekniğinin yardımıyla, hiçbir fiziksel müdahale olmadan; ileri derecede mafsalsal iltihabı, mafsalsal romatizması, göğüs kanseri, mide hastalıkları, sinüs iltihabı, alkol ve uyuşturucu bağımlılıkları, sinirsel kekemelik, her türlü felç, astım, polinefrit, körlük, baş ağrıları, soğuk algınlıkları, uykusuzluk, cilt rahatsızlıkları vb. gibi hastalıklardan şikâyeti olan kişiler gayet başarılı bir şekilde kendilerini tedavi edebilme imkânına kavuşmuşlardır.

Bütün bunlar, kendini sınırlandırmış bir zihin için oldukça imkânsız görülsede ve bu ve bunun gibi sayısız olayın olumlu sonuçları bize; insanın istedikten ve gerçek gücüne inandıktan ve güvendikten sonra üstesinden gelebileceği hiçbir zorluk olmadığını göstermektedir.

MANYETİK ŞIFA

Bir başka şifa yöntemi de, vücuttaki manyetik enerjinin kullanılması aracılığıyla yapılmakta olanıdır. Manyetik etken bütün cisimlerden ve doğa güçlerinden ışınlar hâlinde çıkmaktadır. Vücuttan çıkan manyetik enerji Kirliyan fotoğraf tekniğiyle de tespit edilmiştir.

Özellikle manyetizm konusu, biyomanyetizm ismi altında modern bir bilimsel araştırmanın konusu olarak epey geliştirildi. Yeni yeni kavramlar ve açıklamalar olmasına rağmen uy-

gulamadaki kural ve ilkeler hiç değişmemiştir. Konuyla ilgili olabilen üniversitelerde klinik çalışmalar (fizyolojik iyileştirmelere yardımcı olarak) gayet geniş bir şekilde sürdürülmektedir.

Manyetizm doğal bir güçtür ve herkeste dereceli olarak bulunmaktadır. Bu manyetik enerjiden faydalanarak insanların sağlık dengesine kavuşmalarına yardımcı olmak çok yararlı bir uygulamadır.

Tarihe baktığımız zaman manyetizmin de çok eskilere dayandığını ve Eski Hint, Mısır, Kalde, Asur, Orfik devrin Yunanistan'ı, Babil'de bugünkü manyetizmin kullanıldığını görüyoruz. Kullandıkları yöntemler bugünkü gibiydi: Paslar, el tutmak, sabit bakış vs.'den oluşmaktaydı.

Orta Çağ Avrupa'sından bu yana uzun bir zaman unutilan manyetizm, 1700'lerde Antoine Mesmer tarafından kendine özgü fikirleri ile tekrar ortaya çıkmıştır.

M

anyetik şifa uygulamasında başarılı olmanın ilk şartı **istemektir.** Hasta ile şifacı arasındaki bağlantı ise **manyetik akışkan** ismini verdiğimiz akışkan ile temin edilmektedir. Bu

manyetik enerjinin yönlendirilmesi için gerekli olan iki unsurun **irade** ve **istek** olduğunu her zaman hatırlamamız gerekir. Yine bu enerjileri daha kolay kullanabilmek için **inanmamız** ve **güven duymamızın** çok büyük önemi vardır. Manyetik şifanın başarılı olabilmesini kolaylaştıracak olan **sempatinin** kurulmasını sağlayacak olan fikir ve düşünce ise **iyilik yapma isteğidir.**

Tabii manyetizörün sağlık durumu da önemlidir. Manyetizörün manyetik akışkanı süje üzerinde fiziksel bir etki yaptığından, manyetizörün sağlığının yerinde olması gerekir. Daha da önemlisi; maneviyat üzerinde de bir etki söz konusu olduğu için, manyetizörün temiz duygulu ve dürüst karakterli bir kimse olması gerekmektedir.

Manyetik özellik çalışmalarla gelişebilir ve bu yetenek geliştikçe ondan kolaylıkla yararlanılabilir.

Manyetizmde en önemli organlar eller ve gözlerdir, nefes de bu enerjinin aktarılmasında önemli bir araçtır. Sözler de istekle mey-

dana gelirse oldukça etki taşımaktadır. Manyetik şifaya genellikle eller tutularak bir alâka hâli kurulduktan sonra başlanır. Şifa sırasında manyetik paslar uygulanır ve yine manyetik etki aktarılırken sıcak (etkinin konsantre bir tarzda aktarılmasında) ve soğuk (etkinin dağılmasında) üflemler kullanılır. Manyetik şifada şakraların (insan bedenindeki sinirlerin bir ağ şeklinde toplandıkları, pleksüs ismi verilen bölgelere enerji sağlayan güç merkezleri) büyük önemi vardır.

aracelse'den beri insan bedeninin miknatisa benzer özellikleri kapsadığı bilinmektedir. Bunun için manyetizm ismi verilmiştir. İnsan bedeni miknatis gibi kutuplaşmıştır Kutuplar pildekine benzer bir akımın dolaştığı eksenlerdir. Sağ taraf pozitif, sol taraf negatiftir; ön taraf pozitif, arka taraf negatiftir. Sağ el ve ayak (+), sol el ve sol ayak (-) kutupludur. Aynı isimli kutuplar birbirini iterler, zıt kutuplar ise birbirlerini çekerler.

Örneğin, sağ el alna (+) koyulduğu zaman uyartıcı etki yapmaktadır. Oysa sol (-) el alna koyulduğu zaman sakinleştirici bir etki yaratacaktır.

Manyetik şifa yöntemiyle; perikardi, an-dokardi, miyokardi, ipektrofi, kalp çarpması gibi kalp hastalıkları, senkop, defeyyans hemo-roit, flebit, menenjit, her türlü felç, deri hastalıkları, korkular, akciğer hastalıkları, varisler, anemiler, ataksilokomotros, saç dökülmesi, kabızlık, kramplar, her türlü mide hastalığı, kadın hastalıkları, damla, hidropizi, kulak burun boğaz, bütün bağırsak hastalıkları, nevraljiler, bütün iltihaplı hastalıklar, göz hastalıkları vs. gibi hastalıklar tedavi edilmiştir.

İyi bir uygulayıcının elinde bu metot çok iyi sonuçlar verir. Fakat bu uygulamayı yapmak için geniş ve kesin bilgilere ihtiyaç vardır. Bir manyetizör mutlak olarak fizyoloji hakkında, orta dereceli bilgi sahibi olmalıdır. Çünkü organları ve yerlerini bilmek, onların işleyişi hakkında amaca yetecek kadar fikir sahibi olmak, alınacak sonuçların sağlamlığı bakımından bir güvene oluşturur.

İPNOZLA (TELKİN) TEDAVİ

İpnoz, psikosomatik hastalıklarda oldukça faydalı bir yöntemdir. İpnozla acısız ameliyatlara, anestezi (belden su alma vb.) yapılmaktadır. Doğum servislerinin bir bölümünde ve dişçilikte de ipnotik ve soforolojik teknikler kullanılmaktadır. Aynı zamanda, şuuraltına itilmiş, sebebi şu anda bilinmeyen pek çok reaksiyonun kökeninin anlaşılmasında kullanılmaktadır. [Sebebi bir türlü anlaşılmayan fobilerin tedavisinde, süje geçmişe döndürülerek (regresyon) fobilerinden kurtulabilmektedir.]

İpnotik tedavi; hastanın ipnotik uykuya alındıktan sonra hastalığın geçmesi için telkinler yapılmasından oluşmaktadır. İpnotik uyku esnasında şuur bloke edildiği için yapılan telkinleri almaya daha müsait bir hâle gelmektedir.

Günümüzde soforoloji yöntemi daha tercih edilen bir metottur. Soforoloji, telkinden çok ikna yöntemini tercih etmekte ve süje kendi iradesi ile gevşeme durumuna geçmektedir. Bu metot, uyuklama ve dalgınlığa benzer bir şuur hâlinin gerçekleşmesine imkân veren bir araçtır. (Günümüzde bu yöntem aracılığıyla yabancı dil eğitimi yapılmaktadır.)

ZİHİNSEL ŞİFA

Ruhsal şifanın en mükemmel sonuçlarının alındığı şifa türü Zihinsel Şifa'dır. Bu şifa telepati yoluyla meydana gelmektedir. Hasta ile bir temas olmadan telepatik olarak şifa enerjisinin (düşüncelerin), hastaya aktarılmasıyla gerçekleşmektedir.

KANSIZ AMELİYATLAR

Daha çok Filipinler ve Brezilya'da görülen kansız (neştersiz) ameliyatlara da ruhsal tedavi şeklidir. Psikik cerrahî veya ruhsal cerrahî adı verilen bu olaylar, 1950'lerden itibaren ortaya çıkmıştır. Dünyanın her yerinden binlerce insan buraya ameliyata gelmişlerdir. Bu ameliyatlara herkesin gözü önünde, her türlü koşul altında özel bir mekân ve âlet gerektirmeden elle yapılmakta ve hiçbir ağrı ve sızı da duyulmamaktadır.

(Devam Edecek)

İnsanlığı Birleştiren BİLGİ

İsmet YALÇIN

NEDEN insanlığı birleştiren bilgiden bahsetmek ihtiyacını duyduk diye düşündüğümüzde, bizi bu satırları kaleme almaya iten nedenin bir değil birçok olduğunu gördük. Ancak hemen belirtmek gerekir ki öncelikle söylememiz gereken şey, insanlığın 20. yüzyılın sonuna yaklaşıırken birlik ve beraberlik içinde olmadığıdır. Üstelik yarım yüzyıl içinde insanlık iki tane büyük savaş yaşamıştır. İkinci büyük savaşın sonunda ise yaşananların tekrar etmemesi için Birleşmiş Milletler teşkilâtı da kurulmuştur. Ancak günümüz insanlığının, Birleşmiş Milletler teşkilâtı olmasına rağmen birlik bir insanlık realitesi maalesef mevcut değildir. Günümüz insanlığının Birleşmiş Milletler teşkilâtında sadece güçlülerin sözü geçmektedir. Güvenlik Konseyi daimi üyesi olan ülkeler diğer ülkelerin oybirliği ile aldıkları kararları bile isterlerse veto edebiliyorlar. Bu ne anlama gelmektedir? Beş tane güçlü ülke, bütün dünya ülkelerine karşı kendi isteklerini kabul ettirebiliyorlar demektir.

New York'taki BM toplantı salonuna bakıldığında her ülkeden bir üyeyi görmemiz mümkün. Âdeta bütün dünyanın küçük bir maketi gibidir o salon. Peki burada konuşulanlara kulak verip alınan kararlara bir göz atarsak neler görürüz acaba? Evet yanılmadınız, dünyada var olan problemlerin, çekişmelerin, bloklaşmaların hepsi aynen orada da yaşanmaktadır.

KÜÇÜK DAİREDEN BÜYÜK DAİREYE

Bizler iki kişi biraraya gelip acaba problemlerimizi konuşup, savunma mekanizmalarımızı devreye sokmadan birbirimizi anlamaya ça-

lışıyor muyuz? Eğer iki kişi bunu gerçekten yapabilirse bütün insanlık da yapabilir. Ancak yapılamayışının nedenleri de kendi içimizde gizli. Hep kendimizi, benliklerimizi, eşkoşmalarımızı ön plânda tutan bir zihniyet içinde bulunduğumuz sürece birlik içinde bulunmamız da hayalden öteye gitmeyecektir. Sadıklar Plânı'nda vezir bir şekilde bahsedilen sözü hiç unutmamak gerekir: "Küçük daire büyük daireden büyüktür". Bizler kendi içsel birliğimizi sağladıkça, eşimizle, ailemizle, komşumuzla, arkadaşımızla birlik beraberlik içinde buldukça bunun etkileri bütün dünyaya yayılacaktır. Bir tek benimle ne olur dememek gerekir. Hatırlanacağı gibi kaos teorisi-ne göre, "bir kelebeğin kanatlarından çıkan titreşimler bir süre sonra dünyanın başka bir tarafında fırtınaya yol açabilir."

Hep söylendiği gibi, dünya bir tekâmül okuludur. Bu nedenle çok çeşitli imtihanların sahnelendiği, sayısız imkânın mevcut olduğu büyük bir tiyatro sahnesi gibi de düşünülebilir. Herkes istediği ve üzerine düşen rolü oynuyor. Bu nedenle dünyayı sadece yemek yiyip, koşup oynadığımız, gezip tozduğumuz bir mekân olarak düşünmemek gerekir. Örneğin bir arkadaşımızı ziyarete gittiğimizde bize sohbet esnasında çay, kahve, pasta vb. de ikram ederler. Şimdi düşünecek olursak biz neden ziyarete gidiyoruz? Arkadaşımızla bir ortak alanı paylaşmaya mı, yoksa çay içip pasta yemeye mi? Tabii ki arkadaşımızla bazı ortak şeyleri paylaşmaya. Bu paylaşım esnasında ortam gereği olarak da çay içiyoruz. Yani gerçek amacımız arkadaş ziyareti olmakla birlikte arada çay da içiyoruz. İşte biraz önce anlattığımız örneği dünyaya uyarlırsak; arkadaş ziyaretini dünyada bulunuş nedenimiz olan tekâmül etmekle, çay içmeyi de dünyanın maddî nimetlerine benzetebiliriz. Yani dünyada yiyip, içip, gezmek amaç değil, asıl işimizin bir yan ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

İNSANA RUHSAL BİLGİ GEREK

21. yüzyıla dört yıl kala insanlık Yeni Çağ'ın eşliğinde bulunmaktadır. Spiritüel açıdan bakıldığında bu çağı bütün bilgilerin yenileneceği bir çağ olarak düşünmek gerekmektedir. Bazı çevrelerin iddia ettikleri gibi bu çağ bilimsel ve teknik olarak bir bilgi çağı değil, ruhsal anlamda insanların ulaşabileceği en yüksek bilginin yeryüzüne ineceği bir çağ olacaktır. Bilindiği gibi, bilimin birleştirici fonksiyonu bugüne kadar pek olamamıştır. Çünkü bilim her şeyi bütünlük içinde inceleyeceğine, tamamen tersini yaparak parçalayıcı, bütünden uzaklaştırıcı bir tutum izlemiştir. Bilim her şeyi âdeta tek taraflı izlemiştir. Tek ayakla yürümeye çalışmıştır. Sadece madde gözlüğü ile bakıldığında ise fotoğrafın hepsini görmek mümkün olamamaktadır. Bilimin insana hizmeti kontrolsüz bir şekilde olmuş, insan yararına olması gereken birçok buluş insanların zararına kullanılmıştır.

Neden böyle olmuştur? İnsanlar enerji üretmek için santral yerine neden atom bombası yapmışlar? Yüksek teknoloji ürünü silâhları ne için imal etmişlerdir? Tek kelimeyle cevap vermek

gerekirse, "açgözlülük" demek yanlış olmayacak sanırız. Yüksek sezgiye sahip bazı bilim adamları bunu hissederek insanları uyarmaya çalışmışlardır. Ancak taassup altındaki bilim adamları bunları kabul etmek yürekliliğini gösterememişlerdir.

Dünya insanı olarak bizi yüceltecek, ilerletecek, tekâmül ettirecek olan maddî bilgi değil ruhsal bilgidir, insanın kendisini bilmesidir. Maddî bilgi hayatımızı kolaylaştırarak teknik imkânlarla bizi ulaştırmalıdır sadece. Günümüz maddî bilimi ve onun ürünleri yaşamımızı rahat geçirmemize yardımcı olmaktadır. Pekiyi, kendimizle ilgili hangi içsel problemi çözmektedir? Robotlar sevgi tohumu ekebilirmekte midirler? Teknoloji, insanların egoizmasını törpüleyip aralarında birlik sağlamalarına vasita oluyor mu? Kendimize ulaşmamızı sağlayacak olan ruhsal bilgi olup, Yukarısı tarafından her an üzerimize tesirler hâlinde gönderilmektedir. Ancak

dikkat edilmesi gereken bir nokta, ruhsal bilginin uygulanmadığı, yaşama geçirilmediği sürece insana tekâmül yolunda pek bir yararının olmadığıdır.

GÖZLEM, ÇABA ve UYGULAMA

Dünya üzerinde yaşadıkça hep yeni şeyler öğreniriz. Eğer iyi bir gözlemciyse Yukarısının önümüze çıkardığı her olaydan bir bilgi almak da mümkün olabilecektir. Bu durumda her geçen gün bize eskiden ne kadar çocuk, acemi, bilgisiz olduğumuzu hatırlatacaktır. Aslında bu durum realitemizin hep değiştiğini, giderek yükseldiğini gösterir. Kutsal kitaplar da aynı hususu vurgulayarak insanlara hep ilerlemelerini öğütlemiştir. Aksi takdirde atalete düşmemiz çok kolaylaşır. Bunun için de uyanık olmak, bizi engelleyen şeyleri atmam gerekmektedir. Özellikle vicdan özgürlüğümüzü engelleyen her şey

bizi dünyaya bağlayan kalın bir urgandan başka bir şey değildir. Bilgiye ulaşmak için insanın çaba ve cehdi gereklidir. Çünkü bütünün bilgisi karşısında bizim söyleyecek sözümüz bile olamaz. Sokrat'ın

Bu çağ, ruhsal anlamda insanların ulaşabileceği en yüksek bilginin yeryüzüne ineceği bir çağ olacaktır.

söylediği, "Bildiğim bir şey varsa o da bir şey bilmediğimdir" ifadesi gerçek olup Kozmik Bilgiye ulaşıldıkça Onun ne kadar engin, sonsuz olduğu daha kolay anlaşılır.

Bedensiz varlık Kadri'nin bir sözünü hatırlatmakta yarar var. Şöyle diyor: "Sadece çalışmak başarı için yeterli değildir, bilgi ile çalışmak gerekmektedir". Cahillik affedilir, bu konuda devam affedilmez. "Her şeyi öğrendim bütün bilgiye ulaştım" demek atalete düşmek demektir.

Onun için hep sabırlı çabayla gerçeği aramak bizim hedefimiz olmalıdır. Binlerce yıldır yatay plânda tekâmülümüze hizmet eden bilgi artık yerini en Yukarıdan gelecek ve bizi Yeni İşığa taşıyacak, insanlığı birleştirecek olan Yüce İşığa bırakacaktır. Kendimizi bir an önce onun yüksek titreşimlerine uyabilecek sadeliğe, yüksekliğe ve saflığa ulaştırmak bizim en kutlu ve acil işimiz olmalıdır. ■

"Oğlum, Budizme Tekrardo

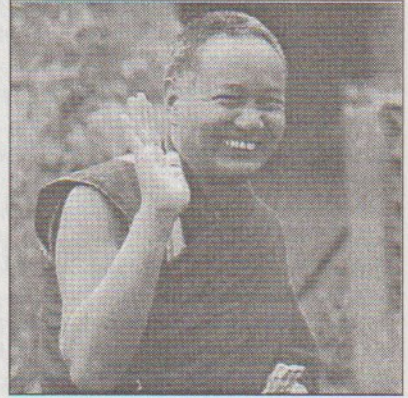
"**O**ĞLUM Osel, bebekliğinden beri Hindistan'da bir manastırda yaşamaktadır. Oğlundan bu kadar uzakta yaşamak bir anne için sık görülen bir şey değildir. Hele oğlunun bir Budist rahibin tekrardoğu olduğunu öğrenmek, çok enderdir. Bizim hikâyemiz, Bernardo Bertolucci'nin Küçük Buda'sına biraz benziyor. 1986'da, doğumundan birkaç ay sonra, Osel, birçok çocuğun arasından lâma Yeshe'nin tekrardoğu olarak kabul edildi. Bu büyük mürşit, henüz yeni ölmüştü. Budistlerde yüksek bir otorite olan dalay-lâma ve mürşitler, yani lâmalar vardır. Lâma Yeshe de bu mürşitlerden biriydi. Bilgiyle olduğu kadar, dinsel metinleri de çok iyi bilmesiyle tanınıyordu. Görevi, Budizmi dünyaya yaymaktı. Oğlum Osel onun tekrardoğuşuydu!

Her şey 1977'de başladı. O dönemde İspanya'nın güneyinde yaşıyordum. Lâma Yeshe'yi ilk defa orada gördüm. Konferans vermeye gelmişti. Katolik mezhebimdenim ama bu karşılaşmadan sonra eşim ve ben Budizme ilgi duymaya başladık.

**Lâma Yeshe'ye çok yakındık.
Kaderimizin alt üst olacağı
aklımıza bile gelmiyordu**

Bizim için Budizm, bir dinden çok çekici bir felsefeydi. Mutluluğu bulmanın tek yolunun, meditasyonla onu kendinde aramak olduğunu söylüyordu. Kısa bir süre sonra Budizmin ilkelerini İspanya'da yaymak için bir merkez açtık. Orada Budizmin "Büyüklerini" ağırlama şansını da elde ettik. Dalay-lâma bir kere,

1985 yılında Maria, küçük Küçük Osel, lâma Yeshe'nin tekrardoğuşu edilince, onun Hindistan'da tekrardoğuşu için izin verdi. Bugün, ya

Osel, 1984'te ölen lâma Yeshe'nin tekrardoğuşu. Çocuğun ailesi onunla ilk defa 1977'de İspanya'da karşılaştılar.

lâma Yeshe ise birçok kereler geldi. Neşesi, canlılığı ve sadeliği bizi çok etkilemişti. Kendimizi ona çok yakın hissediyorduk. 1984'teki ölüm haberi bizi çok üzdü. Onun kaderinin bizimle böylelikle yakından ilgili olacağını nasıl bilebiliydik?

Yine günlük uğraşlarımıza dönmüştük. Merkezle ve dört çocuğumuzla ilgileniyorduk. Sonra bir gün tekrar hamile olduğum haberi tüm aileyi sevince boğdu. Tekrar anne olabilmenin mutluluğu, Yeshe'nin müritleri tarafından sürdürülen, mürşitlerinin tekrardoğuşunu araştırma çalışmaları için kaygılanmamı engel-

st Bir Rahibin ğuşudur"

**Oğlu Osel'i dünyaya getirdi.
tekrardoğuşu olarak kabul
a bir manastırda yaşamasına
sadıklarını anlatıyor.**

Osel, Katmandu'da annesi ve Budist bir keşişle. Henüz üç yaşında. Nepal'de ailesiyle birlikte yaşıyor ve müritlerini görmek için dünyayı dolaşıyor.

ledi. Budist inancına göre ölenlerin ruhları başka bedenlerde tekrar doğuyorlar:

14 aylıkken Osel'i binlerce müritin beklediği Hindistan'a götürdüm

Yeshe ölmeden kısa bir süre önce bizi görmeye gelmişti. Müritlerinden Zopa bizimle çok ilgileniyordu. Lâma Yeshe'nin ölümünden sonra onun kurucusu olduğu tüm merkezleri gezip mürşidinin yeni dünyasal "kılıfını" arıyordu. Zopa, rüyasında sürekli olarak taştan

yapılmış bir evde dört ayak üzerinde yürüyen bir bebek görüyordu. Çocuğumuzu ilk gördüğünde bize bir itirafta bulundu. Çocuğumuz rüyasında gördüğü bebeğe tıpatıp benziyordu.

Oğlumun çok tanınmış bir lâmanın tekrardoğuşu olması beni çok mutlu etmişti ama tam olarak emin değildim. Kısa bir süre sonra, bir dizi test için Hindistan'a gitmek zorunda kaldı. Ben de ona eşlik ettim. Osel henüz 14 aylıktı ama Yeshe'nin binlerce müridi tarafından heyecanla karşılandı. Osel gibi, bu testleri geçirecek 12 çocuk daha vardı. Onlardan biri de Yeshe'nin tekrardoğuşu olabilirdi. Her birinin önüne dört çan koydular ve Osel doğallıkla Yeshe'ye ait çana uzandı. Daha sonra her birine birkaç tane tesbih gösterildi. Bu deneyde de oğlum onun tesbihini tanıdı. Diğer deneyleri de başarıyla geçince oğlum 1986'da, dünyanın en genç batılı lâması oldu. Onun kaderi çizilmiş, bizimkisi ise alt üst olmuştur. Gezeğinin en büyük ruhsal mürşitlerinden biri olma kaderine sahip olan oğlum, Nepal'de, bir manastırda özel bir eğitim almalıydı. Aynı zamanda Tibet dilini de öğrenmeli ve diğer çocuklar gibi okula gitmeliydi. Benim için bir rüya gibi bir şeydi ama bu "peri masalının" ardından oğlumu biraz da olsa kaybedecektim.

İlk yıllar Nepal'e gidip ailece Osel'e yakın yaşadık

Başlangıçta ailece Nepal'e gidip manastıra yakın bir kasabaya yerleştik. Osel bizimle birlikte oturmuyordu ama onu her gün görmek bizi teselli ediyordu. Yeni hayatına çabuk alışmıştı. Çevresindeki keşişler ona bir tanrı gi-

bi davranıyorlardı. Bazı törenlere ve dalay-lâmanın toplantılarına katılıyordu. Bu küçük adamın olayları ele alış ciddiyeti görülmeye değerdi. Ama büyüdükçe daha da kaprisli oluyordu. Hep kendi isteği olsun istiyordu. Bunda şaşılacak bir şey yoktu çünkü onunla yaşayan keşişler ona hep itaat ediyordu. Ben ise ona normal bir çocuk gibi davranarak teraziye dengelemeye çalışıyordum. Onun yakınında kalırsam üzerinde olumlu bir etkim olur diye düşünüyordum. Birkaç yıl sonra, yetkililer vizemizi yenilemediler. Biz de Osel'den ayrılmak zorunda kaldık. Ayrılışımız çok acıklı oldu. Oğlumun sorumluluğunu, eğitimiyle ilgilenen Zopa'ya bıraktık ve İspanya'ya döndük. Henüz dört yaşındaydı ve gerçek eğitime başlamasına daha iki yıl vardı.

Osel için asıl sorun Sera'da başladı. Yeshe'nin de büyüdüğü, Hindistan'ın güneyindeki bu manastır diğerlerine hiç benzemiyordu. Duvarları değişmez ve çok katı bir geleneğin ağırlığını taşıyordu. Orada yaşayan iki bin keşişin dışarıyla ve batı kültürüyle hiçbir iletişimi yoktu.

Keşişler, oğlumuzun İspanya ile manastır arasında bölüşülmesine karşı çıktılar

Çok tereddütlüydüm. Orası 6 yaşındaki bir çocuğu eğitmek için ideal bir yer olabilir miydi? Orada mutlu olacak mıydı? Zopa'nın kararlarına saygı duymama rağmen tereddüt ediyordum. Ve oğlum Sera'ya gitti. Birkaç ay sonra Noel için İspanya'ya geldi. Birbirimizi bulmanın sevinci geçince, onun ne kadar değişmiş olduğunun farkına vardık. Birşeyler yolunda gitmiyordu, bunu hissediyordum. Kısa süre sonra, keşişlerin onu zorladıkları katı disipline başkaldırdığını anladık. Sonunda rahatlayıp kardeşleriyle oynamaya, eğlenmeye ve gülmeye başladı. Diğer çocuklara benziyordu. Traş edilmiş kafasından usandığı için şapka takıyordu. Sürekli olarak ilgi odağı olmaya alışık olduğundan çocukların kendisine karşı olan "saygısızlığını" kabullenemiyordu. Paylaşmayı da bilmiyordu. Sera'da yalnız yaşadığı için, karşılaşmış olduğu bu realitede yerini arıyordu. Oğlumun şefkatten yoksun olduğunu ve

Osel ve babası birlikte. Babası Sera'daki manastıra yerleşip oğlunun batı kökeni ile bağlarını koparmamasına gayret ediyor. Osel'in yaşamı, genel bilgisayar dersleri ile dinsel felsefe ve Budist ayinler arasında bölünmüş.

bu nedenle acı çektiğini gördüm. Bu beni korkuttu. Hemen lâma Zopa'ya yazıp onun insani açıdan yetersiz bir eğitim aldığını yazdım ama yanıt alamadım.

Yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Çocuğumuzla ilgili kararlar alamıyorduk. Osel, tekrar Sera'ya döndü. Bir gün dünyanın en büyük lâmalarından biri olacaktı... Kendimizi işte böyle teselli ediyorduk. Her şeye rağmen yine de çok kızgındım çünkü hiç kimse, endişeli bir annenin kuşklarını kale almıyordu. Sonra olumsuz bir gelişme daha oldu. Sera'daki keşişler İspanya'ya gidip gelmenin Osel için iyi olmadığını söylediler. Tatillerde sık sık eve gidip gelmesini istemiyorlardı. Buna da boyun eğmek zorunda kaldık çünkü manastıra her dönüşünde gerçek bir kopukluk yaşanıyor. Orada hiç yaşıt arkadaşı yoktu. Keşişler, dikkatini toparlayabilmesinin günler aldığını söylüyorlardı. Hiçbir şey umrumda değildi; gördüğüm tek şey, oğlumun çelimsiz ve hasta oluşuydu. Sera'da gördüğü eğitim çok katıydı. Ne ruhsal durumu ne de kültürel kökenleri kale alınmıyordu. Onu oradan çekip almakta tereddüt ediyordum çünkü eğitimini engellemek istemiyordum.

Bir gün Osel'den bir kaset aldım. Oğlum ağlayarak gidip kendisini almamı istiyordu. Çok mutsuzdu ve benim yanımda olmak istiyordu. Bu mesaj harekete geçmemi sağladı. Hemen uçağa atlayıp onu İspanya'ya geri getirdim. Ruhsal ve fiziksel sağlığı lâma eğitiminin

den çok daha önemliydi. Bu arada da keşişlere, yoluna koymamız gereken bazı problemler olduğunu anlatmaya çalışıyordum. Oğlum Tibetli değildi. Ailesinden ve Batıdan böylesine kopuk yaşayamazdı. Büyümeye ve yaşlıları gi-bi olmaya ihtiyacı vardı.

Oğlumla gurur duyuyordum ama hayatının zorluğu beni korkutuyor

Davranışım Budist cemiyeti ve eşim tarafından kınandı. Onlara göre Osel'in kaderine müdahale ediyordum. Bir süre sonra Osel geri dönmek istediğini söyledi. Bu onun isteğiydi. Ama bu sefer babası ve kardeşi onu yalnız bırakmadılar.

Aradan iki yıl geçti. Osel şimdi 11 yaşın-

da. Düzenli olarak haberlerini alıyorum ve mümkün oldukça onu görmeye gidiyorum ama o bir daha hiç eve gelmedi. Kendimi iki fikir arasında bölünmüş hissediyorum. Bir yandan oğlumun geleceğiyle gurur duyuyorum diğer yandan kendimi yarım hissediyorum ve korkuyorum. Korkuyorum çünkü gelecekte kendisi için kötü bir seçim yaptığımı söyleyebilir ve onu tamamıyla kaybedebilirim. Hâlâ, eğitimi için keşişlere karşı gelmeye devam ediyorum ama bir şey yapamıyorum. Öte yandan Osel'in bir gün Yeshe gibi seçkin bir kişiyi istiyorum. Bunun için biraz eski bir dünyada gelişmesini sürdürmesi gerekiyor. Zaferin bedeli bu. Beklemekten başka çare yok. Zaten geriye adım atmak için de çok geç." ■

Femme Actuelle'den çeviren: Azîf ATASEV

Arkadaştan Rica

Kendinizi küçümsemeyiniz.

Hiçbir zaman Tanrı'nın kutsiyetine mazhar olmadığımızı düşünmeyiniz.

Gerçeğe bakınız.

Eğer siz Tanrı'nın inayetine güvenmiyorsanız aşağıda belirtilen vazifelere talip olmayınız.

- bir varlığı korumak;
- bir insana bir şey öğretmek;
- bir evi geçindirmek;
- bir hastaya yardım etmek;
- ifa edilecek bir mesleğe sahip olmak;
- basit olan herhangi bir işi yapmak;
- herhangi bir eğitim programını düzenlemek;
- size benzeyenlere herhangi bir yardım;
- küçük bir toprak parçasında üretim yapmak;
- herhangi bir makineyi idare etmek;

Yaşamın Bilgeligi sizden hiçbir şey beklemeseydi, size birçok zenginlik başılamazdı. Bunlar:

- yanlış doğrudan ayıran parlak zekâ;
- iyi ve kötü kavramı;
- beş duyu penceresi;
- kendi gücünüzle sonsuza kadar genişletebileceğiniz bir mantal kapasite;
- kontrol edebildiğiniz sözleriniz ve kendi kaderinizi seçme fırsatları;
- farklı sesleri kayıt etmekten öte, varoluşun her noktasından gelen sesleri toplamak;
- kolları tamamlayan eller vazife için becerikli antenler olarak duruyorlar;
- sizi taşıyan ayaklarınız sizi arzularımıza götürüyor.

Burada sayılan vazifelerle ilgili olarak eğer siz hareket alanları bulduysanız ve geniş alanlardan yararlandıysanız, o zaman siz yaşam kareleri içinden belli ödülleri hak ettiniz demektir.

Bizi sınırlayan eksikliklerimizi düşünürsek, bizlerin Dünya'da mükemmel olmadan yaşayan ve tekâmül etmekte olan varlıklar olduğumuzu anlarız.

Bunu ifade edip, kendimizi olduğumuz gibi kabul edelim ve daima iyi olmaya çalışalım. Böylece Yüce Ruhsallığa giden yolumuzu açmış oluruz.

Medyom: F.C. Xavier • İspanyolcadan Çev.: İsmet YALÇIN

YENİ YENİ TEKRARDOĞUŞ VAKALARI (3)

(Geçen Sayıdan Devam)

Röportaj: Zülâl ÇEVİK (ADRAD Yön.Kur.Baş.)
Kamera: Gültekin ÇİLEKÂR (BİLYAY Üyesi)

VAKA 3

MAYIS '96 da yaptığımız tekrar-doğuş araştırmamızın üçüncü vakası Adana'nın Yamaçlı Mahallesi'nden çıkmıştı. Küçük oğlu Gürkan'ın, eski Cumhurbaşkanı Turgut ÖZAL'ın yeni enkarnasyonu olduğunu söyleyen Reyhan AĞLAGÜL ve halası ile görüştük.

Reyhan AĞLAGÜL, yeni yeni konuşmaya başlamış oğlunun Turgut Özal'ın enkarnasyonu olduğuna nasıl inandığını ve kâni olduğunu şöyle açıklıyor:

"Turgut ÖZAL'ın ölümünden, aynı zamanda Gürkan'ın doğumundan birkaç gün önce bir rüya görmüştüm: Rüyamda; bizim evimizin olduğu yer, işte burası, bahçe olduğu gibi havaalanıymış. Bir kalabalık, bir kalabalık... Gürkan'a seslendim, ortalıkta yok. Dışarı fırladım. Kalabalık halk ve jipler, uçaktan inen birini bekliyorlar. Baktım, benimki, bu Gürkan, Turgut ÖZAL olarak selâm veriyor herkese. Ben tekrar bağırdım, Gürkan! Bana oradan "Bağırma!" dercesine ters ters baktı. Sonra, orada birisi bana bir şey sordu. Ben ona cevap verirken, Turgut ÖZAL bulunduğu yerden yuvarlandı, küçüldü, Gürkan oldu ve eteğime yapıştı. Bu rüyadan bir iki gün sonra Gürkan doğdu. Doğumdan kısa bir süre sonra, emzirmeye başladığım bir sırada, bir ara memeyi ağızından bıraktı ve bana gülümseyerek öyle bir bakış baktı ki, Turgut ÖZAL'ın tıpkısının aynısıydı sanki... Ben bir çığlık atarak, bebeği bıraktım kucağımdan. Ondan sonra ikimiz de uzun süre ağlamıştık. Sonra, aradan zaman geçti, biraz büyüdü. Turgut ÖZAL'la ilgili prog-

Reyhan AĞLAGÜL, oğlu Gürkan ve arkadaşımız Zülâl ÇEVİK birarada...

ramlara çok dikkatli bakıyor ve derhal ağlamaya başlıyordu. Bazen o kadar acı ve sürekli ağlıyorduk ki, hastaneye götürmek zorunda kalıyordu. İğne yaparak, sakinleştiriyorlardı. Zaman içinde büyüdü ve yeni yeni konuşmaya başladığında, ilk söyledikleri; bir karısının ve çocuklarının olduğuuydu. Çocukları Semra ve Zeynep'miş. Özellikle çocuklarının adlarını sık sık yinelerdi. Ayrıca, uçak yolculuklarıyla Arabistan'a ve çok uzaklara gittiğini tekrar tekrar söylerdi. 'Oralara seni götürelim mi?' diye sordüğümüzde, gülümseyerek 'Götürün.' derdi."

Değerli okurlarımız, annesinin bu ifadesinden cesaret alarak, kuşkusuz kendisinin de iznini alarak; küçük Gürkan'a bizimle çok uzaklara, Arabistan'a gelip gelmeyeceğini sordüğümüzde, hemen hemen hiç tereddütsüz (hiç birimizi de tanımamasına rağmen kucağımıza geldi) ve yüzünde mütebessim bir ifadeyle arabamıza bindi, annesine el salladı ve annesinin de içlerinde bulunduğu yakınlarını geride bırakarak arabamızla uzaklaştık. Küçük Gürkan arabanın önünde oturan arkadaşımızın kucağında her zamanki ağırbaşlı edasıyla sezgisiz sedasız oturuyor-

du. Tabii, evinin bulunduğu adayı çevresinden dolaşarak tekrar aynı noktaya geldik. Bu süre içinde Küçük Gürkan'ın tabir yerindeyse, "gıkı çıkmamıştı." Ama annesine teslim etmek, arabaya binmesi kadar kolay olmadı: Küçük kahramanımız, meraklı izleyicilerin alkışları ve gülüşmeleri arasında avazı çıktığı kadar ağlıyordu.

Gürkan'la yaptığımız bu küçük deneme turundan önce halasıyla da görüşmüştük. Halasının da Gürkan'la ilgili bir rüyası vardı.

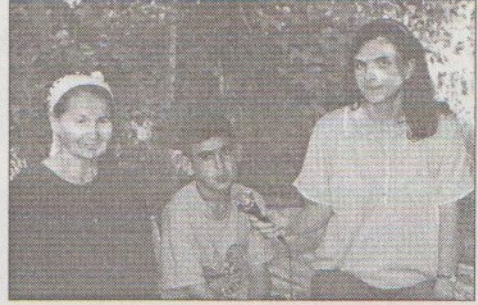
"Halası da Gürkan'la ilgili başka bir rüya görmüştü: Jeeple getirmişler buraya, bizim eve. Hem de, askerlerle beraber... Özal olarak getirmişler. Bizim eve geçmiş. Askerler bir süre beklemişler ve gitmişler. Bu rüya benimkinden önceydi."

Minik Gürkan'la ilgili son bir ayrıntı da, bir okulu ziyaretleriyle ilgili. Annesinden dinliyoruz: "Geçenlerde bir anaokuluna gitmiştik. İçeri girdiğimizde, 'Anne; bak, Atatürk.' diyerek selâm verdi ve arkasından ekledi, 'Ben okula gideceğim, okuyacağım, çok büyük adam olacağım...' diyordu. Bir ay kadar önce olmuştu bu. Polisleri, askerleri gördüğü zaman da, bana göstererek selâm verme hareketi yapıyordu.

Gerek büyüklerle olan bu görüşmelerimiz sırasında, gerekse vedalaşmadan az önce son bir gayretle ve tüm maharetimizi kullanarak gayret ettiysek de Gürkan'a bir şeyler söyletme-yi beceremedik. Kaşları çatık, tatlı sert bir eda ile annesinin kucağında oturuyordu.

VAKA 4

MAYIS '96 da yaptığımız tekdardoğuş araştırmamızda dördüncü vaka Adana'nın Yüreğir ilçesi, Seyhan mahallesinden çıkmıştı. Küçük kahramanımız Ufuk TOZUEKE, bundan önceki yaşamında; adının Bahri Delgin, mesleğinin kundura boyacılığı olduğunu söylüyordu. İncirlik Havaalanı'nda boyacılık yaparak yaşamını sürdürüyormuş. Bundan önceki yaşamında evli ve 9 çocuk babası olduğunu söyleyen Ufuk çocuklarının adlarını hâlâ anımsıyor: Halime, Hakan, Özkan, Bekir, Ali, Mehmet, Mithat, Filiz... Evet, dokuzuncuyu ne kadar düşündüyse

Ufuk TOZUEKER, eski yaşamındaki eşi ve arkadaşımız Zülal CEVİK birarada...

de çıkartamadı.

Sorularımızı yanıtlamakta oldukça utanç verici görünen Ufuk'un yarım bıraktıklarını, eski yaşamındaki hanımı tamamlamıştı. Adının açıklanmasını istemeyen Ufuk'un eski yaşamındaki hanımıyla yaptığımız söyleşimiz şöyle sürmüştü:

Soru: Efendim, ilk olarak Ufuk'un ne zaman geçmiş yaşamında sizin eşiniz olduğunu anladınız?

Cevap: Rüyamda. İlk olarak onu rüyamda görmüştüm. Rüyamda bana göründü ve dedi ki, "Çocuklarıma yakın oldum. Üzülme-yin, ben sizi her zaman görüyorum."

Soru: Kimden doğacağını söyledi mi?

Cevap: Komşumuzun yanında doğacağını söylemişti. "Size yakınım." demişti. Şimdiki annesi, kızımın gelinidir. O rüyadan sonra, söylediği yerde doğdu.

Soru:Çocuklarına karşı tavrı nasıldı?

Cevap: Çocuklarına çok düşküdü. Çocuklarının peşini bırakmazdı. Çocuklarına yiyecekler alır, getirirdi.

Soru: İlk hatırlaması kaç yaşında olmuştu?

Cevap: 7-8 yaşlarında. Eski yaşamından kalma bir ceket vardı, onu gördüğü zaman hemen tanıdı.

Soru: Ne yaptı?

Cevap: "Çıkarın!" dedi. İsrar etti. Neden, bilmiyorum. Ben de çıkardım.

Soru: Eski yaşamındaki ölümü nasıl olmuştu?

Cevap: İki yıl kadar felç çekti. Kolu taş kesilmişti. Hatta, biraz da ayağı...

Ufuk'un kolu doğduğundan beri, çok normal sayılmazdı. Tam olarak açılıyordu.

VAKA 5

T

EKRARDOĞUŞ araştırmamız çerçevesinde kendisiyle görüştüğümüz ilginç şahsiyetlerden biri de Ahmet MÜCAHİTOĞLU'ydu. Geçmiş yaşamını oldukça net hatırlıyor. Eski ya-

şamındaki kızlarını, annesini ve babasını biliyor. 1947 doğumlu Ahmet Mücahitoglu'nun dinsel vechesi de var, yani aynı zamanda kendisi müslüman bir din adamıdır.

Geçmiş yaşamında çiftçilikle meşgul olmuş olan kahramanımızın o yıllardaki adı (1947'den önceki yıllarda geçen yaşamındaki adı) Necip Dağırancı'dı. O yaşamında; babası Mahmut Heykür, annesinin adı Şerife, kızlarının adları da Zahide ve Sabiha idi.

Bundan önceki yaşamını bir tren kazasının yatırdığını söyleyen Ahmet MÜCAHİTOĞLU o dakikaları şöyle anlatıyordu: "Arkadaşlarla odun kesmeye gitmiştik. At arabasını başka bir arkadaş kullanıyordu. Onun da kim olduğunu biliyorum. Aniden tren arabaya çarpınca, ben bağırardım, atlamak istedim fakat şalvarım arabadaki kancalara takılmıştı. Araba üzerime devrildi. Tren arabayı iki parçaya böldü. Trenin acı düdüğünü hâlâ hissediyordum. Derinden derinden hatırlarım onu. Hatta ağızımda şeker kamışı vardı. O saplandı boğazıma. Kimse çıkaramadı."

Bundan önceki yaşamıyla, bu yaşama doğuşu arasında iki ay olduğunu söyleyen Ahmet MÜCAHİTOĞLU, verdiği ifadeye göre; geçen yaşamında nasıl öldüğünü ilk olarak üç yaşında hatırlamaya ve söylemeye başlamış. Söz konusu hatırlama da, yine bir tren vasıtasıyla olmuş. İlk hatırlamasını BİLİYAY mikrofonuna şöyle aktardı:

"Üç yaşımıdayken babamla üzüm (bağ) budamaya gitmiştik. Ben oynuyordum. Babam çalışıyordu. Uzaktan gelen trenin düdüğünü du-

Ahmet MÜCAHİTOĞLU ve arkadaşımız Gültekin ÇİLEKÂR birarada...

yunca aniden irkildim ve o tarafa baktım. Ardından hiddetle öyle bir küfredmişim ki; babam işini bırakıp yanıma geldi ve sordu. 'Niye küfrediyorsun, evlât.' 'Beni tren çarptı.' dedim ve anlattım. Şimdi gözümün iyi görmemesi de ondandır. Geçen yaşamdaki kazada başıma darbe yemiştim. Oradan da gözüme tesir etti sanıyorum. Bu yaşamımda da gözlerim hep zayıftır."

Soru: Geçmiş yaşamınızdaki ailenizi buldunuz mu?

Cevap: Buldum. Geçen yaşamımdaki annemle ve kızlarımla gördüm. Fotoğrafımı gördüm. Çok duygulandım. Annem de çok duygulanmıştı. Kızlarımla da gördüm. Hepsi anlayışla karşıldılar.

Soru: Bir din görevlisi olarak sizden; İslâmî açıdan tekrardoğuş konusuyula ilgili yorumunuza alabilir miyiz?

Ahmet Hoca, Kuran'ı Kerim'den ayetler göstererek ve açıklayarak, bu sorumuza olumlu yanıt verdi ve sözlerine şöyle devam etti: "Tekrardoğuş gerçektir. Bununla ilgili birçok ayet var. Allah sizden razı olsun. Allah sizi muvaffak etsin. Bu, gerçektir. İster inansınlar, ister inansınlar. Hepimiz öleceğiz. Allah, millete ibret gösteriyor; biraz inansınlar diye... İnsanların hepsi bir olmaz ki; bir kısmı inanır, bir kısmı inanmaz. Dünya hâli böyledir." ■

orku, üzüntü ve endişe size yardım iletebilecek kanalları tıkar. Tıpkı, kederin matemliler etrafına bir duvar yarattığı ve nüfuz etmek isteyen isteyen varlıklara güçlükler yarattığı gibi. Siz de öylece kendinizi üzüntü vibrasyonları ile sarılmaya bıraktığınız zaman zihinsel ve ruhsal atmosferi bozmakta ve yardımın size ulaşmasını daha da güçleştirmektesiniz.

SILVER BIRCH

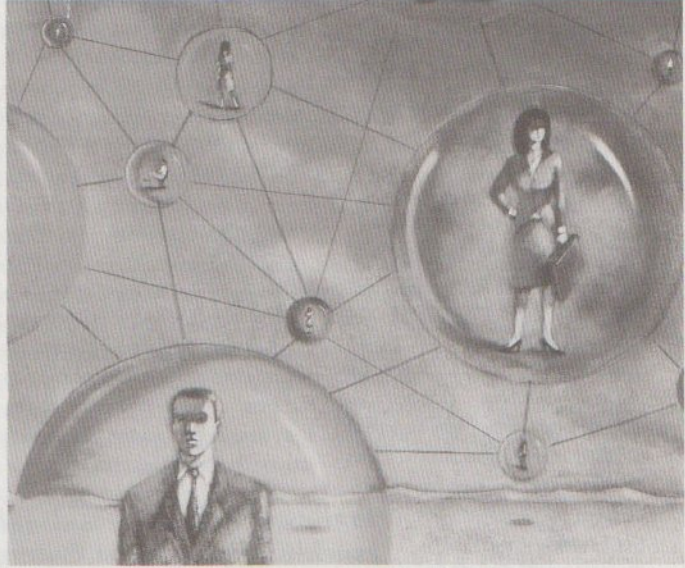
Hayatı "Yaşamak"

Duygu GÜNER

RUH varlığının maddî ortamlardaki tekâmülü evrensel yasa ve ilkeleri uygulayarak gerçekleşir. Bizler bu yasa ve ilkeleri uygulayabilmek için tekrar tekrar doğarız.

ESNEKLİK ve UYUM

Yaşamın en önemli amaçlarından biri, bu yasa ve ilkelerin en kapsamlısı olan esneklik ve uyum ilkesini öğrenmek ve uygulamaktır. Diğer bir ifadeyle tekâmül, esneklik ve uyumu artırma sürecidir. Bunun için bizler toplum içinde yaşarız ve yaşam bizden her konuda esneklik göstermemizi ister. Yaşadığımız gerilimler hep bu esnekliği kazanabilmemiz içindir. Bizlerin bu gerilimler karşısındaki tutumu ise, çoğu zaman isyan etmek, başka insanları hatta Tanrı'yı suçlamak tarzındadır. Oysa her türlü gerilimi davet eden yine bizleriz. Tabii bedensel tezahürümüzle, daralmış şuurumuzla değil, ruhsal varlığımızla. Varlığımızda esneklik kazandırmamız gerektiren alanlarımız hangileri ise, o yöndeki ıstıraplara, basınçlara davetiye çıkartır, olayları kendimize cezbederiz. Bizler varlıksal olarak talep ederiz, yukarısı (İdareci Plânlar) hemen bize uygun bir mizan-sen hazırlar, biz de bu mizan-

Alanların sürekli olarak birbirlerini etkilemeleri ve bir iletişim hâlinde olmaları evrendeki her şeyin biz fark etmesek de birbirleriyle iletişim ve etkileşim içinde olduklarını ortaya koymaktadır.

seni bir paratoner gibi çekiveririz. Sonra da hâlimizden şikâyet ederiz.

Öyleyse, basınçların, ıstırapların amacı, bizdeki kabuklaşmış, duyarsızlaşmış, katılaşmış yanlarımızı esnetmektir. Ta ki esneklik gösterinceye kadar benzer olayları yaşar dururuz. Ne zaman ki o konuda bir esneklik kazanırız, bu sefer bir başka kabuğumuzla ilgili esneklik kazandırma eprövlere çıkmaya başlar karşımıza. Yani olaysız ıstırapsız bir hayat olmaz. Bu nedenle "Dünya rahat yeri değildir." denmiştir.

O hâlde, bu tür olaylar karşısında tutumumuz nasıl ol-

malıdır?

Diyelim ki, bir olay yaşadık, duyularımıza bir basınç geldi ve gerildik. Öncelikle o duyguyu, gerilimi reddetmememiz lâzım. Yani gerilimi kabullenmeli, içimizde hissetmeli, kısacası sabretmeliyiz. Sabır, esneklik ve uyum kapasitesini artırma yolunda en çok ihtiyacımız olan şeydir. Ancak burada sözünü ettiğimiz sabır, bağrına taş basıp beklemek tarzında değil, aktif, cehitkâr ve olabildiğince nefissiz bir sabırdır. Bu tarz bir sabırla gerilime karşı kendi içimizde bir anti gerilim alanı yaratmış oluruz ki, bunun sonucu uyum ortaya çıkar. De-

mek ki uyum sağlayabilmek için sabretmek şarttır. "Sabreden derviş muradına ermiş." atasözünün de anlatmak isteği budur. Sabredemediğimiz hususlar bizim esnememizi gerektiren hususlardır.

ESNEK OLMAK DEMEK, DEJENERE OLMAK DEMEK DEĞİLDİR

Esnek olmak demek, dejenere olmak demek değildir. Yani nereye çekersen oraya giden, her kalıba giren insan demek değildir. Esnek olmak demek, varlığın duygu ve düşüncelerini kontrol edebilmesi demektir. Sabırla, hoşgörüyü alâkalı olarak varlığın kendisinde dışarıda oluşan basınca karşı anti bir iç basınç oluşturması esnekliktir. Esnekliğin arkasında yatan ise, olayla olay olmamak, karşımıza çıkan, yaşadığımız olaylara olabildiğince çok yönlü bakmaktır. Örneğin, diyelim ki trafik sıkışık, biz de işe yetişmek zorundayız. Hepimizin hemen her gün yaşadığı bir olay. Olayla olay olursak; o trafik sıkışıklığına kendimizi tamamen adapte eder, kendimizi neredeyse arabayla birleştiririz. Hele bir de arabayı kullanan kendimiz ise bu hâl bir kat daha artar. Bir süre sonra da şiddetli bir gerilim duymaya başlarız. Ne yazık ki hepimiz zaman zaman, hatta çoğu zaman hiç farkında olmadan olayla olay oluyor, yaşadığımız olayın içinde şuursuzca kaybolup gidiyoruz. İşte bu noktada önemli

olan, olayla olay olduğumuzu fark ettiğimiz anda "Ben şimdi ne yapıyorum?" sorusunu kendimize sormak ve bir an evvel olayın dışına çıkmanın yollarını aramaktır. Bu tür fark etmelerimiz arttıkça zamanla doğal olarak bizde bir iç güç başlar. Aradan bir süre geçip de benzer bir olayla karşılaştığımızda bir de bakarız ki çok farklı davranışlar içindeyiz. Uyum kapasitemiz artmış, anlama hacmi-miz genişlemiş.

layların taşıdığı mesajları alabilme isteği içinde olmak, o olaya uyum sağlama isteği içinde olmak demektir. Karşımıza çıkan her olaya; "Bu olay bana bir şeyler anlatmak istiyor, hiç biri rastgele, tesadü-

Etkileşimin amacı, farklı iki alanın esneklik göstermeleri, bunun ardından uyum sağlamaları ve sonuçta bir ortak alan kurmalarıdır.

fen olmuyor, muhakkak bunlardan kendime çıkarmam gereken dersler var." tarzında yaklaşmak, kısacası olaylar karşısında kendimizi merkeze koymak, bizi uyuma götüren yolda olmak demektir. Bunun tersini yapar, olayların nedenlerini hep kendi dışımızda, başka insanlarda ararsak aynı olayın benzer versiyonlarını durmadan yaşar dururuz. Ne zaman ki olaydaki mesajı alır, uyum sağlama yoluna gideriz, o andan itibaren o olay bizim için bitmiştir artık, bir daha karşılaşmayız. Bu sefer sıradaki diğer bir olaylar dizisi gelmeye başlar.

UYUM SAĞLAMAK ve ORTAK ALANLAR KURMAK

Uyum sağlama isteği içinde olan bir insanın önce kendisiyle uyum içinde olması, kendi iç çelişkilerinden kurtulmuş olması gerekir. İç uyumu olmayan bir insanın başka insanlarla uyum içinde olması, yani ortak alanlar kurması mümkün değildir. Çünkü ortak alan kurmak ve geliştirmek esneklik ve uyum kapasitesindeki artışla direkt alâkalıdır. Bizler esneklik ve uyum kapasitemizi artırmadan ortak alanlar kuramayız. Uyum sağlamak ve ortak alanlar kurmak ise, hayatın temel ilkelerinden bir tanesidir.

Ortak alan kurmak demek; bireyle, grupta, toplumla aramızdaki ortak noktaların bulunması demektir. Ne kadar çok ortak noktalar varsa o kadar ortak alan meydana gelir. Hayatımızın hangi dönemine bakarsak bakalım karşılaştığımız şey hep aynıdır: esnek olmak, uyum sağlamak ve ortak alanlar içinde birleşmek. Bireyselmış gibi görünen hayatlarımızda olduğu gibi aynı olaylar toplumlar arasında da geçerlidir. İnsanları esnekliğe, uyuma ve ortak alanlar kurmaya zorlayan en çarpıcı örnekler arasında doğal afetleri ve savaşları sayabiliriz.

Tüm varlıklar kendilerine has bir tesir yayarlar. Çevreyle etki tepkide bulunmak ancak bu tesirlerle olabilmektedir. Yani diyelim ki, iki varlık var ve bunların her birinin sahip ol-

dukları kendilerine has bir tesir alanları var. Bu tesir alanlarını bir hasır örgüye benzetmek mümkündür. Çok çeşitli enerjilerin biraraya gelmesiyle oluşan bu hasır örgünün hatlarını çizmek çok zordur. Çünkü enerjilerin yoğunluğu sürekli farklılıklar gösterir. Bu iki varlık doğal bir etkileşim sürecinde birbirlerine etki ve tepkide bulunurlar. **Etkileşimin amacı ise, farklı iki alanın esneklik kanununu uygulayarak elâstikiyet göstermeleri, bunun ardından uyum sağlamaları ve sonuçta bir ortak alan kurmalarıdır.** Böylece oluşan ortak alan her iki varlığın kendi alanlarından farklı bir karaktere sahiptir. İki ayrı alan kendi alanlarından farklı bir alan oluşturmuşlardır.

Örneğin, elektron ve çekirdek birbirlerine karşı esneklik ve uyum göstermeseler ortak alan kuramazlar ve atomu oluşturamazlar. Atomlar da kendi aralarında bir uyuma ve esnekliğe sahip olmasalar, buldukları yeri koruyamayacakları gibi biraraya gelip molekülleri de oluşturamazlar. Her molekül, kendisini oluşturan atomlardan başka ve yeni bir varlıktır.

MİKROKOZMOS: İNSAN

Bu açıdan baktığımızda insan bedeni bütün organların tam bir ahenk içinde çalıştığı bir ortak alandır. Ve bu alan içinde kan, her organı dolaşmasından, her hücrenin içine nüfuz etmesinden dolayı en büyük ortak alandır. Bizler biliyoruz ki insan mikrokozmosdur. Yani makrokozmos olan evrenin küçük bir modelidir.

Bu nedenle bizler insan bedenini daha detaylı inceleyerek, yapısındaki denge ve düzeni daha kapsamlı anlamaya çalışarak evren hakkında daha geniş anlayışlara ulaşabiliriz. Çünkü ilke ve kanunlar her yerde aynıdır.

Ortak alanlara verebileceğimiz diğer örneklerin arasında aileyi, belli bir meslek grubunu sayabiliriz. Alanı biraz daha genişletirsek ülkeler her biri kendi içlerinde bir ortak alana sahiptir. Biraz daha genişletirsek tüm ülkelerin bir araya gelmesiyle oluşan dünyamız da bir ortak alana sahiptir. Samanyolu galaksisi gezegenleriyle birlikte bir ortak alandır; milyarlarca yıldız ve galaksileriyle tüm evrenin toplamıysa, en büyük ortak alan, bütünsel bir alandır.

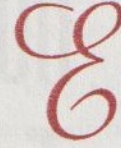
Aslında yaratılmış olan her şey tek bir ortak alanın içindedir. Varolan her şey Birlik ve Bütünlük hâindedir. Tezahür âlemindeki çokluk sonunda tek bir ortak alanda Birlik hâlinde bütünlüştür. Böyle olmasaydı evrende karmaşa ve ahenksizlik hâkim olurdu.

TEKÂMÛL BÜTÛNSELDİR

Bu nedendir ki, tekâmülden söz ederken bir alan gelişmesinden söz etmemiz daha doğru olur. Tek başına, ferdi bir tekâmül düşünmek bizi yanıltır. Yardımlaşma ve dayanışmanın önemi bu açıdan baktığımızda daha çok ortaya çıkmakta.

Alan girişiminde paylaşma duygusunun yeri çok büyüktür. Ailemizle, komşumuzla, arkadaşımızla vb. iletişim

içindeyse herkesle paylaşmayı öğrenmemiz gerek.

evrende var olan her şey iç içe girmiş alanlardan oluşmuştur. Alanların sürekli olarak birbirlerini etkilemeleri ve bir iletişim hâlinde olmaları evrendeki her şeyin biz fark etmesek de birbirleriyle iletişim ve etkileşim içinde olduklarını ortaya koymaktadır. Yani evrenin her noktası birbirinden haberi alanlardan oluşmaktadır.

Son yıllarda fizikle ilgili yapılan araştırmalarda da aynı bütüncül sonuca doğru gidilmeye başlanmıştır. Maddenin en son yapısıyla ilgili temel araştırmalar derinleştikçe daha da temel parçacıkların olduğu ortaya çıkmaktadır.

YARDIMLAŞMA ve DAYANIŞMA YASASI

Bu dünyadaki yaşam amaçlarından bir tanesi de evrensel yardımlaşma ve dayanışma ilkesini uygulamaktır. Biraz önceki örneğimizden yola çıkarak yine atomu ele alırsak, atomlar biraraya gelerek molekülü, moleküller bir araya gelerek hücreleri, hücreler tam bir dayanışma ve yardımlaşmayla organları, organlar solunum, sindirim gibi sistemleri meydana getirmektedir. Aynı ilke mikrokozmos olan insan için olduğu gibi makrokozmos olan evren için de geçerlidir. Nereye bakarsak bakalım evrende bir yardımlaşma ve dayanışmayı gözlemlemekteyiz.

(Devam Edecek)

Ö NÜMÜZDEKİ BEŞ YIL ve TESİ

Kova Çağı enerjileri temelde ışık frekanslarıdır. Bu enerjiler Yeryüzüne doğru spiral bir şekilde gelirken, insanlıkta çok ilgi çekici bir değişim yaratmaktadır. Bu ışık enerjileri astral bedenlerimizi kelimenin tam anlamıyla eritmektedir.

Sonuçta çoğunuz, grup şuur dışında bulunan her şeye ulaşmanızı sağlayacak yeni ışık bedenlerinize direkt bir kanallaşma frekansı tezahür ettireceksiniz. Fakat bu "her şey", istediğiniz şeylerden ziyade, "gerekli" görülen bir bazda serbest bırakılacaktır.

Bu ışık enerjiler, dünyaya hep daha da artan spiraller şeklinde ışıdıkkça, aynı zamanda fizik bedenlerimizdeki DNA da uyarılacaktır. Ardından insan bedenindeki hormon bezlerinde değişimler görülecektir. Örneğin, kozalakı bez biraz daha büyüyecek. Günümüzde medyomlar üzerinde yapılan otopsiler, onların birçok bezlerinin, tıp dünyasının "normal" olarak nitelendirdiği bezlerden daha büyük olduğunu göstermektedir.

David COUSINS

FİZİK beden temelde milyonlarca frekans için birarada tutucu mekanizması oluşturmaktadır. Bu frekanslardan bazıları, bir aktivasyon hâlinedirler. Diğerleri ise hâlâ uyumaktadır ama Kova çağının ışık enerjisinin spiralleri bize uzanıp dokundukça, sadece bizim güneş sistemimiz içindekiler değil, aynı zamanda daha eski güneş sistemleri içindeki gezegensel hareketler gibi dışsal olaylar tarafından da harekete geçirilmektedirler.

Bu ışık enerjileri; düşük olanları harcayarak yüksek enerji frekanslarını stimüle et-

mekte ve şakra sistemimiz de, şu an bildiğimiz kadarıyla, aşırı yüklenmektedir. Bu olurken, benim "yaramazlık yapan" dediğim üçüncü boyut izleri, psişik enterferans ve düşük varlıklar; farkında olmayanların üstünde günlerini gün etmektedirler. Ama bu enterferans yakında; ışık yolları açıldıkça ve inanan ışık işçileri bu ışık seviyelerine her yerde eriştikçe, bir daha olmamak üzere ortadan kalkacaktır.

"Işık işçileri"; yeni ışık frekanslarına açık olan veya bu frekanslarla çalışan, çeşitli meditasyon, enerji çalışması ve kendini geliştirme biçimleriyle şuurlarını yükseltmeye adanmış herkes için kullandığım bir terimdir. Birçoğunuz zaten bu yolda aktif ve şuurlusunuz, halbuki diğer ışık işçileri halen biraz uykulular ama kendilerine

ve çevrelerine, görünmeyen ışık seviyelerinde neler olduğunu farkına varacak biçimde hızla uyanmaktadır.

ŞAKRALARDAKİ DEĞİŞİMLER

Gezegeenin kütle çekim alanı daha esiri hâle geldiğinden, bizlerin esiri unsurlarını da etkilemektedir. Dünya, ekseninde hafifçe yer değiştirirken gezegensel hizalanışlarının enerji akışını değiştiren ley çizgileri, bizim de esiri anlamda biraz farklı biçimde dönmemize sebep olmaktadır. Sonuçta bilhassa en alttaki iki şakra merkezindeki enerji yukarı doğru spiralleşmekte ve yukarıya doğru itilmekte ve cinsel merkez içinde patlayıcı bir nitelik tezahür etmeye başlamaktadır. Yaratıcı enerjimizin

(*) David Cousins bir medyom, mistik ve şifacıdır.

tahtı olan bu merkez, esasen DNA'mızın anahtarını barındırmaktadır. Gezegen üstündeki yaramazlık yapımcılar da cinsel şakra merkezimizden geçerek odaklanmaktadırlar. Işık işçilerinin çoğu şu anda enerji kapasitelerini yaklaşık sadece yüzde beşini kullanmaktadırlar, dolayısıyla diğer yüzde doksan beşlik kısım için hızlandırma programını başlatmaya yönelik ve daha yüksekte bulunan şakra merkezlerinin elektromanyetik alanları içinde yüklenen, şu an atıl bir kapasiteye sahiptirler. Bu, onları şu an buldukları yere göre daha "yeni" bir kategoriye götürecektir.

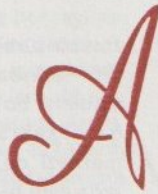
nümüzdeki iki yıl boyunca enerji taban şakradan cinsel merkeze doğru spiralleşmeye başlayınca, erkekleri ve kadınları farklı biçimlerde etkileyecektir.

Ruhsal "yeni çağ" yolundaki çoğu erkek, duygularını çok kesin ve çok temel bir biçimde hissetmeye başlayacaklardır; yaratıcılıkları da, medyomluk becerileri gibi zenginleşecektir. Çünkü bu erkek öncüler için dişilerin birkaç bin yıldan beri kullanıyor oldukları enfomasyonel akışı aktif biçimde bastırma modeli artık duracaktır. Dolayısıyla erkekler daha az bağımlı ve daha çok hisseder hâle geldikçe, "duygu"yu binlerce yeni biçimde deneyebileceklerdir. Şu an, bu özellik hâlâ uyumakta olan erkeklerin içinde saklı bir nitelik hâlinindedir.

Kadınlar için ise spiralleşen enerjinin cinsel merkezleri-

ne, yukarıya doğru hareketlenmesi onlara genişlemiş bir güç hissi verecektir. Sadece cinselliklerinde değil, aynı zamanda yüksek enerji şarjları, özellikle ruhsal hiyerarsilerle bağlantılı olan enerjilerin şarjları yoluyla kanallık ve oluşturma kapasiteleri içinde de bu gücü hissedeceklerdir.

Bütün bunlar olurken, aşağıdaki iki şakra merkezi daha hızlı ve uyumlu hâle gelecek ve bu arada cinsel merkez, başlangıçta, çok daha büyük hâle gelecektir. Enerji genişlemiş cinsel merkezde birikirken, titreşimleri de kasık ve solar pleksus şakraları yoluyla yukarı doğru itileceklerdir. Bu iki merkez aynı zamanda, spiralleşen enerji kalp merkezine doğru itişe devam ederken, düşük enerjileri harmanlayan nazik bir dengeye geçeceklerdir.

It taban enerjileri yukarı doğru ittikçe, şakralarda, insan enerji alanında ve aurada şu anda var olan bozukluklar; insanların duygusal hâllerinin temelini oluşturan kaba şuuraltı modellerin serbest kalışıyla birlikte daha az belirgin hâle gelecektir. Şu anda, ortalama insanın topraklaması çok iyi olmadığından, çoğu kişinin aurası, enerjinin büyük kısmı solar pleksüs etrafında yoğunlaştığından, ezilmiş bir domatesi andırmaktadır. Aynı zamanda kalp, boğaz ve üçüncü göz etrafında çokça bozulma vardır.

Bu bozulmalar; aşağı ve yukarı enerjiler kalp şakrasında buluşmaya başladıkça, ortadan kalacaklardır.

Birçok ışık işçisinin enerji kalıbı hâlâ solar pleksus mer-

Enerji taban şakradan cinsel merkeze doğru spiralleşmeye başlayınca, erkekleri ve kadınları farklı biçimlerde etkileyecektir.

kezlerinde odaklanmaktadır ve hâlâ, onları geri tutan geçmiş yaşam hatıralarına bağımlılık vardır. Bunu serbest bırakmak ve titreşimlerinizi yukarı doğru hareketlendirmek üzere -bu, herkes için geçerlidir- gece uykuya dalmadan önce, geçmişinizin ölmekte olduğunu gözünüzde canlandırmanız; sabah uyanığınızda kendinizi mükemmel olarak algılayınız; tabii ki hepimiz mükemmelliğin, fizik bedeni taşıırken burada, Dünyada başarmamız muhtemel bir özellik olmadığını içimizde bir yerde bilmekteyizdir. Ama mükemmel olduğunuz düşüncesini yaratarak, yüksek ve alçak enerjilerinizin şimdi birleşmeleri mucizesini talep edebilirsiniz. Sonra, geniş anlamda Kundalini denilen enerji yükselir. **Kundalini enerjisi**, bir süre yanlış kullanılmış bir terimdir. Esasen bu, **şakra sisteminin bir bütün olarak içeren prana enerjisidir, içerde uyuyan bir ejderha değil.**

Aşağı ve yukarı şakra merkezleriniz birbirleriyle birlik içinde titreşmeye başladıklarında, siz ve diğer ışık işçileri daha kristalimsi ve daha esirî bir hâle ve dolayısıyla tavır, zihin, düşünce ve ilhamlanma niteliklerinde de çok daha "hafif", "ışıklı" bir hâle gelecekler-

dir; auralarınız da farklı bir şekil, yaklaşık olarak iki metre uzunluğunda ve iki metre genişliğinde uzunca bir yumurtaya benzeyen bir şekil alacaktır. Auranın iç merkezi, çekirdeği de aurik alanın dışındaki unsurlar tarafından yansıtılacaktır ve auranın tümü hem yükseklik hem de çapta on yedi metreye kadar çıkacaktır. Bu iç ve dış aura; bir bakıma daha büyük bir uzamış yumurta içinde duran ikinci bir yumurtaya benzetilebilir.

Alt şakra merkezleri daha güçlü bir yukarı itiş tezahür ettirmeye başladığında, insanlar Dünya miraslarının daha çok farkına varacaklardır, yani ateş, toprak, hava ve sudan oluşan eski ezoterik modellerin. Ayrıca Dünya Ana'nın söylemek zorunda olduklarını tam olarak anlama kapasitesine de ulaşacaklar ve insanların şakra sistemlerinin kapasitesi; tekâmülümüzdeki bu özel kavşakta bizimle birlikte çalışmaya her zamankinden daha çok istekli olan daha aydınlanmış varlıklardan gelen elektromanyetik akışlara dayanabilecek duruma gelecektir. Sonuçta DNA'mızı daha da stimüle edecek bir ışık kullanıma sunulacaktır ve (şu an iki sarmalı olan) DNA'mız on ikilik bir matris oluşturacak biçimde yukarı doğru spiralleşecektir.

YENİ ŞAKRA MERKEZLERİ

Derken alt şakra merkezleri kalp merkezinin gerçek çağrısına boyun eğecekler ve kalp merkezi en alttaki ilk iki taneden enerji çekip enerjisini

yukarı iterken, tekâmül etmekte olan erkek ve kadınların süptil bedenlerinde çoktandır biçimlenmekte olan yeni şakra merkezleri daha belirgin hâle geleceklerdir. Bu, bazı ışık işçilerinde zaten meydana gelmektedir, kalp ve boğaz arasında, durugörü ile bakıldığında beden hâfifçe ön kısmında görülebilen, yeni bir şakra merkezi tezahür etmektedir. Bu şakra merkezinin tam ismi henüz bana verilmemiştir ama bazı kişiler bunu, timüs bezi üzerinde bulunduğundan *yeni timüs merkezi* olarak adlandırmaktadırlar. Ben, şahsen buna *ikinci kalp merkezi* demekteyim.

Aynı zamanda, titreşimsel parçacıkların yeni bir ritmi (bunlar, durugörü ile başın üstünde dönen ışık parçacıkları gibi görülebilirler), o belirli kişi üstüne doğru itilen enerjinin yoğunluğuna bağlı olarak bazen dar bazen geniş bir huzme gibi odaklanmaya başlamıştır.

Uzun bir süredir "askıda tutulan" boğaz şakra merkezi de, ışığa aynı biçimde ilgi

duyan (ışığın bilgi, enformasyon olduğunu hatırlayın) fiziksel olmayan varlıklardan daha yüksek mesajlar geldikçe ve bizimle kaynaşmaya başladıkça açılmaya başlayacaktır. Gerçekten de on yıl içinde bütün hayat biçimleriyle iletişimde olmak doğal bir olay hâline gelecektir. Bunun olabilmesi için, kalp merkezimizdeki koşulsuz sevgi ile kaynaşmaları gerekmektedir. Dolayısıyla kalp merkezi

açıldıkça, bu yüksek frekanslı enerji akışı uzayımız içinde tezahür edecektir -bu, birçok avatar tarafından uzun süre önce vaat edilen "söylenmemiş söz" olarak adlandırılabilir. Bu söylenmemiş söz serbest kalınca, mantal seviyede ilk kez kolektif bir telepatik akış tezahür edecektir. **İnsan ırkı aslında uzun bir zamandan beri duygusal anlamda kolektif telepatiyi yaşamaktadır.**

Duyularımız ve zihinsel titreşimlerimiz uyumlanmaya, astral bedenlerimiz silinmeye, bizler mantal seviyelerden gelen ve astral seviyelerde yolunu parçalayarak açan ışığı doğrudan kullanmaya başladıkça sonuç; astral seviyeler içindeki bütün aşağı varlıkların, astral "serserilerin" ve düşük titreşimli varlıkların insanlık sahnesinden çıkartılması olacaktır çünkü odak noktamız artık sadece ve tamamen, *paramatman ışığı* olarak adlandırılan ışığa yönelmiş olacaktır.

Meera Ana gibi avatarlar tarafından şu anda aşağı indirilen bu paramatman ışığı; taç şakra yoluyla tezahür edecek ve daha sonra üçüncü göze ve aşağıya, omurganın kafatasına girdiği yerde olan ajna merkezine inecektir. Bu ışık enerjisi ajna merkezinden boğaza, sonra kalp ve boğaz arasındaki yeni merkeze ve sonra kalbin kendisine indikçe, astral atıkların serbest bırakılışını hızlandıran bir ışık hizalanışına sahip olacaksınız. Bu, kendi hâlince, ışık işçilerinin süptil anatomisine (yansıtıcı bir etkiyle) gerçekten de çok yüksek bir seviyeden odaklanılmasını sağlayacaktır.

(Devam Edecek)

İŞLETMELERDE

YENİ ÇAĞ

Geleceğin dinamik yapısında bütünsel bir mükemmelliğe ulaşmak için, yöneticiler, yeni çağ becerileri dediğimiz özelliklerle geçmişi aşmayı öğrenmelidir.

Derleyen: Ayhan TOLAYBENK

BİRÇOK insanın, mükemmelliği, onunla karşı karşıya kaldığı zaman fark etmeleri gibi, çoğumuz dünyanın son otuz yıl içinde çarpıcı bir şekilde değiştiği gerçeğini kabul ediyoruz. Eski çağa ait yönetimi, fırsatların çok bol gibi görüldüğü bir dönem olarak karakterize edebiliriz. Andrew Carnegie, Henry Ford, John D. Rockefeller ve diğerleri, geniş doğal kaynaklardan yararlanan, erken Amerikan dönemine ait "biz her şeyi yapabiliriz" ruhunu temsil ettiler. Aynı zamanda tek başına sıkı çalışmanın, rüyaları gerçekleştirebileceği gerçeğinin somut örnekleri oldular. 1950'lerde ABD tam bir büyüme yaşadı. Ardından gelen 1960'ların Kova Çağı ve 1970'lerin başlarında, Eski Çağa ait değerler ve tutumlara yönelik derin bir sorgulama meydana geldi. Altmışlı yıllarda çok sayıda genç insan için ticaret hiç de hoş bir uğraş değildi ve bu yüzden yığınla genç sosyal bilimlere yöneldi. Ama sonra 1970'lerde ortaya çıkan "ben" nesli, işletme, hukuk ve tip okullarına yığıldı. Sonra bir gün fark ettik ki, Eski Çağ'ın tutumlarını doğru bir şekilde sorgulamıştık ama onların yerine kabul edilebilir yeni fikirler koymamıştık. Dünya değişmişti; onu biz değiştirebilir miydik?

1980'ler yeni yönetim davranışları ve teknikleri doğurdu. Ama kitaplar, danışmanlar ve üniversite görevlileri tarafından önerilen kalite toplantıları, ekip oluşumları, Japon tarzı yönetim ve diğer önlemler başarısız oldular. Çünkü bu tavsiyeleri tutmaya çalışan üst düzey

Hiç kimse tek başına bir şey değildir, herkes ekibin diğer tüm üyelerinin becerilerine bağlıdır.

yöneticileri kendi tutum ve yaklaşımlarında temel değişiklikleri yaratamadılar. *Lider* kitabının yazarı Michael Maccoby'nin deyişiyle, "Kendi kendini geliştirmeye yönelik bir ahlaki ifade eden yeni bir liderlik modeline ihtiyaç vardı. Sadece en üst yetkililer için değil, aynı zamanda büyük ticaret, hükümet, sendika ve kamu yararına çalışan kuruluşların tüm düzeylerinde çalışan insanlar için de geçerli bir olgudur bu." Maccoby, sonraki nesli eğitecek zamanın kalmadığını iddia ediyor. Bu yeni model liderlikten hemen yararlanmalıyız. Bu ise, bütün üst düzey yöneticilerin çok hızlı bir şekilde yeni yetenek ve beceriler geliştirmesi gerektiği

anlamına geliyor. Üstelik basit formüllerle, mekanik tekniklerle veya taklitçilikle değil, yeni çağ yönetimini karakterize eden temel yeni becerilere derinden bir yönelmeyle.

YENİ ÇAĞ YÖNETİCİLERİ İÇİN ALTI BECERİ

Birçok işletme okulu, bugünün iş dünyasında kesin başarıya götürdüğü iddia edilen altı temel yönetsel beceriyi öğretiyor:

- Hedef saptamak ve ona göre politikalar ve prosedürler belirlemek
- İnsanları organize etmek, motive etmek ve kontrol etmek
- Şartları analiz etmek ve stratejik ve çalışma planlarını formüle etmek
- Yeni stratejilere ve reorganizasyonlardaki değişikliklere uyum sağlamak
- Yeni politikaları ve prosedürleri yürürlüğe koyarak değişim yaratmak
- Sonuçları almak ve hatırı sayılır bir bütüme, kârlılık ve yatırımlarda kazanç üretmek.

Bunlar geçmişte epey iş görmesine rağmen, özellikle ABD'deki üretimin ve rekabetin düşüşe geçmesi artık yeterli olmadığını gösteriyor. Geleceğin dinamik yapısında bütünsel bir mükemmelliğe ulaşmak için, yöneticiler, yeni çağ becerileri dediğimiz özelliklerle geçmişini aşmayı öğrenmelidir.

- **Yaratıcı Sezgi**
- **Duyarlılık**
- **Vizyon**
- **Çok Yönlülük**
- **Konsantrasyon**
- **Sabır**

İlk iki beceri mükemmellik için güçlü bir temel oluşmasında yararlı olur. Çünkü sezgiler, başarılı stratejilere şekil verirken, duyarlılık da güçlü kültürler inşa etmenize yardımcı olur. Vizyon ve sabır becerilerinizi bütünleştirmeniz de rol oynar. Vizyon mükemmel bir gelecek oluşturmanıza yardım eder, sabır da onu başarılı bir şekilde gerçekleştirmek için gerekli zamanı size tanır. Her organizasyon gelişebilme özelliğine sahip olduğu için çok yönlülük ve konsantrasyon uyumu sağlar. Çok yönlülük gelecekteki ne gibi ihtiyaçlarla karşılaşabileceğini düşündürürken, konsantrasyon değişim çabalarının gerçekleşmesini yönlendirir. Vizyon, mantıksal olarak sezgiden ve duyarlılıktan sonra gelir çünkü ikisini birbirine bağlar. Sabır ise çok yönlülüğten ve konsantrasyondan sonra

Yöneticiler, yeni çağ becerileri dediğimiz özelliklerle geçmişini aşmayı öğrenmelidir.

gelir çünkü hassas bir zamanlamayı sağlayarak diğer tüm becerileri birbirine bağlar.

Bu yapısal, bütünleyici ve uyumlandırıcı beceriler yeni çağ yöneticilerinin strateji ve kültürü uyumlu bir şekilde yönetmelerine yardımcı olur. Bu becerilere sahip olarak doğmak zorunda değilsiniz ama onları elde etmek ve geliştirmek için çalışmak zorundasınız.

Yaratıcı Sezgi: Doğru Soruları Sormak.

Değişik türlerde kritik bakış açılarına adapte olmayı içeren sezgi, yöneticilerin, bir sorunun sadece görünürdeki belirtileriyle değil, o sorunun en içteki durumlarıyla uğraşmalarını hızlandırır. Sezgiden yoksun olan yöneticiler ya ormanı ya da ağaçları görür. İkisini birlikte değil. Sezgi olmadığında yöneticiler değerli kaynaklarını boşuna harcarlar çünkü sorunların köklerine inmemişler ve bu yüzden başarılı çözümler üretememişlerdir. Doğru sorular sorarak üstün stratejileri belirleyen yükselmiş sezgilere giden anahtar elde edebilirsiniz.

Duyarlılık: İnsanları Birbirine Bağlamak.

Bir organizasyonun en büyük varlıkları insanlarsa, yeni çağ yöneticileri o insanları, yüksek hedeflere ulaşmak için kendilerini motive edilmiş hissettikleri bir kültür içinde bir araya nasıl getireceklerini bulmak zorundadır. Yüz yüze iletişim sürekli bir eğitim ve geliştirme süreci, yaratıcı ve özendirici programlar, ve iş güvenliği güçlü kültürleri besleyen duyarlılık türleridir. Her güçlü kültür yönetimin duyarlılık özelliğinden ortaya çıkar. Bu duyarlılık yoksa, çalışanlar kendilerini motive edilmemiş, bir işe yaramayan, hatta sömürülüyor hissederler. Birçok yönetici bazı konulara duyarlıyken, bazı konulara karşı duyarsız kalır.

Vizyon: Geleceği Yaratmak.

Net vizyonlar yaratan liderler bilinenden bilinmeyene zihinsel bir yolculuk yaparlar ve gerçekleri, şekilleri,

umutları, hayalleri, tehlike ve fırsatları bir araya getirerek bir gelecek yaratırlar. Meditasyon sanatını organizasyona ait gözlemlere uygularak, bir iş ve o ortama yönelik derin bir anlayış kazanırsınız.

Çok Yönlülük: Değişim Beklemek. İyice öğrenilmesi zor olan bir beceridir. Çok yönlülük, sizle ilgili olmayan bazı hedeflerin de sizi ilgilendirmesi gerektiğini varsayar. Kendi alanınız dışındaki çıkarları yoğun bir şekilde takip etmediğiniz sürece, değişime adapte olmanız mümkün değildir. Öyle bir çaba içinde olunmalıdır ki, değişim zihinsel olarak beklenmeli ve ona uyum sağlanmalıdır.

Konsantrasyon:Değişimi Gerçekleştirmek. Organizasyonunuzda meydana gelen her şey, değişimi gerçekleştirme, stratejiyi sürdürme ve uyum içinde bir kültür yaratma çabalarını ya baltalar ya da katkıda bulunur. Konsantrasyon, liderlerin, yararlı ve sürekli değişimi gerçekleştirmeye yönelik kaynak yaratma yatırımları yapmalarını sağlar. Konsantrasyonu nasıl elde edersiniz? Hedefin dışındaki faaliyetleri eleyerek ve başarılı plânlamaya giden adımları kestirerek. Faaliyetlerinizi kategorize ettiğinizde, eylem için üç alternatiften birini seçebilirsiniz: elemek, değişime uğratmak veya çalışmanıza eklemek.

Sabır: Uzun Vadeli Yaşamak. Yöneticiler, diğer insanların düşünce ve eylemlerinin üzerine çıkmalıdır. Ve yatırımlarına uzun vadeli açılar altında karar vermelidirler. Eğer şirketinizin uzun vadeli hedefine inanıyorsanız, onu ayrıntılı olarak görebilecek kadar da sabırlı olmalısınız. Sabırsızlığınızı kontrol etmeli, stres düzeyinizi düşürmeli, daha sakin bir zihin hâlini yakalamalı ve vizyonunuzu gerçekleştirecek ideal ortamı yaratmalısınız.

Yeni çağ yöneticileri kendilerini çok farklı organizasyon türlerinde bulmakta, herhangi bir organizasyon önceden bilinmesi gereken aşamalardan geçerek büyümektedir ve bu yüzden de, şartlara bağlı olarak, yukarıda sözü edilen beceriler farklı kombinasyonlarla ve değişen önem derecelerine göre kullanılacaktır. Bu nedenle, bu becerileri elde ederken unutulmamalıdır ki, hiç kimse tek başına bir şey değildir, herkes ekibin diğer tüm üyelerinin becerilerine bağlıdır.

Bu beceriler bir gecede öğrenilip uygula-

nabilir mi? Elbette hayır. Yeni çağ yöneticileri hemen yapılan düzeltmelere, sihirli formüllere ve her şeyin üstesinden gelen teorilere güvenemez. 42 km'lik bir maratona hazırlanırken olduğu gibi, mükemmelliği yaratmak için burada da kendini adama, sıkı bir çalışma ve tam bir dayanıklılık gerekir.

ISTIRAP YOKSA KAZANÇ DA YOK

Nitekim 1930'ların başlarında, James O. McKinsey en tanınmış uluslararası yönetim danışma firmalarından biri olmuştur. Ve McKinsey'in ilk baştaki vizyonu firmasında hâlâ hâkim durumdadır. Tüm dünyaya yayılmış bürolarıyla McKinsey & Company müşterilerine en büyük ve en iyi servisi vermektedir. Bu olgu nasıl başlamıştı? Şirketi kuran McKinsey için üç hedef vardı: teknik yeterlilik, üstün işletme tavsiyelerinde ün elde etmek ve işadamlarıyla sürekli temas. Üstün işletme tavsiyelerine yönelik kararlılığı, şirkete, muhtemel bir müşteriyle yapılan daha ilk görüşme sırasında daima büyük katkılarda bulunduğu dair bir ün kazandırdı. McKinsey her öğle yemeğinden, her sunuştan ve her toplantıdan sonra, iş adamlarına, onların yararına olacak tavsiyeleri acilen sunan binlerce mektup yazdı. Her toplantıyı bir yöneticinin yatırımlarıyla ve karşılaşılan sorunlarla ilgili sorularla çekici hâle getirdi. İş adamlarıyla sürekli temas ederek onlarla görüş alışverişinde bulunarak, her gün farklı bir yöneticisiyle yemek yiyerek her yıl 300'den fazla yeni iş adamını etkilemeyi başardı. Hatta kapı komşusu olup ilişkileri ilerletmek amacıyla da bir iş adamının evinin yanında bir apartman kiralamıştı. Böylesine ısrarın ve sıkı çalışmanın sonucunda ise James O. McKinsey modern işletme yöntemlerinin öncüsü oldu.

Belki ara sıra hiçbir çaba göstermeden de mucizevi başarılar elde edilebilir fakat bunlar bir ölçüt değildir. Mükemmelliğe ulaşmak için çaba ve bazen de ıstırap gereklidir. Karşılaşılan sorunları çözmek için büyük çabalar harcanmalıdır fakat olağanüstü ve sürekli beceriler kazanabilmemiz sadece bu büyük çabaları daha da artırmakla mümkün olacaktır. Yeni çağ yöneticileri kendilerini, yollarını tıkayan bütün engelleri aşmak için, o mesafeyi koşmaya hazırlanan maratoncular gibi görebilirler. Böyle maraton koşucusu yöneticiler engelleri ve sorunları, kendi gelişimlerine hız kazandı-

ran bir güç olarak görürler. Winston Churchill bunu şöyle ifade ediyordu: "Herkesin hayatında öyle bir özel an gelir ki, o anda sanki kendisi seçilmiş ve çok özel, sadece kendisine ait ve yetenekleriyle orantılı bir şey yapması istenmiştir. Ama onun en güzel anları olacağı yerde, o iş için hazırlıksız ve yetersiz bir şekilde yakalanırsa, tam bir trajedi olur."

Mükemmelliği yaratmak kolaylaşmanın aksine gittikçe zorlaşmaktadır. Çalkantılarla, tüketici tutumlarında temel değişimlerle, borç alınan paralarda çarpıcı maliyet artışlarıyla, hızlanan teknolojik atılımlarla, ekonomik belirsizliklerle ve sürekli değişen piyasalarla ifade bulan bir iş ortamında, bugünün yöneticileri hiç beklenmedik yükleri taşımaktadır. Acımasız bir rekabetin ve kendimizden memnun olma hâlinin pençesinde acı çekmişsek liderliği yeniden ele geçirmek için daha da fazla acı çekmeliyiz.

ÜÇ ÖLÜMCÜL TUTUM

İyice kökleşmiş tutumlar genellikle yeni çağ bakış açısı geliştirmemizi engeller. Yaşadığımız tecrübelerden gördüğümüz kadarıyla, birçok yöneticinin bugün beslediği üç temel eğilimi var: kısa vadeli yönelme, dar düşünce ve hızlı çözüm beklentileri.

Kısa Vadeli Yönelme: Kısa vadeli çıkarları en yükseğe ulaştırma güdüsü uzun vadeli gelişme ihtiyaçlarını çaldığı ve şirketin yaratıcı olmasını veya fırsatları kullanmasını önlediği

için, şirketler, mükemmelliği sadece kısa vadeli ihtiyaçların yerine uzun vadeli gelişmeyi ve mutluluğu koydukları zaman yaratabilir. Yani yeni çağ yöneticileri kısa vadeli ile uzun vadeli beklentileri dengeleyecek bir yöntem bulmak zorundadır.

Dar Düşünce: Günlük krizlerin alevlerine çok fazla dalmak yöneticinin yaratıcı enerji deposunu kurutabilir ve yüzeysel ya da dar düşüncelere girebilir. İyi bir iş, derin düşünce gerektirir ve derin düşünce, sadece, başarıya yönelik derin ve sürekli bir kararlılıktan gelir.

Hızlı Çözüm Beklentileri: Dar düşüncelere aşırı olarak güvenmek, birçok yöneticiyi maliyeti yüksek ve zor çözümler yerine ucuz ve kolay çözümler aramaya sürükler. Geçici çareleri uygulayarak ciddi sorunları ihmal etmek, eninde sonunda, acıyı dindirmeden ziyade arttırabilir. Yale Üniversitesi'nden sosyolog Charles Perrow'a göre, "Yöneticiler kolay ve çabuk çözümler istiyor. Ama karşılığında kalitesiz işler meydana geliyor. Piyasanın yöntemi bu, yani yöneticinin çok güçlü olduğu imajını arttırmak." Fakat mükemmelliği yaratmanın yolu sorunlarla karşılaşmak (mükemmele ulaşmanın kaçınılmaz ıstırabını yaşamak) ve etkili çözümler (ki şu eski moda ama işe yarayan sıkı çalışmayı gerektirir) geliştirmektir. Danışmanların, yöneticilerine söylediği gibi, "Eğer terlemek istemiyorsanız, bizi boşuna tutmayın." ■

(Craig R.Hickman ve Michael A. Silva'nın yazdığı *Mükemmel Yaratmak* adlı kitaptan alınmıştır.)

**LÜTFEN
SORULARINIZ VE
DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.**

**BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU
Dinleyiniz • Dinletiniz**

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 116

23.2.1968

Rablerin Rabbi Plân

“Kâinatınızın içinde, arzımız ve arzımızın kaderi ile mukadderatı bağlı olan diğer arzlar, külliye sisteminiz ve âleminizin Tanrısı, Rableriniz’in Rabbi olan İlâhî bir Plân’dır. Biz şu anda bunları söyleyebilmek için büyük zorluk çekiyoruz. Bu Rablerin Rabbi olan İlâhî Plân, kendisine bağlı olan bütün mükevvenatın sahibidir. Bu Plân tanzim eder, tedvir eder, yaratır ve yok eder. O, bütün bunları Kaadir-i Mutlak’ın emri ve iradesi tahtında icra eder. Var olan her şeyin biricik mebdei Kaadir-i Mutlak, mahlûkatının inkişafında gene mahlûkatını kullanır. Kanunu böyledir.

Rablerin Rabbi olan İlâhî Plân, maddenin bilmediğiniz her türlü ince vafından, gene bilmediğiniz en kaba vafına kadar, en iptidâî, dar şuur içerisinde bulunan varlıktan, düşünebildiğiniz en geniş şuurlu varlığa kadar hepsi, onun İki Eli arasındadır. Mukaddes Kitabımız Kur’an, Âdem’in yaratılışından bahsederken “Onu iki eliyle halk etti” der. İki el, işte bu Rablerin Rabbi İlâhî Plân’ın tasarrufudur. Kitaplar onun bir kıvılcımıdır. Fakat insan, onun temsilcisidir. Bütün yetki ve kudretiyle, bütün azameti ve yüceliğiyle her şeyin derunundadır. Varlığa en yakışacak olan ve ebediyen ifa edeceği vazifesi, Rablerin Rabbi olan bu İlâhî Plân’ın emrinde bir kul olmak ve onun tayin etmiş olduğu istikamette seyretmektir.

İşte vicdanımız öyle bir cevher-i mahsustur ki, bütün neşriyatı ile Yukarı’dan almış olduğu direktifi, insanın her zerresine taksim etmek ve onu salâha ulaştırmak vazifesini görür. Bu ellerin gücü çok büyüktür. Sizin ta can noktanıza kadar uzanır. Mana olur uzanır, madde olur uzanır, tesir olur uzanır, zaman olur uzanır.”

SÖZLÜK

Mükevvenat: Bütün yaratıklar
İyilik, barış, kurtuluş

Tedvir: Çevirme, döndürme
Derun: İç

Mebde: Kaynak, kök

OLAYLAR ve İNSANLAR

Cengiz CEVRE

İNSANIN neyle karşılaşacağı hiç belli oluyor mu? Genelde her gün yaşadığımız olayların nasıl olacaklarını önceden bilsaydık tutum ve davranışlarımız farklı olur muydu? Buna evet diyebiliriz. Olay geçtikten uzunca bir süre sonra onu tekrar değerlendirdiğimizde daha serinkanlı, sağlıklı, tutarlı gözlemlerde bulunabiliyoruz. Ancak bu, sonucu değiştirmiyor. Önemli olan, olayın olduğu andaki tutum ve davranışlarımız ve bizim olay karşısındaki durumumuz ve ona karşı yaptıklarımızdır. Zaten olayın amacı da budur. Bizdeki etkisini ölçmektir.

Geçenlerde bir oto servis deposunda yangın çıkmıştı. Deponun hemen bitişiğinde de bir benzin istasyonu vardı. Yangın bulunduğu yere 50-100 m uzaklıktaydı. Siyah bulut şeklindeki alevlerin göğe nasıl yükseldiklerini hepimiz gözlemledik. İtfaiye beş dakika içinde yangın yerine ulaştı. Su sıkımlar başladı. Fakat yangında iki ilginç nokta vardı. Birincisi, su sıkıldıkça alevlerin yükselmeyi sürdürmesi, yangın söner gibi olurken yeni alevlerin daha da yükseğe çıkması; ikincisi ise benzin istasyonuna düşmemesi, sıçramaması, kısaca sadece o deponun yanmasıydı. 7-8 büyük itfaiye arabası 2-3 saat süren mücadele sonunda yangını kontrol altına alıp söndürmeyi başardılar. Yangın yönetiminin çok yakınındaki okul öğrencileri, çevredeki insanlar binlerce kişi olmuşlardı. Herkes merak, hayret ve dehşetle yangına, büyük alevlere, dumanlara bakıyorlardı.

Bu yangın olayı, pek çok kişide farklı etkiler yapmıştı. Korku, üzüntü, sıkıntı gibi... Zaten böylesi olaylara önce tedavül, ihmal gibi yakıştırma nedenlerin sebebi olarak değil, her zaman işleyen sebep-sonuç ilkesine göre bakmak daha doğru olur. İnsanın dünyadaki en önemli işlevlerinden birisi de bu olsa gerek: Olayları

yaratmak değil, olaylardan deneyimler çıkarmak, bilgi edinmek ve kendini geliştirmektir.

Her gün çevremizde olup biten ve bizlerin de içine herhangi bir "nedenle" girdiğimiz her türden olayda bunu hissedebiliriz. Törpülemek deyimi genelde madenler, ağaç vs. için söylenir. Fakat insanda öyle ham fazlalıklar, kabuk denilen engeller vardır ki, olaylar bir ölçüde onları "törpülemek"tedir. İnsanın burada tutunacağı tek yer vardır, o da kendi vicdanıdır.

Toplumdaki dejenerasyon alanları her yeri kaplamıştır. Varlıkların kendi imajınasyon faaliyetlerinin sonuçları görülmektedir. Düşük seviyeli düşünceler kendine uygun etkiler oluşturmaktadır. Böylesi ortamlarda iyilik, güzellik, sevgi, anlayış, fedakârlık düşünce ve eylemlerinin de kendisine göre daha yüksek etkiler yapması olağandır. Zaten zor olan da budur. Herkes dolarla, köşe dönmelerle, sazla, cazla, eğlence ile kendini kaybetmişken gelin de bu ortamda kendinizi hatırlayın, tanıyın, vazife yapmaya çalışın!...

Aslında her varlık vazifesini yapmaktadır. Dejenerasyon alanlarının artması, ona ihtiyacı olan varlıklar yüzünden iyidir. Bizleri üzse de, sıksa da dünya hayatını güllük gülistanlık yapmak o kadar kolay değildir. Zaten buna şu anda gerek de yoktur. Acı ve sıkıntıların kesinlikle sevinç ve mutluluklara yol açacağı, sonuçta varlığın bundan kârlı çıkacağı, genelde tekâmüle yardımcı araçlar olduğu anlaşılacaktır.

Dünyaya gelmek için kendini feda eden varlığın, yükselerek aslı vatana dönmesi gerçekleşecektir. Varlığı bütün olarak ele aldığı-mızda toplumsal tekâmülün de hedeflerini gözden uzak tutmamamız gerekiyor.

İşığa, umuda, sevgiye ve varlığa olan inancımızı yitirmeden hedefe doğru yürüye-lim... ■

SÜKÛNET

Reşat GÜNER

YAŞADIĞIMIZ karmaşık ortamda en çok ihtiyacımız olan şeylerden biri de sükûnettir. Ancak biz insanlarda öyle bir

huy var ki, kavuşmak istediğimiz şeylere yönelmek yerine, onlara arkamızı dönüyoruz. Bu da çoğu zaman neyi nerede arayacağımızı bilememekten kaynaklanıyor.

Başarılı, sağlıklı, huzurlu ve mutlu bir yaşam, hemen tüm insanların özlemidir. Ancak bu kavramlar, kişinin kendi dışındaki imkânların uygunluğu ile değil, **kendi içindeki imkânların genişletilmesiyle ortaya çıkabilir.**

İnsanlar başarılı olmayı istemekte, ancak çaba göstermemektedirler. Sağlıklı olmayı istemekte, ancak sigara, dengesiz beslenme, stres vs. içinde boğulmaktadırlar. Huzuru aramakta ancak huzursuzluklarını kendi elleriyle hazırlamaktadırlar. Ve yine mutluluğu aramakta ancak ileride mutsuzluk getirebilecek her türlü sebebi kendi elleriyle oluşturmaktadırlar.

Aynı şeyler tabii ki sükûnet için de geçerlidir. "Sükûnet" yani sakin olma hâli tüm bilge kişilerin işledikleri önemli temalardan birisidir. Çünkü sükûnet, maddenin baskı-

sı altında ezilen insanoğlunun bu zor şartlara dayanabilmesi ve güçlüklerin altından kalkabilmesi için en lüzumlu dayanaklardan birisidir.

Çağımızın koşullarına şöyle kabaca bir göz attığımızda eski devirlere göre sükûneti yakalamanın hayli zorlaştığını görüyoruz.

Hayat hakikaten çok zorlaşmış, alabildiğine karmaşık bir hâle gelmiş ve çok mahirce, ustalık isteyen bir mücadeleye dönüşmüştür. Her türlü etki bizi her yönden sıkıştırmakta ve âdeta yamultup bir kenara bırakmaktadır.

Tabii bu durumda insan şunu sormaktan kendini alıkoymuyor:

"Sükûnet hakkında nutuklar atan o eski bilgeler şu devirde bir yaşasalardı da, görselerdi dünyanın kaç bucak olduğunu!..."

Bu çok haklı bir serzenişti. Ancak ne olursa olsun, imkânların durumu ve koşulların zorluğu hiçbir şey ifade etmez. Önemli olan bizlerin bu zorluklar karşısında göstermiş oldu-

ğumuz tepkiler ve sarf ettiğimiz çabalaradır.

Biz insanların en büyük eksikliklerinden biri de şu an içinde bulunduğumuz durumun tespit edilmesindeki başarısızlığımızdır. Bunun sebebi ise sakin ve dengeli bir zihin yapısına kavuşmamış olmaktır.

İnsan istese -biraz zor ve uzun gayretler istemekle beraber- sakin, duru ve sade bir zihnin performansını yakalayabilir. Burada yöntem, her kişinin kendi yaşam üslubuna göre değişebilir. Ancak esas olan, tüm yaşananları aynen bir nehrin gözlerimizin önünden akıp geçişi gibi izleyebilme maharetine ulaşabilmektir. Yani o nehrin içerisinde-

Sükûnet: Zihnin benlik derdinden kurtulması

de boğulmadan, akıntıya kapılmadan, bir kayanın üzerine oturmuşçasına, akıp gitmekte olan nehri izlemek ve nehrin üzerinde yüzmekte olan işimize yarayacak şeyleri toplamak gibi.

Ancak bu noktada çok dikkat edilmesi gereken bir husus vardır ki o da açgözlülükle her şeyi toplamaya kalkmamak, onun yerine en lüzumlu şeyleri almaktır. Çünkü her an nehrin azgın sularına düşerek boğulmak mümkündür.

Nitekim, günlük yaşamımız sırasında yaşadığımız yoğun olaylar içerisinde de çoğu zaman sükûnetimizi koruyamıyor ve olayların bizlere kazandırmak istediği bilgileri varlığımıza mal edemiyoruz.

Halbuki sakın bir ruh hali içerisinde geçirilen tecrübeler, bizim varlığımızda çok daha derin izler meydana getirebilir. Yani olayların bize vermek, varlığımıza kazandırmak istediği rahmet yüklü bilgi taneçiklerini

daha kolay alabiliriz. Bu durumda yaşanan haletlerin kalite derecesi çok daha yüksek olacak ve şüphesiz bu durumun bizlere yaratacağı hâl ile yolmuza çok daha süratli vasıtalarla devam edebilmemiz mümkün olacaktır.

Karmaşada sadeliği, kötülükte iyiliği, yozlaşmada yüceliği ancak sükûnetle görebiliriz.

Sükûnet içinde kendimizi sonsuz yükselişe bırakmalıyız. ■

• Ruhsal Aktüalite •

HARITA ÜZERİNDE RADYESTEZİ

1954 Şubat ayında, Georg Horak, Obermergau üzerinde sıkışıp kalmış olan iki İngiliz havacısının yerini belirlemek için harita üzerinde radyesteziyi kullanmıştır. Haritanın üzerine, bir taraftan bir taraf sallanmasına izin verdiği bir tel parçası sarkıtmış ve havacıların yaklaşık olarak üçyüzelli metre yükseklikte bulunabileceğini söylemiştir. Kurtarma servisindeki kuratıcılar Horak'ın talimatını haber almışlar ve havacıların yerini hızlıca belirlemişlerdir. Dağ kurtarma servisi şefi Alwin Delago, "Onları radyestezinin yardımı olmadan, bu kadar çabuk bulamazdık." demiştir.

Harita üzerinde radyestezi; insanların, nesnelere ve maddelerin, gerçek konumunun uzaktan belirlenmesi için, bir taş veya kristal içeren sarkacın harita üzerine sarkıtıldığı bir radyestezi türüdür. Genel olarak sarkacın yanlara doğru salınımı negatif, dairesel hareketi ise pozitif anlamına gelmektedir; buna rağmen, bu durum radyestezistten radyesteziste değişmektedir. Yapılan sayısız deneyler, başarılı bir şekilde, geniş çeşitlilikteki hedefleri belirlemiştir.

Elsie Oakensen, bu teknikleri kullanarak, deneyi hazırlayanların sakladığı bir kâğıdın rengini "radyestezi testinde" tespit etmiştir. Uygun sorunun başarı için temel anahtar olduğunu belirtmiştir. Tek başarısızlığı, bir gazeteci kendisine saldırgan biçimde meydan okuduğunda meydana gelmişti. Herhalde stresli durumlar, radyestezistlerin dikkatini diğer insanlarınkinden daha çok dağıtmaktadır.

Son zamanlarda yapılan deneyler, bu tip radyestezide telepatinin rol oynadığını göstermektedir. Bir harita radyestezisti, deneyi hazırlayanlardan birisinin günlüğünden herhangi bir gün belirleyerek, o kişinin o gün nerede olduğunu belirlemek için Kuzey İngiltere haritasını

açtırdı. Söz konusu kişi John Spencer idi. John'un günlüğü odaya sokulmamıştı ama harita radyestezisti sanki günlüğü görüyordu. John, harita üzerinde herhangi bir yeri belli etmemek için masaya fazla yaklaşmaması gerektiğini de biliyordu. Bu yüzden haritaya bakmadı ve deney sırasında haritadan birkaç metre uzaktaki durdu.

John Spencer şöyle anlatıyor: "Bu deney kesin başarılıydı. Surrey/Badshot Lea'da olduğum bir günü belirledim. Radyestezist, haritanın her karesini yavaşça taradı ve kesin bölgede durdu. İşinden başını bir kez olsun kaldırmadı ve benimle göz temasında bulunmadı ve hiçbir şekilde soru sormadı.

İkinci deney daha da büyüleyiciydi. İsveç'e uçtuğum bir günü seçtim. O sırada, gidiş yolumu gözümün önünde canlandırdığının farkına vardım: Heathrow Havaalanı'na giden tünel, karakteristik Queen's Binası, kontrol kulesi ve hareketli, civil civil terminaller. Radyestezist gene aynı şekilde başını harita üzerine eğerek işini yaptı ve kendinden emin bir biçimde Heathrow Havaalanı'nı seçti. Sonradan, deney kontrol grubuna İsveç'e giriş belgelerimi gösterdim; gözden kaçırdığım çok önemli bir şey vardı: İsveç'e Heathrow'dan değil, Gatwick Havaalanı'ndan uçmuştum. Deney, kazayla çift hataya yol açmıştı; ben Heathrow'dan havalanırdım inanimiştim ve radyestezistin vardığı sonuç da bu olmuştu.

Üçüncü deneyden de benzer bir sonuç çıkmıştır. Ghostwatching kitabını birlikte yazdığımız iş arkadaşım Tony Wells'le Greenwich'te bulunduğum bir günü seçtim. O sırada kendime 'T.Wells' notumu okudum. Radyestezist bölgeyi yanlış belirledi; Tunbridge Wells'i seçti." ■

World's Greatest Unsolved Mysteries adlı kitaplan alıntılarını çeviren: BURAK ERKER

İNSANIN KENDİ KENDİNİ HATIRLAMASI

Gündüz ÖGÜT

KENDİMİZİ hatırladığımız zaman benliğimizi müşahade edebiliyoruz. Yani gözlemleyebiliyoruz demektir. Fakat hayatımızın büyük bölümünde kendimizi hatırlamadan yaşarız. Kendimizi hatırlamadığımız için de ne kendi varlığımızın, ne de çevremizdeki varlıkların ve olayların kıymetini, anlamlarını, amaçlarını, anlayamayız.

Dışımızdaki olayları kendimizden bir parça sayarız. Her olay, her manzara, her ses, her koku, dokunduğumuz her eşya, bizde bir yığın çağrışıma sebep olur. Ve insan zincirleme tarzda o düşünceden diğer düşünceye, ondan da diğer düşünceye sürüklenip durur. Bu şursuz düşünce geçişleri, insanın kendisini hatırlamasına, içindeki gerçek beni anlamasına imkân tanımamaktadır.

Örneğin yolda yürüyorsunuz. Ve kendi kendinize ben yolda yürüyerek şu hedefe doğru ilerliyorum diye içinizden geçiriyorsunuz. O sırada bir vitrine gözünüz çarpıyor. Vitrindeki bir eşya dikkatinizi çekiyor ve işte ondan sonra zincirleme düşünce ve çağrışımlar başlıyor. Gördüğünüz etek diyelim, size daha önceki buna benzeyen eteğinizi, o eteğinin aynısından giyen bir arkadaşınızın üstünde gördükten sonra etekten soğuduğunuzu, insanların niçin birbirini taklit ettiğini, o insana tahammül etmekte güçlük çektiğinizi, ama yine de acıdığınızı, aslında onun iyi bir insan olduğunu, problemin arkadaşınızın annesinden kaynaklandığını, annesinin acımasız bir insan olduğunu, kim bilir babasının annesinden neler çektiğini, insanın yaşlandıkça geçimsizleştiğini, geçen televizyondaki filmde oynayan adamın ne kadar zeki bir insan olduğunu düşünürken bir taraftan da içeride alış veriş edenlere baka-

rak: "Millet para yok geçinemiyoruz diyor, şunların hâline bak, çifter çifter alıyorlar, canım insan görgüsüz olmayaya görsün. Şuna bak gitti de en çirkin rengi aldı. Zevksizlikten başka bir şey değil canım..." Tarzında daha bunun gibi sayılamayacak ve kontrol edilemeyecek süratte kafadan geçen, çağrışım şeklindeki düşüncelere kapılıp gideriz.

Örneğimizdeki kişi çoktan ne olduğunu, nereye gittiğini, nasıl bir hâlde olduğunu unutmuştur. Artık sersemlemiştir. Ve karşısına çıkan her görüntü, her olay, her ses, onu, bu çağrışımlar karmaşasına daha da çok çekecektir. Varacağı yere geldiğinde, yolun nasıl geçtiğini, yolda neler yaptığını, neler düşündüğünü hiçbir zaman hatırlayamayacaktır. Sadece kendini aşırı yorgun ve enerji kaybetmiş hissedecektir. Belki başı ağrıyacak, belkide morali bozulacaktır.

İNSAN GERÇEKTEN KENDİNİ HATIRLAYAMAZ

Yani söylediklerini, yaşadıklarını da hatırlayamaz. Bu nedenle de tekrar tekrar aynı hatalara düşeriz. Yaşadığımız olayın altında yatan maksat ve anlam bizim anlayışımızda bir bilgi hâline gelmediği, bizde bir idraklenme yaratmadığı için bize aynı hâletleri yaşatacak eprövrlerle karşılaşırız. Bu nedenle de hayatı çok sıkıcı ve monoton buluruz. Ve isyan ederiz.

Kendini hatırlamada, olay esnasında veya sonrasında yaşanan hâletlerin farkına varmak gereklidir. Önemli olan yaşanan hâller ve hâletlerdir. Bu hâletleri zihnimizde depolamak ve gözden geçirmek ise kendini hatırlama çalışmasının pratik bir uygulamasıdır. Bu çalışmada insan âdeta kendisini ve yaşadığı hâletini objektif bir şekilde önündeki ameliyat masası-

na yatırmalı, gerekli incelemeleri yapmalı ve gereken müdahalelerde bulunmalıdır.

Adeta tıkanmış bir damarın by-pass'la açılması gibi, varlığın kendi düşüncelerini, imajlarını, haletlerini gözden geçirmesi ve tüm bunların neden olduğu zihnindeki sabitlikleri, tıkanıklıkları bulması ve gereken müdahaleyi yapması gerekir.

Vaktiyle güzel bir yemek yediğimizi düşünelim. Bir müddet sonra bu yemeği unuturuz. Geriye sadece o güzel yemeğin anısı kalmıştır. Fakat o yemeği yutarken bize vermiş olduğu haz kaybolmuştur. Güzel bir hatıra olarak kalmıştır ama o lezzet hâli yoktur. Ve bir süre sonra canımız yeniden o yemeği istemeye başlar. Oysa o anı, yeteri kadar güçlü bir şekilde hafızamızda kalsa o yemeği hiç bu kadar aşırı bir şekilde istemeyiz. Ve tekrar yeriz. O hazı alacağımız anda da yine ne yaptığımızın niçin yaptığımızın farkında değildir. O sırada da başka şeylerin çağrışımları içindeyizdir. Esasen o yemeği ikinci kez yediğimizde ilk yediğimizde aldığımız hazı ve lezzeti almaz. Ama o lezzeti hatırlayamadığımız için kendimizi kandırırız. Ve bir müddet sonra aynı şey yeniden tekrar edilir.

Bu konuda en uyanık olan reklamcılardır. En basit bir şeyi bile haz verici bir hâle getirip insanların istedikleri yönde hareket etmelerini sağlarlar.

Genel olarak insanların hayatlarında kendilerini hatırlamalarına engel olan hususlardan biri budur. Sırf yemek değil, A'dan Z'ye her konuda insan böyle bir şuarsuzluk içinde hareket etmektedir.

Toparlayacak olursak insanın kendi kendini müşahede edebilmesi için öncelikle kendi-

ni hatırlayabilmesi gereklidir.

İNSANIN ÖNCELİKLE KENDİ KENDİNİ HATIRLAYAMADIĞINI KABUL ETMESİ GEREKİR

Bu önemli bir gelişmedir. Çünkü hiçbir insan bunun farkında değildir. Siz bir insana kendini hatırlayamadığını söylerseniz, sizi anlamayacak hatta dalga geçecektir. İsrar ettiğiniz takdirde de önce size gücenecek ve yavaş yavaş alınacak ve size deli gözüyle bakarak kendini rahatlatacaktır.

"Eğer bir insan gerçekten kendi kendini hatırlayamadığını biliyorsa, o, artık kendi varlığını anlamaya yakınlaşmış demektir."

Bunun için de olayları duygusalılıkların ve duyguların dışında ele almak, yani olaylara objektif bir adalet düşüncesi içerisinde yaklaşmakta yarar vardır.

İNSANIN HER KENDİNİ HATIRLAMASI DÜNYADA MÜMKÜN DEĞİLDİR

Dünya şartlarında bu mümkün değildir. İcaplardan dolayı insan her an kendini hatırlayamaz. Örneğin bir otobüs şöförü, kendi içinde bu çalışmayı yaptığında mutlaka bir kaza yapacaktır. Çünkü dünyada bazı işlerin otomatik tarzda çalışması gerekmektedir. Eğer her an kendinizi hatırlamaya kalkarsanız her şey allak bullak olabilir. Çünkü devir böyle bir uygulamanın yapılacağı bir zaman ve mekân değildir.

Ancak yerinde ve zamanında yapacağımız kendimizi hatırlama çalışmaları bizler için çok yararlı olacaktır. ■

*Onu onlara bir tabak içinde
vermeyin, bırakın kendi emekleri ile kazansınlar,
bu suretle onu daha da iyi takdir edeceklerdir.
Kalayca gelen şeyin değeri anlaşılmasın; zorlukla
yapılabilenler en büyük mükâfatı getirir.* SILVER BIRCH

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)**
 - 1 EKİM Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
 - 8 EKİM Ölüm ve Ötesi..... Atilla ULTAV
 - 15 EKİM Medyomluk ve Ruhsal Tebliğler..... Nurettin ERSOY
 - 22 EKİM Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
 - 29 EKİM Dejenerasyon ve Gelişim..... Neslihan ALANTAR

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe ÇıkmaZI Zarıfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 25 EKİM Tekrardoğuş Fulya AYKAÇ
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Caddebostan-Kadıköy/İST. Tel: (0 216) 360 90 95

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 11 EKİM Duyular Dışı Algılama ve Parapsikoloji.....Neslihan PARLAK
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Caddebostan-Kadıköy/İST. Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)**
 - 1 EKİM İç Özgürlük ve Sevgi.....Engin EMİR (İRAD)
 - 8 EKİM Maddenin Tekâmülü.....İsmet YALÇIN
 - 15 EKİM Medyomluk ve Ruhsal Tebliğler.....Günay YALÇIN
 - 22 EKİM Gerçek Temizlik.....Ercüment KAYA
 - 29 EKİM Dejenerasyon ve Gelişim.....Ayhan TOLAYBENK (BİLYAY Vakfı)
 - **VIDEO PROGRAMI (Saat: 15.00)**
 - 12 EKİM HBB TV'de yayınlanan Ergün ARIKDAL'ın Reenkarnasyon Söyleşişi
- Yer: Necatibey Cad. No:72/7 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-21.00)**
 - 1 EKİM İnsanın Gelişiminde Eğitim.....Kenan YILMAZ-Nihan YAZICI
 - 8 EKİM Değişim Çağı ve İnsanın Değişimi.....Elvan ÖGÜT-Nusremin TUSKAN
 - 15 EKİM Gerçek Varlık Ruhtur.....Cengiz CEVRE-Nuray MİNES
 - 22 EKİM Ruhçuluk ve Metapsişğin Getirdikleri.....Reşat GÜNER-Verda ALTINEL
 - 29 EKİM Ruhsal Alemin Sonsuz İmkânları.....Engin EMİR-Ebru DENİZERİ
- Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

Atatürk Kültür Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSI (Saat: 14.30-17.00)**
 - 26 EKİM Pozitif Düşünce ve Sağlığımıza Etkileri.....Engin EMİR-Reşat GÜNER
- Yer: Atatürk Kültür Merkezi, Konak

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)**
 - 5 EKİM Duyular Dışı Algılamalar.....Zülal CEVİK
 - 12 EKİM Ölüm Korkusu Yenilebilir mi?.....Ercüment KAYA (ARAD)
 - 19 EKİM Özgürlük ve Benliklerimiz.....Ahmet HIZVEREN (BİLYAY Vakfı)
 - 26 EKİM Öteâlemin Özellikleri.....Bilgehan MERAL
- Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 15.00-17.00)**
 - 5 EKİM Karma ve Kader.....Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
 - 12 EKİM Aura Nedir?.....Cavidan BOYACIOĞLU
 - 19 EKİM Hayatımızı Yönlendiren Sorular.....Hasan Yalkın BOYACIOĞLU
 - 26 EKİM Varlık, Ruh, İnsan ve Tekrardoğuş.....Cavidan BOYACIOĞLU
- Yer: Hürriyet Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ DERNEĞİ (ANKARA)

Dernek Merkezi

- **CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)**
 - 5 EKİM Sözsüz İletişim "Telepati".....Esen TÜNERİ
 - 12 EKİM Öldükten Sonraki Hayatımız (I).....İlker TÜNERİ
 - 19 EKİM Öldükten Sonraki Hayatımız (II).....İlker TÜNERİ
 - 26 EKİM Ölümle Yakın Deneyimler.....Cemal GÜRŞOY (BİLYAY Vakfı)
- Yer: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt. No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: (0 312) 231 60 36

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KİTAPLAR ARASINDA

KENDİ KENDİNE TELKİN ve İPNOZ

Kitabın adı / Orijinal adı
KENDİ KENDİNE TELKİN ve İPNOZ
AUTOSUGGESTION
Yazan / Çeviren
P. Clément JAGOT
Gönül US
Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
88 sayfa, 1995
Fiyatı: 350.000 TL.
RUH ve MADDE YAYINLARI
P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Kendine kendine telkin ve ipnoz başlı başına bir bilim dalıdır. Bu teknikler için gelişmiş ülkelerde sağlık ve tedavi kurumları bile meydana getirilmiştir. Bu tekniği hastaları üzerinde uygulayan binlerce psikolog vardır. Sabitleşmiş ve kronik rahatsızlıklar ve takıntıları tedavi etmede çok somut sonuçlar alınmıştır. Sıradan bir insanın kendi üzerinde uygulamaya çalıştığı nefis kontrol, kendini hatırlama, iradeyi güçlendirme çabaları da bu konunun içindedir. Bir başkası nasıl bir insana telkinde bulunabiliyorsa, insan da kendi kendine telkinde bulunabilmektedir.

Medyomluk çalışmalarında, şifacılıkta, manyetik gücün artırılmasında bu uygulamadan yararlanmak şart olmuştur.

Büyük bir çoğunlukla uygulamalardan oluşan bu eser, yazarın bizzat kendisinin yaptığı yoğun çalışmaların birikimidir. Eserde ayrıca Bilyay Vakfı Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL'ın ve Bilyay Vakfı üyesi Sayın Selman GERÇEKSEVER'in hazırladığı Kendi Kendine İpnoz adlı bir bölüm de bulunmaktadır.

Bu eser, bu konuyla ilgili her maddeye dokunmuş, gerekli görüldüğü kadar da ayrıntılara girmiştir. Telkin ve ipnoz alanında derin araştırması ve bilgisi olanlar için bu uygulamalar daha kolay gelecektir.

Kendi kendine telkinden yararlanmak, insana sağlayacağı büyük sonuçları kullanarak daha güçlü, daha emin ve daha mutlu yaşamak çok mümkündür. Her uygulayıcının kendi hassasiyet yeteneğine bağlı olarak elde edeceği bir sonuç olacaktır. Bu başarıya ulaşmak için de sabır, irade ve güvenle çalışmak en başta gelen olgulardır.

